

30.6.2016

MIETINTÖ

monivuotisen rahoituskehysten 2014–2020 vaalien jälkeisen tarkistamisen valmistelusta:
parlamentin huomautukset komission ehdotusta odotettaessa
(2015/2353(INI))

Budjettivaliokunta

Yhteisesittelijät: Jan Olbrycht, Isabelle Thomas

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS.....	3
ULKOASIAINVALIOKUNNAN LAUSUNTO.....	24
KEHITYSVALIOKUNNAN LAUSUNTO	27
KANSAINVÄLISEN KAUPAN VALIOKUNNAN LAUSUNTO.....	31
TYÖLLISYYDEN JA SOSIAALIASIOIDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO	34
YMPÄRISTÖN, KANSANTERVEYDEN JA ELINTARVIKKEIDEN TURVALLISUUDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO	39
TEOLLISUUS-, TUTKIMUS- JA ENERGIAVALIOKUNNAN LAUSUNTO.....	43
LIIKENNE- JA MATKAILUVALIOKUNNAN LAUSUNTO.....	47
ALUEKEHITYSVALIOKUNNAN LAUSUNTO.....	53
MAATALOUDEN JA MAASEUDUN KEHITTÄMISEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO	58
KULTTUURI- JA KOULUTUSVALIOKUNNAN LAUSUNTO	65
KANSALAISVAPAUKSIEN SEKÄ OIKEUS- JA SISÄASIOIDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO	69
PERUSSOPIMUS-, TYÖJÄRJESTYS- JA TOIMIELINASIOIDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO	73
NAISTEN OIKEUKSIEN JA SUKUPUOLTEN TASA-ARVON VALIOKUNNAN LAUSUNTO	76
LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS ASIASTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA.....	80

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

monivuotisen rahoituskehysten 2014–2020 vaalien jälkeisen tarkistamisen valmistelusta:

parlamentin huomautukset komission ehdotusta odottaessa (2015/2353(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 311, 312 ja 323 artiklan,
- ottaa huomioon vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehysten vahvistamisesta 2. joulukuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013¹ ja erityisesti sen 2 artiklan,
- ottaa huomioon vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehysten vahvistamisesta annetun asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 muuttamisesta 21. huhtikuuta 2015 annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2015/623²,
- ottaa huomioon Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä 26. toukokuuta 2014 annetun neuvoston päätöksen 2014/335/EU, Euratom³,
- ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2. joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen⁴,
- ottaa huomioon unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012⁵,
- ottaa huomioon 15. huhtikuuta 2014 antamansa päätöslauselman kauden 2014–2020 monivuotista rahoituskehystä koskevista neuvotteluista: kokemukset ja tulevat vaiheet⁶,
- ottaa huomioon 12. joulukuuta 2013 antamansa päätöslauselman Euroopan parlamentin suhteista kansallisia hallituksia edustaviin instituutioihin⁷,
- ottaa huomioon 19. marraskuuta 2013 antamansa päätöslauselmat ehdotuksesta neuvoston asetukseksi vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehysten vahvistamisesta⁸ ja talousarviota koskevaa kurinalaisuutta, talousarvioyhteistyötä ja

---

¹ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 884.

² EUVL L 103, 22.4.2015, s. 1.

³ EUVL L 168, 7.6.2014, s. 105.

⁴ EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁵ EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1.

⁶ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2014)0378.

⁷ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0599.

⁸ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0455.

- moitteetonta varainhoitoa koskevan Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen tekemisestä¹,
- ottaa huomioon 3. heinäkuuta 2013 antamansa päätöslauselman vuosien 2014–2020 monivuotista rahoituskehystä koskevasta poliittisesta sopimuksesta²,
  - ottaa huomioon 13. maaliskuuta 2013 antamansa päätöslauselman Eurooppa-neuvoston 7.–8. helmikuuta 2013 antamista monivuotista rahoituskehystä koskevista päätelmistä³,
  - ottaa huomioon 23. lokakuuta 2012 antamansa päätöslauselman myönteisen tuloksen saavuttamisesta vuosien 2014–2020 monivuotista rahoituskehystä koskevassa hyväksyntämenettelyssä⁴,
  - ottaa huomioon 8. kesäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman sijoittamisesta tulevaisuuteen: uusi monivuotinen rahoituskehys kilpailukykyistä, kestäväää ja osallistavaa Euroopan unionia varten⁵,
  - ottaa huomioon monivuotiseen rahoituskehukseen liitetyn sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamista koskevan toimielinten yhteisen julistuksen,
  - ottaa huomioon alueiden komitean 15. kesäkuuta 2016 antaman lausunnon monivuotisen rahoituskehysten väliarvioinnista,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
  - ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön sekä ulkoasiainvaliokunnan, kehitys yhteistyövaliokunnan, kansainvälisen kaupan valiokunnan, työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan, teollisuus-, tutkimus- ja energiavalioikunnan, liikenne- ja matkailuvaliokunnan, aluekehitysvaliokunnan, maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan, kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan, kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan, perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan sekä naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A8-0224/2016),
- A. ottaa huomioon, että nykyinen monivuotinen rahoituskehys oli ensimmäinen, joka hyväksyttiin Lissabonin sopimuksen uusien määräysten nojalla ja että näiden määräysten mukaisesti neuvosto antaa erityistä lainsäätämisyjärjestystä noudattaen ja yksimielisesti rahoituskehysasetuksen saatuaan Euroopan parlamentin hyväksynnän;
- B. ottaa huomioon, että nykyinen monivuotinen rahoituskehys, josta sovittiin vuonna 2013, kuvastaa unionin painopisteitä sen hyväksymisajankohtana; ottaa huomioon, että unioni kohtaa tulevinakin vuosina haasteita, joista ei tiedetty silloin, kun monivuotinen rahoituskehys hyväksyttiin; toteaa, että unionin rahoituksen painopisteet ovat

¹ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0456.

² Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0304.

³ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0078.

⁴ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2012)0360.

⁵ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0266.

moninkertaistuneet, mutta monivuotinen rahoituskehys on säilynyt samana;

- C. toteaa, että parlamentti pyysi lauseketta monivuotisen rahoituskehysten tarkistamiseksi vaalien jälkeen, jotta voitaisiin varmistaa uuden rahoituskehysten demokraattinen legitimiys ja antaa uudelle komissiolle ja vastavalitulle parlamentille mahdollisuus vahvistaa ja arvioida uudelleen unionin toimintapolitiikan ja talousarvion prioriteetit mukauttamalla vastaavasti rahoituskehystä;
- D. huomauttaa, että vuosien 2014–2020 rahoituskehystä päästiin sopimukseen pitkässä ja raskaassa neuvotteluprosessissa erittäin vaikeassa sosiaalisessa, taloudellisessa ja finanssipoliittisessa tilanteessa; ottaa huomioon, että tämän vuoksi rahoituskehysten kokonaistaso pieneni tuntuvasti edelliseen ohjelmakauteen verrattuna;
- E. toteaa, että tilanteessa, jossa parlamentin oli poliittisesti mahdotonta muuttaa Eurooppa-neuvostossa päätettyjä rahoituskehysten kokonaismääriä, parlamentti sai neuvotteluissa tahtonsa läpi kysymyksissä, jotka koskivat rahoituskehysten pakollista ja kattavaa arviointia/tarkistusta koskevan erillisen artiklan sisällyttämistä rahoituskehysasetukseen, uusien ja tehostettujen joustosäännösten käyttöönottoa sekä omia varoja käsittelevän korkean tason työryhmän perustamista;

Lainsäädäntökehys ja väliarvioinnin/tarkistuksen laajuus

1. muistuttaa, että rahoituskehysasetuksen 2 artiklan mukaisesti komissio esittää vuoden 2016 loppuun mennessä monivuotisen rahoituskehysten toiminnasta pakollisen arvioinnin, jossa otetaan täysin huomioon tuolloin vallitseva taloustilanne sekä viimeisimmät makrotalousennusteet, ja että tämän pakollisen arvioinnin yhteydessä tehdään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus rahoituskehysasetuksen tarkistamiseksi;
2. katsoo tältä osin, että arvioinnin tarkoituksena on arvioida rahoituskehysten toimintaa sen täytäntöönpanoon, uusiin taloudellisiin olosuhteisiin ja muuhun kehitykseen nähden, joten lainsäädäntö voisi sen perusteella pysyä ennallaan, kun taas tarkistus merkitsee rahoituskehysasetuksen muuttamista, johon sisältyy myös (säännösten ohella) rahoituskehysten enimmäismäärien muuttaminen siten, että otetaan asiaankuuluvasti huomioon SEUT-sopimuksen 312 artikla ja rahoituskehysasetuksen 2 artiklan viimeisessä virkkeessä säädetyt rahoituskehysten tarkistuksen laajuutta koskevat rajoitukset; palauttaa mieliin, että kyseisen säännöksen mukaisesti ennalta jaettu jäsenvaltiokohtaisia määrärahoja ei tarkistuksen yhteydessä vähennetä; korostaa, että rahoituskehysten tarkistukselle ei asetettu muita rajoituksia, joten rahoituskehysten enimmäismäärien korottaminen on mahdollista; korostaa tässä yhteydessä, että SEUT-sopimuksen 323 artikla velvoittaa huolehtimaan, että käytettävissä on varoja, joiden avulla unioni voi täyttää oikeudelliset velvoitteensa kolmansia osapuolia kohtaan;
3. muistuttaa, että SEUT-sopimuksen 311 artiklan mukaisesti unioni huolehtii siitä, että sillä on tavoitteidensa saavuttamiseksi ja politiikkansa toteuttamiseksi tarvittavat varat; katsoo sen vuoksi, että jos arvioinnissa tehtäisiin sellainen johtopäätös, että nykyiset enimmäismäärät ovat liian alhaisia, niiden korottaminen olisi primaarioikeudesta johtuva vaatimus;
4. korostaa, että rahoituskehysasetuksen 17 artiklassa säädetään, että ennakoimattomissa

tilanteissa monivuotista rahoituskehystä voidaan tarkistaa; kiinnittää huomiota niiden kriisien laajuuteen, joista unioni on kärsinyt sen jälkeen kun nykyinen monivuotinen rahoituskehys hyväksyttiin vuonna 2013;

5. korostaa, että tämän mietinnön tarkoituksena on analysoida rahoituskehysten toimintaa yksinomaan talousarvion kannalta eikä siinä tarkastella alakohtaisen lainsäädännön oikeusperustaa; huomauttaa kuitenkin, että moniin unionin toimintapolitiikkoihin ja ohjelmiin liittyy niiden omia arviointi- ja tarkistusvaatimuksia ja että useimmissa tapauksissa tällainen arviointi tai tarkistus on määrä tehdä vuonna 2017;

I. Monivuotisen rahoituskehysten arviointi – tarkastelussa ensimmäiset vuodet

6. katsoo, että vuonna 2016 tehtävässä monivuotisen rahoituskehysten arvioinnissa olisi otettava huomioon erinäiset vakavat kriisit ja uudet poliittiset aloitteet sekä niiden talousarviovaikutukset, joita ei voitu ennakoita rahoituskehystä hyväksyttäessä; ottaa esille muun muassa muuttoliike- ja pakolaiskriisin, ulkoiset hätätilanteet, sisäisen turvallisuuden liittyvät kysymykset, maatalouden kriisin, Euroopan strategisten investointien rahaston (ESIR) rahoituksen, unionin talousarvion maksukriisin, sitkeästi korkealla tasolla pysyneen työttömyyden erityisesti nuorten keskuudessa sekä köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen; viittaa myös viimeaikaiseen ilmastonmuutosta koskevaan kansainväliseen sopimukseen ja kasvaviin paineisiin kehityspolitiikassa; huomauttaa, että pakottavien lisätarpeiden rahoittamiseksi katsottiin tarpeelliseksi turvautua ennennäkemättömällä tavalla rahoituskehysten joustomekanismeihin ja erityisrahoitusvälineisiin, sillä rahoituskehysten enimmäismäärät osoittautuivat liian pieniksi tietyissä otsakkeissa; katsoo, että kahden viime vuoden aikana rahoituskehys on käytännössä viety äärirajoilleen;
7. korostaa, että unionin talousarvion on noudatettava unionin toimintapolitiittisia ja strategisia painopisteitä ja siinä on varmistettava pitkän aikavälin painopisteiden ja uusien haasteiden välinen tasapaino; tähdentää tältä osin, että unionin talousarvion on oltava keskeisessä asemassa unionin pääsuuntauksia ja yleisiä tavoitteita edustavan ja yhdessä sovitun Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamisessa; katsoo siksi, että monivuotisen rahoituskehysten arviointiin olisi sisällyttävä laadullinen analyysi siitä, onko tässä strategiassa asetettuja tavoitteita saavutettu ja missä määrin; vaatii, että kyseiseen arvioon yhdistetään ennuste siitä, ovatko tälle strategialle nykyisen rahoituskehysten loppuvuosiksi varatut varat riittävät, jotta se voidaan panna täytäntöön onnistuneesti;

A. Keskeiset tapahtumat ja haasteet

Muuttoliike- ja pakolaiskriisi

8. korostaa, että Syyrian, Lähi-idän ja useiden Afrikan alueiden konflikteilla on ollut ennennäkemättömiä humanitaarisia ja muuttoliikettä synnyttäviä seurauksia; toteaa, että tällä on ollut välitön vaikutus unioniin, sillä Eurooppaan tuli pelkästään vuonna 2015 yli miljoona pakolaista ja heitä odotetaan lähivuosina lisää; huomauttaa, että tämä kriisi on edellyttänyt unionilta merkittävää taloudellista panostusta ja vaikuttanut siten tuntuvasti unionin talousarvioon, varsinkin otsakkeisiin 3 (Turvallisuus ja kansalaisuus) ja 4 (Globaali Eurooppa);

9. toteaa, että vuonna 2015 Euroopan muuttoliikeagendan yhteydessä hyväksytyillä lisätoimenpiteillä on ollut välitön vaikutus talousarvioon, kuten lisätalousarvioista 5 ja 7/2015 voidaan nähdä; toteaa myös, että unionin talousarviossa hyväksyttiin ylimääräisen 1 506 miljoonan euron määrän käyttö vuonna 2016 ottamalla käyttöön joustoväline, jotta saatiin lisäresursseja muuttoliikkeeseen ja pakolaisiin liittyviin toimenpiteisiin otsakkeessa 3 (Turvallisuus ja kansalaisuus), kuten lisärahoitusta turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahastoon sekä sisäisen turvallisuuden rahastoon, sekä resursseja kolmelle muuttoliikkeeseen liittyvälle erillisvirastolle eli Frontexille, Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirastolle (EASO) ja Europolille;
10. toteaa, että edellä mainituilla talousarviopäätöksillä on kokonaan käytetty loppuun tässä otsakkeessa käytettävissä ollut pieni liikkumavara ja että ne ovat käytännössä johtaneet otsakkeen 3 enimmäismäärien tarkistamiseen; kiinnittää lisäksi huomiota komission uusiin ehdotuksiin, joiden odotetaan vaikuttavan unionin talousarvioon, ja varsinkin ehdotukseen Dublin III -asetuksen uudelleenlaatimisesta, jonka kokonaisvaikutukset talousarvioon olisivat 1 829 miljoonaa euroa rahoituskehyksen jäljellä olevaksi ajaksi, ehdotukseen Euroopan raja- ja rannikkovartioston perustamisesta, jota varten tarvitaan 1 212 miljoonan euron kokonaisuudelleenlaatuksen jäljellä olevaksi ajaksi, sekä ehdotukseen uudeksi hätäapujärjestelyksi, jolla arvioidaan olevan vähintään 700 miljoonan euron talousarviovaikutus vuosina 2016–2018; korostaa, että tilanne on niin kriittinen, että turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahastolle marraskuussa 2015 hyväksytyjä lisämäärärahoja jouduttiin supistamaan maaliskuussa 2016, jotta voitiin rahoittaa vieläkin pakottavampia tarpeita, kuten humanitaarisen avun tarjoamista unionissa uuden hätäapujärjestelyn kautta;
11. katsoo, että Euroopan muuttoliike- ja pakolaiskriisin ratkaisu edellyttää eurooppalaista lähestymistapaa, joka perustuu yhteisvastuuseen ja oikeudenmukaiseen taakanjakoon; korostaa, että unionin talousarviovaroilla olisi tuettava jäsenvaltioita keventämällä pakolaisten vastaanottamisesta aiheutuvaa kustannustaakkaa, koska näin vähennetään niiden jäsenvaltioiden talousarvioihin kohdistuvia paineita, joihin saapuu erityisen suuria määriä pakolaisia; korostaa, että tällä lähestymistavalla luodaan synergioita ja se on myös vaikuttavaa ja kustannustehokasta kaikkien jäsenvaltioiden kannalta;
12. korostaa, että pakolais- ja muuttoliikekriisin taustalla olevien syiden torjumiseksi on otettu käyttöön merkittävä mutta edelleen riittämätön määrä talousarviovaroja lujittamalla unionin erityisohjelmia otsakkeessa 4; toteaa, että vuonna 2015 muuttoliikkeeseen ja pakolaisiin liittyviin toimiin kohdennettiin uudelleen 170 miljoonaa euroa ja että vuonna 2016 otsakkeessa 4 hyväksyttiin muuttoliikkeeseen ja pakolaisiin liittyviin toimiin 130 miljoonan euron lisävarat ja tehtiin 430 miljoonan euron suuruiset uudelleenjärjestelyt liittymistä valmistelevalle tukivälineessä, kehitys yhteistyön rahoitusvälineessä ja Euroopan naapuruusvälineessä; toteaa myös, että komissio on muuttoliike- ja pakolaiskriisin ulkoisen ulottuvuuden käsittelemiseksi tehnyt useita lisäehdotuksia, jotka vaikuttavat unionin talousarvioon, kuten ehdotukset unionin erityisrahastojen perustamisesta (Madad-erityisrahasto ja Afrikka-hätärahasto, joiden alustavat talousarviovaikutukset ovat arviolta 570 miljoonaa euroa ja 405 miljoonaa euroa) ja Turkin-pakolaisavun koordinoituvuuden perustamisesta, josta miljardi euroa on määrää rahoittaa unionin talousarviosta, mahdollista lisärahoitusta lukuun ottamatta; korostaa, että unionin talousarvioon aiheutuu lisäpainetta muista suunnitelluista toimista, joista komissio on ilmoittanut, kuten nk. Lontoon sitoumuksesta, tai sellaisista

tapahtumista kuin EU:n ja Turkin huippukokous 18. maaliskuuta 2016; korostaa, että tarvitaan vielä lisää talousarviovaroja, jotta voidaan ottaa huomioon kaikkein haavoittuvimmat muuttajat, erityisesti naiset, lapset ja hlbt-i-henkilöt; toteaa kuitenkin huolestuneena, että unionin ratkaistavana olevat ongelmat ovat suuruusluokaltaan sellaisia, että lisätoimet ovat vielä tarpeen;

13. toteaa, että muuttoliike- ja pakolaiskriisin laajuutta ja komission ongelman ratkaisemiseksi käynnistämien toimien rahoitusvaikutuksia ei olisi voitu ennakoida hyväksyttäessä vuosien 2014–2020 monivuotista rahoituskehystä; korostaa, että riittävien resurssien puuttuessa unioni on joutunut ottamaan käyttöön jäsenvaltioiden, unionin talousarvion ja Euroopan kehitysrahaston yhdessä rahoittamia tilapäismekanismia, kuten unionin erityisrahastoja (Madad-rahasto ja Afrikka-hätäraho) ja Turkin-pakolaisavun koordinoituvälineen; huomauttaa, että muuttoliike- ja pakolaiskriisiä käsittelevän kokonaisvaltaisen talousarviostrategian puuttuminen on johtanut siihen, että Euroopan parlamentti on joutunut syrjään unionin talousarviovarojen käyttöä koskevasta päätöksenteosta; painottaa, että tällaisten välineiden lisääntyminen luo unioniin vastuuvollisuuden ja demokraattisen valvonnan ongelman, johon on puututtava; pitää lisäksi valitettavana, että jäsenvaltiot eivät ole vielä suorittaneet erityisrahastoihin läheskään niiltä odotettuja määriä, mikä vaarantaa näiden rahastojen onnistumisen; toistaa jäsenvaltioille antamansa kehotuksen noudattaa välittömästi sitoumuksiaan ja kantaa vastuunsa;

Vähäiset investoinnit

14. toteaa, että maailmanlaajuisen talous- ja rahoituskriisin alusta lähtien unioni on kärsinyt investointien vähäisyydestä ja riittämättömyydestä; huomauttaa erityisesti, että vuonna 2014 kokonaisinvestoinnit olivat 15 prosenttia alle vuoden 2007 tason, joten investoinnit vähenivät yhteensä 430 miljardia euroa; katsoo, että vähäiset investoinnit hidastavat talouden elpymistä ja vaikuttavat suoraan kasvuun, työllisyyteen ja kilpailukykyyn;
15. korostaa, että uusi komissio ehdotti vuonna 2014 tämän pakottavan ongelman ratkaisemiseksi Euroopan investiohjelmaa ja ESIR-rahaston perustamista, jotta reaalityalouteen saataisiin 315 miljardin euron edestä uusia investointeja; korostaa vahvaa sitoutumistaan ESIR-rahastoon, jonka odotetaan vahvistavan voimakkaasti ja kohdennetusti talouden aloja, jotka lisäävät kasvua ja työpaikkoja; toteaa, että erinäisiä hankkeita on jo hyväksytty ja toteutetaan parhaillaan; huomauttaa, että unionin ESIR-rahastolle antama takaus katetaan kahdeksan miljardin euron takuurahastosta, jonka varat saadaan unionin talousarviosta;
16. toteaa, että tämän lisärahoituksen turvaamiseksi supistettiin kahden merkittävän unionin ohjelman eli Horisontti 2020 -ohjelman ja Verkkojen Eurooppa -välineen määrärahoja 2,2 miljardilla eurolla ja 2,8 miljardilla eurolla ja että loput kolme miljardia euroa katetaan rahoituskehysten kohdentamattomista liikkumavaroista; korostaa sitoutuneensa ESIR-rahastosta käydyissä neuvotteluissa pienentämään mahdollisimman vähäisiksi vaikutukset näihin kahteen ohjelmaan, joiden rahoituspuutteista päätettiin vasta vuonna 2013 ja joiden määrärahoja leikattiin huomattavasti komission ehdotukseen verrattuna jo rahoituskehyksestä 2014–2020 käytyjen neuvottelujen aikana;

17. pitää valitettavana, että tutkimukseen ja innovointiin varattu osuus unionin talousarviosta on usein kärsinyt ensimmäisenä talousarvioleikkauksista; toteaa, että tutkimus- ja innovointiohjelmat tuottavat unionin lisäarvoa, ja korostaa niiden keskeistä merkitystä kilpailukyvyen tukemisessa ja siten tulevan kasvun ja pitkän aikavälin vaurauden varmistamisessa unionissa;
18. korostaa tässä yhteydessä, että rahoituskehysasetuksen 15 artiklan mukaisesti vuosina 2014 ja 2015 resursseja osoitettiin etupainotteisesti Horisontti 2020 -ohjelmaan (200 miljoonaa euroa Euroopan tutkimusneuvostoon ja Marie Curie -toimiin) ja COSME-ohjelmaan (50 miljoonaa euroa), jotta voitiin osittain kompensoida määrärahojen supistuminen vuosina 2013 ja 2014; huomauttaa, että varojen etupainotteinen käyttö ei muuta ohjelmien kokonaisrahoituspuutteita, joten rahoituskehysen toisella puoliskolla käytettävissä on vähemmän määrärahoja; korostaa kuitenkin, että Horisontti 2020 -ohjelmaan ja COSME-ohjelmaan etupainotteisesti osoitetut varat käytettiin kokonaan, mikä osoittaa, että näiden ohjelmien tulokset ovat olleet hyvät ja niissä pystytään käyttämään vielä enemmän varoja;
19. panee myös erittäin huolestuneena merkille, että Horisontti 2020 -ohjelman hyväksymisaste on pudonnut 13 prosenttiin sen edellisen ohjelmakauden edeltäjän (tutkimuksen seitsemäs puiteohjelma) 20–22 prosentista; pitää valitettavana, että sen vuoksi yhä harvemmat laadukkaat tutkimus- ja innovointihankkeet saavat unionin rahoitusta; huomauttaa myös, että monet laadukkaat Verkkojen Eurooppa -välineeseen liittyvät hakemukset on jouduttu hylkäämään riittämättömien määrärahojen takia;

Nuorisotyöttömyys

20. korostaa, että nuorisotyöttömyys on edelleen hälyttävän korkea ja että se on yksi pakottavimmista ja vakavimmista ongelmista, joita unionilla tällä hetkellä on; painottaa, että 4,4 miljoonaa alle 25-vuotiasta nuorta oli työttömänä unionissa helmikuussa 2016 ja että nuorisotyöttömyysaste on useissa jäsenvaltioissa yli 40 prosenttia ja se ylittää 60 prosenttia tietyillä unionin alueilla; korostaa, että unionin työllisyysaste on huomattavasti alempi kuin Eurooppa 2020 -strategian tavoite, toteaa näin ollen, että aivan liian moni nuori on sosiaalisen syrjäytymisen vaarassa ja olisi ryhdyttävä kohdennettuihin toimiin ilman työtä, koulutusta tai kurssitusta olevien nuorten (NEET) hyväksi; huomauttaa, että korkeasti koulutettujen ja ammattitaitoisten henkilöiden määrä vaikuttaa suuresti unionin kilpailukykyyn, innovointivalmiuksiin ja tuottavuuteen, ja painottaa tässä yhteydessä tarvetta panostaa koulutukseen, nuoriin ja kulttuuriin; panee merkille myös EU:n nuorisostrategian 2010–2018 merkityksen;
21. tähdentää, että unionin talousarviosta osoitetaan merkittävä määrä varoja työttömyyden torjuntaan, erityisesti Euroopan sosiaalirahaston (ESR) ja nuorisotyöllisyysaloitteen kautta; kiinnittää huomiota siihen, että komission mukaan täytäntöönpanoviranomaisten nimeäminen on ollut suurin haaste ohjelman rahoitusvirtojen kannalta; korostaa myös, että huolimatta alkuvaiheen viivästyksistä nimeämisessä ja aloitteen täytäntöönpanossa tämänhetkiset luvut osoittavat, että varat on hyödynnetty kokonaan, mikä on saavutettu osittain sillä, että tämän ohjelman ennakkorahoituksen osuutta on korotettu huomattavasti; huomauttaa, että komissio saa aloitteen arvioinnin pian päätökseen, ja odottaa, että siihen tehdään tarvittavat mukautukset sen onnistuneen toteutuksen varmistamiseksi; katsoo, että ehdotettu rakenneuudistusten tukiohjelma voisi

mahdollisesti edistää huomattavasti hallinnollisten valmiuksien parantamista jäsenvaltioissa tämän suhteen; tähdentää, että asiaan kuuluvien sidosryhmien, kuten nuorisojärjestöjen, on tärkeää arvioida jatkuvasti aloitteen tuloksia;

22. on erityisen huolestunut siitä, ettei aloitteeseen ole vuodesta 2016 alkaen osoitettu uusia maksusitoumusmäärärahoja, sillä kaikki sen alkuperäiset määrärahat käytettiin etupainotteisesti vuosina 2014 ja 2015 (rahoituskehysasetuksen 15 artikla); korostaa, ettei se tällaista varojen etupainotteista käyttöä kannattaessaan koskaan tarkoittanut, että aloite lopetettaisiin vain kahden rahoitusvuoden jälkeen ja että sen jatkumisen turvaamiseksi otettaisiin käyttöön muita rahoituskehysmekanismeja, kuten maksusitoumusmäärärahojen kokonaisliikkumavara; muistuttaa kuitenkin, että maksusitoumusmäärärahojen kokonaisliikkumavaraa on tähän mennessä käytetty ainoastaan ESIR-rahaston rahoittamiseen; panee lisäksi merkille, että määrärahoja on saman artiklan nojalla osoitettu etupainotteisesti Erasmus + -ohjelmaan (150 miljoonaa euroa), ja toteaa, että myös tällä unionin ohjelmalla edistetään merkittävästi nuorten työllistyvyyden parantamista ja että se pantiin kattavasti täytäntöön tämän kauden kahden ensimmäisen vuoden aikana; muistuttaa, että Maailman työjärjestön (ILO) mukaan unionin tason tehokas nuorisotakuu maksaisi euroalueen maille vuosittain 21 miljardia euroa;

Sisäinen turvallisuus

23. palauttaa mieliin viimeaikaiset terrori-iskut Ranskassa ja Belgiassa sekä kasvaneen uhan muissa jäsenvaltioissa ja toteaa tämän edellyttävän koordinoituja ja tehostettuja lisätoimia ja -välineitä unionin tasolla; korostaa, että unionilla on tätä varten asianmukainen väline, sisäisen turvallisuuden rahasto, ja että sillä on useita tällä alalla toimivia virastoja, joihin kohdistuu yhä suurempia paineita; katsoo, että tällä alalla tarvitaan lisää unionin tason toimia ja siis myös rahoitusta, jotta uhkaan voidaan reagoida asianmukaisesti; korostaa, että lisääntynyt yhteistyö tällä alalla edellyttää kyseisten virastojen henkilöstön lisäämistä, mikä saattaa lisätä edelleen paineita unionin talousarviota kohtaan; palauttaa lisäksi mieliin Europolin Euroopan terrorismintorjuntakeskuksen henkilöstön rajallisen lisäämisen, joka rahoitettiin sisäisen turvallisuuden rahaston varojen uudelleenkohdentamisella;
24. korostaa, että nykyiset toimet ja säädösehdotukset, joilla pyritään lisäämään oikeudellista yhteistyötä, edellyttävät myös Eurojustin rahoitus- ja henkilöstöressurssien asteittaista lisäämistä, mikä vaikuttaa unionin talousarvioon;

Maatalousalan kriisit

25. korostaa, että YMP:lle vuoteen 2020 asti vahvistetut tiukat enimmäismäärät jättävät huomattavasti vähemmän liikkumavaraa kuin edellisessä rahoituskehyksessä, vaikka alan kohtaamien haasteiden määrä on lisääntynyt; muistuttaa, että YMP on keskeisen tärkeä monien viljelijöiden tulojen kannalta erityisesti kriisien aikana, ja huomauttaa, että sen määrärahojen vuotuinen käyttöaste on korkea, liki 100 prosenttia; palauttaa mieliin ne monet kriisit, joita unionin maanviljelijöitä ovat kohdanneet nykyisen rahoituskehysalusta alkaen ja erityisesti maito-, sianliha-, naudanliha-, hedelmä- ja vihannesalojen kriisit, sekä Venäjän maataloustuotteille asettaman tuontikiellon aiheuttamien tappioiden pitkän aikavälin kielteiset vaikutukset unionin maanviljelijöihin; panee merkille

sokerikiintiöiden lakkauttamisen vuonna 2017 ja sen mahdolliset vaikutukset sokerialaan ja kiinnittää huomiota myös syrjäisimpien alueiden erityistarpeisiin; korostaa näiden kriisien takia toteutettujen hätätoimenpiteiden talousarviovaikutuksia, jotka ovat 500 miljoonaa euroa vuoden 2016 talousarviossa ja 300 miljoonaa euroa vuoden 2015 talousarviossa, jotka rahoitettiin otsakkeen 2 liikkumavarasta; korostaa, että tällä alalla tehtävät vähennykset vaarantaisivat unionin ja erityisesti sen maaseutualueiden alueellisen yhteenkuuluvuuden; vastustaa kaikenlaista suuntausta kohti maatalouspolitiikan uudelleen kansallistamista, mikä vääristäisi markkinoita ja loisi epäreilua kilpailua tuottajien välille;

Ympäristöön liittyvät haasteet

26. on huolissaan siitä, että tavoitetta käyttää vähintään 20 prosenttia unionin talousarviosta (nykyisessä rahoituskehyksessä) ilmastonmuutokseen liittyviin toimiin ei ole saavutettu ja että komission valtavirtaistamismenetelmän mukaan ainoastaan noin 12,7 prosenttia unionin vuotuisesta talousarviosta käytetään tähän tarkoitukseen; panee merkille huomattavan tarpeen ilmastotoimien, luonnon monimuotoisuuden suojelun ja luonnonvarojen kestävä käytön rahoitukselle, mitä meneillään olevan maapallon ilmaston lämpenemisen vaikutukset jatkossa korostavat entisestään; panee merkille erityisesti Pariisissa vuonna 2015 järjestetyssä YK:n ilmastonmuutoksen puitesopimuksen osapuolten konferenssissa hyväksytyyn ilmastopöytäkirjaan (COP21);

Taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus

27. muistuttaa, että koheesio- ja talouspolitiikka on unionin tärkein investointipolitiikka, jolla pyritään vähentämään taloudellisia, sosiaalisia ja alueellisia eroja kaikkien unionin alueiden välillä ja näin parantamaan unionin kansalaisten elämän laatua; painottaa sen keskeistä roolia pyrittäessä saavuttamaan älykkääseen, kestäväan ja osallistavaan kasvuun pyrkivän Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet, erityisesti varojen selkeässä kohdentamisessa ilmastoon liittyviin toimiin ja sosiaalisiin tavoitteisiin, etenkin lisääntyneen köyhyyden, myös lasten köyhyyden, epätasa-arvon ja sosiaalisen syrjäytymisen torjuntaan, ja työllisyyden lisäämisessä; kehottaa komissiota seuraamaan edellä mainittujen tavoitteiden kattavaa toteutumista; katsoo lisäksi, että rakennerahastoista voi olla huomattavaa hyötyä käsiteltäessä uusia haasteita, kuten pakolaiskriisin seurauksia, mutta ennalta jaettuihin jäsenvaltiokohtaisiin määrärahoihin ei tule kajota;

Kehitys- ja naapuruuspolitiikkoihin kohdistuvat kasvavat paineet

28. panee merkille humanitaarisen avun ja katastrofiriskien vähentämisen globaalien tarpeiden lisääntyvän paineen, joka on seurausta sodista ja konflikteista; panee merkille Addis Abeban sopimuksen, jossa valtion- ja hallitusten päämiehet vahvistivat voimakkaan poliittisen sitoutumisensa kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttamiseen, ja on tietoinen, että tähän tarkoitukseen tarvitaan varoja; muistuttaa, että unioni sitoutui äskettäin kokonaisuutena uudelleen nostamaan virallisen kehitysavun osuuden 0,7 prosenttiin BKT:stä ja osoittamaan vähintään 20 prosenttia virallisesta kehitysavustaan perussosiaalipalveluihin, erityisesti koulutukseen ja terveydenhuoltoon; vastustaa jyrkästi kaikkea kehitysavun käyttöä muihin kuin kehitystavoitteisiin;

29. muistuttaa, että itäisten naapurimaiden geopoliittinen tilanne on myös hyvin herkkä; korostaa unionin talousarvion olevan keskeisessä asemassa sekä eteläisten että itäisten naapurimaiden tilanteen vakauttamisessa ja niihin haasteisiin vastaamisessa, kun sen kautta annetaan tukea maille, jotka panevat tällä hetkellä täytäntöön assosiaatiosopimuksia, jotta voidaan varmistaa uudistusten eteneminen ja suhteiden syventäminen unionin ja kyseisten maiden välillä;

Sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistaminen

30. panee tyytyväisenä merkille rahoituskehityksen väliarvioinnin mahdollisuutena edistyä huomattavasti sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamisen tehokkaammassa integroimisessa rahoituskehitykseen ja rahoituskehitykseen asiasta liitetyn yhteisen lausuman täytäntöönpanossa ja seurannassa;

Maksattamatta olevat määrät

31. toteaa, että maksamatta olevat laskut kasaantuivat edellisellä rahoituskehityskaudella (2007–2013) siten, että määrä kohosi viiden miljardin euron tasosta vuoden 2010 lopussa ennennäkemättömiin 11 miljardiin euroon vuoden 2011 lopussa, 16 miljardiin euroon vuoden 2012 lopussa ja 23,4 miljardiin euroon vuoden 2013 lopussa; varoittaa, että tämä tilanne on jatkunut myös nykyisellä rahoituskehityskaudella (2014–2020), sillä maksattamatta olevat määrät saavuttivat ennennäkemättömän 24,7 miljardin euron tason vuoden 2014 lopussa; korostaa, että parlamentin toistuvien pyyntöjen perusteella on sovittu maksusuunnitelmasta, jonka tavoitteena on vähentää vuosien 2007–2013 koheesipolitiikkaan liittyvien maksattamatta olevien maksupyyntöjen määrä ”normaalille” kahden miljardin euron tasolle vuoden 2016 loppuun mennessä; huomauttaa, että koheesipolitiikan alalla oli vuoden 2015 lopussa vähintään 8,2 miljardin euron verran maksamatta olevia vuosien 2007–2013 laskuja ja että tämän luvun odotetaan laskevan alle kahteen miljardiin euroon vuoden 2016 loppuun mennessä; toteaa, että tämä vähennys tuo tilanteeseen vain väliaikaisen helpotuksen, sillä se on pelkästään seurausta siitä, että niin vuosien 2007–2013 kuin myös vuosien 2014–2020 ohjelmista on esitetty ilmoitettua vähemmän maksupyyntöjä; pitää valitettavana, ettei muissa otsakkeissa havaittujen ”piilevien” maksattamatta olevien määrien ratkaisemiseksi ole toteutettu toimia; kiinnittää huomiota siihen, että ellei ryhdytä konkreettisiin toimenpiteisiin, vuosien 2012–2014 tilanteen odotetaan toistuvan nykyisen rahoituskehityksen päättyessä;
32. pitää valitettavana, että tämän maksukriisin seuraukset ovat olleet vakavat ja kohdistuneet sellaisiin unionin talousarvion tuensaajiin kuin opiskelijat, korkeakoulut, pk-yritykset, tutkijat ja kansalaisjärjestöt, paikallis- ja alueviranomaiset sekä muut asiaankuuluvat yhteisöt; toteaa erityisesti, että maksuvaje oli kriittinen humanitaarisissa toimissa vuonna 2014, mikä vaikutti kielteisesti ihmishenkien pelastamiseksi toteutettuihin unionin operaatioihin; toteaa, että komissio joutui turvautumaan ns. lieventäviin toimenpiteisiin, kuten alentamaan ennakkomaksuosuuksia ja lykkäämään ehdotus-/tarjouspyyntöjä ja niihin liittyvien sopimusten tekemistä; huomauttaa, että kauden 2014–2020 uusien ohjelmien täytäntöönpanoa hidastettiin keinotekoisesti yleisen maksuvajeen vuoksi ja että yhtenä esimerkkinä tästä on Horisontti 2020 -ohjelmassa vuonna 2014 toteutettu miljardin euron arvoisten ehdotuspyyntöjen keinotekoinen lykkääminen, jolla pyrittiin varmistamaan, että maksut erääntyvät vuonna 2015 eivätkä vuonna 2014; korostaa myös,

että viivästysmaksut on peritty unionin talousarviosta ja ne ylsivät noin kolmeen miljoonaan euroon sekä vuonna 2014 että vuonna 2015;

B. Monivuotisen rahoituskehysten joustosäännösten laajamittainen käyttö

33. painottaa, että budjettivallan käyttäjä hyväksyi rahoituskehysasetuksen joustosäännösten ja erityisrahoitusvälineiden laajamittaisen käyttöönoton sen jälkeen, kun kaikki käytettävissä olevat liikkumavarat oli käytetty loppuun, jotta voitiin turvata kriiseihin liittyvien toimien tai vuoden 2014 jälkeisten uusien poliittisten prioriteettien rahoittamiseksi vaaditut lisämäärärahat; toteaa, että useat näistä säännöksistä olivat suoraa tulosta parlamentin ehdotuksista ja että parlamentti piti mahdollisimman suurta joustovaraa yhtenä keskeisistä vaatimuksistaan rahoituskehysneuvotteluissa;
34. huomauttaa eritoten, että erityisrahoitusvälineet otettiin käyttöön siksi, että voitaisiin puuttua pakolais- ja muuttoliikekriisiin (joustovälineen kokonaismäärä – 1 530 miljoonaa euroa – käytettiin kokonaan vuonna 2016; hätäapuvaraus vuonna 2016: 150 miljoonaa euroa) ja maksuvajeongelmaan (ennakoimattomiin menoihin varatun liikkumavaran käyttöönotto vuonna 2015: 3,16 miljardia euroa) sekä rahoittaa ESIR-takuurahastoa (maksusitoumusmäärärahojen kokonaisliikkumavara – 543 miljoonaa euroa – käytettiin kokonaan vuonna 2014); palauttaa mieliin, että päätös ennakoimattomiin menoihin varatun liikkumavaran käyttöönotosta tehtiin samalla, kun maksumäärärahojen enimmäismääriä vuosina 2018–2020 alennettiin;
35. arvelee, että mahdolliset muuttoliike- ja pakolaiskriisistä vuonna 2016 aiheutuvat lisätarpeet ja 200 miljoonan euron määrä, joka tarvitaan uuteen välineeseen hätätilanteen tuen antamiseksi unionin sisällä, johtanevat ennakoimattomiin menoihin varatun liikkumavaran käyttöönottoon mahdollisimman pian; toteaa, että otsakkeessa 3 ei ole enää jäljellä liikkumavaraa ja että joustoväline on jo käytetty kokonaan tältä vuodelta; ehdottaa, että tutkitaan lisämahdollisuuksia joustoon esiin nousevien haasteiden käsittelemiseksi;
36. muistuttaa, että lainsäädäntöön liittyvä joustavuus, josta määrätään toimielinten välisen sopimuksen 17 kohdassa, mahdollistaa tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävien ohjelmien kokonaisrahoituspuitteiden nostamisen enintään noin 10 prosentilla seitsemän vuoden kaudella; huomauttaa, että budjettivallan käyttäjä voi ”uusien objektiivisten ja pitkällä aikavälillä vaikuttavien seikkojen” perusteella poiketa vielä tätäkin enemmän alkuperäisistä rahoituspuitteista; on ilahtunut siitä, että tätä säännöstä on jo sovellettu, jotta unioni on voinut reagoida ennakoimattomiin tapahtumiin lisäämällä tuntuvasti esimerkiksi turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahaston kaltaisten ohjelmien alkuperäisiä vuotuisia määrärahoja;

II. Monivuotisen rahoituskehysten välitarkistus – pakottava vaatimus

37. on edellä esitetyn analyysin perusteella vakuuttunut siitä, että nykyisen rahoituskehysten toiminnan väliarvioinnin pohjalta on todettava, että rahoituskehysasetuksessa säädetty rahoituskehysten todellinen välitarkistus on aivan välttämätön, jotta unioni voi tehokkaasti vastata erinäisiin haasteisiin ja samalla saavuttaa poliittiset tavoitteensa; huomauttaa, että Eurooppa 2020 -strategian toteuttaminen on edelleen tärkein unionin talousarviosta tuettava painopiste; korostaa, että unionin talousarvioon on osoitettava

riittävästi varoja, jotta varmistetaan tosiasiallisesti kasvuun ja työpaikkoihin, taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden saavuttamiseen ja solidaarisuuden edistämiseen johtavat investoinnit;

38. kehottaa komissiota lainsäädäntöehdotusta laatiessaan ottamaan huomioon seuraavat parlamentin vaatimukset, jotka koskevat rahoituskehysasetuksen muuttamista sekä määrien osalta että sellaisten useiden rahoituskehyksen toimintaan liittyvien säännösten osalta, joita on voitava soveltaa jo nykyisen rahoituskehyksen aikana;
39. korostaa, että syksyllä 2016 odotetaan annettavan kaksi lainsäädäntöehdotusta, joilla on huomattavia talousarviovaikutuksia, eli ESIR-rahaston jatkaminen ja ulkoisen investointiohjelman perustaminen; toivoo, että kaikki näiden kahden ehdotuksen rahoitukseen liittyvät tiedot ovat käytettävissä mahdollisimman pian, jotta ne voidaan ottaa asianmukaisesti huomioon rahoituskehyksen välitarkistuksesta käytävissä neuvotteluissa; toistaa keskeisen kantansa, jonka mukaan uusia poliittisia aloitteita ei tulisi rahoittaa olemassa olevien unionin ohjelmien ja toimintapolitiikkojen kustannuksella;
40. korostaa, että rahoituskehyksen välitarkistuksen yhteydessä sovitut muutokset olisi pantava täytäntöön viipymättä ja huomioitava jo unionin vuoden 2017 talousarviossa; kehottaa tämän vuoksi komissiota esittämään lainsäädäntöehdotuksensa rahoituskehysasetuksen tarkistamisesta mahdollisimman pian, jotta voidaan käydä samanaikaisesti neuvotteluja rahoituskehyksen tarkistamisesta ja unionin vuoden 2017 talousarviosta ja päästä niistä hyvissä ajoin sopimukseen;
41. panee merkille Yhdistyneessä kuningaskunnassa 23. kesäkuuta 2016 järjestetyn kansanäänestyksen tuloksen; kehottaa tähän liittyen komissiota antamaan budjettivallan käyttäjälle kaikki asiaa koskevat tiedot kansanäänestyksen mahdollisista talousarviovaikutuksista ja toteaa, että tämä ei kuitenkaan vaikuta Yhdistyneen kuningaskunnan ja unionin tulevien neuvottelujen tulokseen;

A. Parlamentin vaatimukset rahoituskehyksen loppukaudelle

Rahoituskehyksen määrät (maksusitoumusmäärärahat)

42. on vakuuttunut siitä, että vaikka ESIR-rahasto edellyttää laajamittaista poliittista ja taloudellista tukea, unionin talousarviosta ei saisi rahoittaa uusia aloitteita unionin nykyisten ohjelmien ja toimintapolitiikkojen vahingoksi; aikoo toteuttaa sitoumuksensa kompensoida täysin ESIR-rahastoon liittyvät, Horisontti 2020 -ohjelmaan ja Verkkojen Eurooppa -välineeseen vaikuttavat leikkaukset, jotta ne pystyvät saavuttamaan tavoitteensa, kuten vain kaksi vuotta sitten sovittiin, ja unioni voi saavuttaa tutkimus- ja innovointitavoitteensa; korostaa tähän liittyen, että tämä kompensointi ei saisi vaikuttaa alaotsakkeen 1 a (Kasvua ja työllisyyttä edistävä kilpailukyky) muiden ohjelmien rahoitustasoon, sillä ne tukevat kiistatta kasvua, työllisyyttä ja kilpailukykyä; uskoo, että alaotsakkeen 1 a liikkumavarat eivät riitä näiden tarpeiden tyydyttämiseen, ja kehottaa täten lisäämään tämän alaotsakkeen enimmäismäärää;
43. kannattaa vahvasti nuorisotyöllisyysaloitteen jatkamista, sillä sen avulla voidaan varmistaa pikaiset toimet nuorisotyöttömyyden torjumiseksi, ja kehottaa tekemään siihen

tarvittavat mukautukset meneillään olevan arvioinnin perusteella; katsoo, että tämä voidaan saavuttaa vain pitämällä aloitteen maksusitoumusmäärärahat vähintään samalla tasolla kuin ne olivat kauden kahden ensimmäisen vuoden aikana (6 miljardia euroa etupainotteisesti vuosina 2014–2015) nykyisen rahoituskehyskauden loppuun saakka, jollei komission tulevasta arvioinnista muuta johdu; huomauttaa, että tällöin olisi tarkistettava ylöspäin alaotsakkeen 1 b (Taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus) enimmäismääriä, sillä liikkumavaroja ei ole käytettävissä;

44. on vakaasti sitä mieltä, että YMP:n kokonaismäärärahoihin ja ennalta jaettuihin jäsenvaltiokohtaisiin määrärahoihin, suoran tuen määrärahat mukaan lukien, ei tule koskea rahoituskehysten tarkistuksessa; korostaa lisäksi, että on tärkeää varmistaa, että Euroopan meri- ja kalatalousrahaston määrärahoja ei vähennetä, jotta voidaan saavuttaa yhteisen kalastuspolitiikan äskettäisen uudistuksen tavoitteet;
45. katsoo, että konfliktien ja ilmastonmuutoksen aiheuttama muuttoliike- ja pakolaiskriisi on suuruusluokaltaan sellainen, että siitä voidaan odottaa aiheutuvan lähivuosina lisätarpeita, joilla on merkittäviä talousarviovaikutuksia otsakkeessa 3 (Turvallisuus ja kansalaisuus); tähdentää vielä, että samassa otsakkeessa tarvitaan lisärahoitusta myös, jotta voidaan tukea unionin sisäistä turvallisuutta ja terrorismin torjuntaa koskevia tehostettuja toimia unionin tasolla; kehottaa komissiota laatimaan mahdollisimman pian ajantasaistetun arvion talousarviomäärärahoista, joita tarvitaan nykyisen rahoituskehysten loppuun saakka näiden alojen haasteisiin vastaamiseksi;
46. on näin ollen vakaasti sitä mieltä, että otsakkeessa 3 käytettävissä olevien vähäisten liikkumavarojen ja voimassa olevien joustosäännösten käyttöönoton jälkeenkin saatavilla olevat varat eivät riitä tämän otsakkeen lisääntyneiden tarpeiden huomioimiseksi; vaatii tämän vuoksi huomattavaa lisärahoitusta turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahastolle sekä sisäisen turvallisuuden rahastolle ja alalla toimiville unionin erillisvirastoille (Frontexille, Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirastolle (EASO), Europolille, Eurojustille ja Euroopan unionin perusoikeusvirastolle (FRA)), joilla on uusia vastuualueita, sekä muille mahdollisille aloitteille; katsoo, että otsakkeen 3 enimmäismääriä on välttämättä tarkistettava ylöspäin;
47. odottaa, että lähivuosina tehostetaan yhteisiä toimia, joilla pyritään puuttumaan tehokkaasti muuttoliike- ja pakolaiskriisin ulkoiseen ulottuvuuteen ja joita ovat etenkin unionin naapurimaiden ja Saharan eteläpuolisen Afrikan poliittinen vakauttaminen ja muuttoliikkeen humanitaaristen ja taloudellisten syiden torjuminen, ja että niitä varten pyydetään lisärahoitusta otsakkeessa 4 (Globaali Eurooppa); tähdentää, että tällaisia lisärahoituspyyntöjä ei saisi esittää unionin nykyisten ulkoisten toimien, kuten sen kehityspolitiikan, vahingoksi; kehottaa sen vuoksi tarkistamaan otsakkeen 4 enimmäismääriä on ylöspäin;

Rahoituskehysten määrät (maksu-määrärahat)

48. katsoo, että ensisijaisesti on tarpeen toteuttaa toimia, joilla estetään uusi maksukriisi nykyisen rahoituskehysten loppuvaiheessa; uskoo vakaasti, että olisi tehtävä kaikki mahdollinen, jotta maksamatta olevat laskut eivät pääse kasaantumaan, kuten edellisellä kaudella kävi; korostaa kuitenkin, että maksuihin voidaan jo ennakoida kohdistuvan rahoituskehysten toisella puoliskolla merkittäviä paineita samaan aikaan kun

maksutarpeet yleensä saavuttavat normaalin huippunsa; katsoo, että lisäpaineet johtuvat muun muassa ennakoimattomiin menoihin varatun liikkumavaran määrien korvaamisesta jo ennestään tiukoissa maksujen enimmäismäärissä vuosina 2018–2020, uusien yhteistyössä hallinnoitavien ohjelmien, muun muassa nuorisotyöllisyysaloitteen, käynnistämisen huomattavasta viivästyisestä, ESIR-rahaston maksuprofiilista ja lisämaksuista, joita aiheutuu muuttoliike- ja pakolaiskriisiin liittyvien maksusitoumusten viimeaikaisista korotuksista;

49. muistuttaa, että maksumäärärahat ovat looginen seuraus aiemmista sitoumuksista; odottaa sen vuoksi, että maksusitoumusmäärärahoihin tehtävien uusien korotusten yhteydessä nostetaan vastaavasti maksumäärärahoja ja tarkistetaan tarvittaessa ylöspäin maksujen enimmäismäärää; katsoo myös, että rahoituskehityksen väliarviointi/tarkistus on erinomainen tilaisuus ottaa huomioon maksujen toteutuminen ja ajantasaiset ennusteet maksutilanteen odotettavissa olevasta kehittymisestä nykyisen rahoituskehityksen loppuun mennessä; katsoo, että kolmen toimielimen olisi laadittava ja hyväksyttävä yhteinen sitova maksusuunnitelma vuosiksi 2016–2020; vaatii, että tämän uuden maksusuunnitelman olisi perustuttava moitteettomaan varainhoitoon ja tarjottava selkeä strategia, jonka avulla tyydytetään kaikki maksutarpeet kaikissa otsakkeissa nykyisen rahoituskehityksen loppuun saakka, ja estettävä ”piilevät” maksamatta olevat määrät, jotka aiheutuvat keinotekoisista viivästyksistä tiettyjen monivuotisten ohjelmien toteuttamisessa ja muista lieventävistä toimenpiteistä, kuten ennakkomaksuosuuksien vähentämisestä;
50. haluaa ehdottomasti ratkaista yksiselitteisesti kysymyksen, rahoituskehityksen erityisrahoitusvälineiden maksujen budjetoinnista; huomauttaa, että tulkintaongelma on ratkaisematta yhtäältä komission ja parlamentin ja toisaalta komission ja neuvoston välillä, mikä on heijastunut näkyvästi talousarvioneuvotteluihin viime vuosina; palauttaa mieliin pitkäaikaisen kantansa, että erityisrahoitusvälineiden käyttöönottoa varten sidotuista määristä johtuvat maksumäärärahat olisi myös laskettava rahoituskehityksen vuotuiset enimmäismäärät ylittäviksi määrärahoiksi;

Unionin perusoikeuden varmistamista koskevat ehdot

51. vaatii, että kaikkien maiden olisi otettava vastuulleen oma osuutensa pakolaiskriisistä uudelleenjakomekanismia koskevan päätöksen mukaisesti; kehottaa komissiota ottamaan käyttöön taloudellisen hyvitys- ja sakkojärjestelmän, jota sovelletaan sen mukaan, noudattavatko jäsenvaltiot niille unionin hyväksymien toimenpiteiden nojalla kuuluvia sitoumuksia; katsoo, että näiden toimenpiteiden noudattamatta jättämisestä jäsenvaltioille aiheutuvista sakoista peräisin olevat tulot olisi palautettava unionin talousarvioon ylimääräisinä tuloina;

Satunnaiset tulot

52. on vakaasti sitä mieltä, että kaikki unionin talousarvion määrärahojen vajaakäytöstä kertyvät ylijäämät tai yrityksille unionin kilpailulainsäädännön rikkomisesta määrätyt sakot olisi budjetoitava unionin talousarvioon ylimääräisinä tuloina eikä BKTL-maksuosuuksia saisi vastaavasti mukauttaa; katsoo, että tämä toimenpide helpottaisi merkittävästi unionin talousarvion maksuongelmaa; kehottaa komissiota esittämään asiaa koskevia lainsäädäntöehdotuksia;

53. on vakuuttunut, että kaikissa otsakkeissa toteutetut määrärahojen vapautukset, jotka ovat seurausta toimien, joita varten ne oli osoitettu, kokonaan tai osittain toteuttamatta jättämisestä, olisi asetettava uudelleen saataville unionin talousarviossa ja että budjettivallan käyttäjän olisi otettava ne käyttöön vuotuisen talousarviomenettelyn yhteydessä; on vakaasti sitä mieltä, että unionin talousarvioon vaikuttavien nykyisten rajoitteiden ja unionin lisärahoitustarpeiden vuoksi tätä sääntöä olisi sovellettava myös vuosien 2007–2013 ohjelmien täytäntöönpanosta johtuviin vapautuksiin, mukaan luettuna koheesiopolitiikan ohjelmien lakkauttaminen; kehottaa komissiota esittämään asiaa koskevia lainsäädäntöehdotuksia;

Joustosäännökset ja erityisrahoitusvälineet

54. korostaa, että rahoituskehyksen erityisrahoitusvälineiden käyttöönoton yleisyys ja taso kahden viime vuoden aikana ovat jo sinänsä kiistan osoitus siitä, miten hyödyllisiä rahoituskehysasetuksen joustosäännökset ja -mekanismit ovat; tuo esille pitkäaikaisen kantansa, että joustovaran olisi mahdollistettava rahoituskehyksen yleisten enimmäismäärien maksimaalinen käyttö maksusitoumus- ja maksumäärärahoissa;
55. katsoo sen vuoksi, että rahoituskehysasetuksen välitarkistuksessa olisi poistettava joitakin rajoituksia, joita neuvosto asetti joustosäännösten soveltamiselle rahoituskehystä hyväksyessään; katsoo erityisesti, että olisi poistettava kaikki säännökset, joilla rajoitetaan käyttämättä jääneiden määrärahojen ja liikkumavarojen siirtämistä varainhoitovuodelta toiselle joko vahvistamalla vuotuisia enimmäismääriä (maksumäärärahojen kokonaisliikkumavara) tai asettamalla määräaikoja (maksusitoumusmäärärahojen kokonaisliikkumavara); katsoo, että monien otsakkeiden nykyisten määräraharajoitusten vuoksi maksusitoumusmäärärahojen kokonaisliikkumavaraan sisältyvien varojen käytölle ei tulisi määritellä erityistä kohdetta;
56. korostaa erityisesti, että joustovälineen koko määrä otettiin käyttöön vuonna 2016; huomauttaa, että tästä välineestä rahoitetaan sellaisia tarkasti määriteltyjä menoja, joita ei voida kattaa yhden tai useamman muun otsakkeen enimmäismäärien rajoissa ja jotka eivät liity mihinkään tiettyyn unionin toimintapolitiikkaan; katsoo sen vuoksi, että se tuo unionin talousarvioon aitoa joustavuutta erityisesti merkittävän kriisin sattuessa; kehottaakin lisäämään tuntuvasti sen rahoituspuitteita aina vuotuisen kahden miljardin euron määrään saakka ja huomauttaa, että tämä määrä budjetoidaan vain, jos budjettivallan käyttäjä tekee päätöksen välineen käyttöönotosta; muistuttaa, että joustoväline ei liity minkään tietyn toimintapolitiikan alaan, vaan se voidaan ottaa käyttöön mihin tahansa tarpeelliseksi katsottuun tarkoitukseen;
57. huomauttaa, että hätäapuvarauksen tehtävänä on vastata nopeasti kolmansien maiden yksittäisiin avuntarpeisiin, jotka johtuvat ennakoimattomista tapahtumista, ja korostaa sen erityistä merkitystä nykytilanteessa; kehottaa lisäämään tuntuvasti sen rahoituspuitteita aina vuotuisen miljardin euron määrään saakka;
58. panee merkille, että voimassa on erilaisia sääntöjä käyttämättä jääneiden määrärahojen siirron aikataulusta rahoituskehyksen erityisrahoitusvälineissä eli joustovälineessä, hätäapuvarauksessa, unionin solidaarisuusrahastossa ja Euroopan globalisaatorahastossa; kehottaa yhdenmukaistamaan sääntöjä niin, että yleinen $n + 3$ -sääntö pätee kaikissa näissä välineissä;

59. kiinnittää erityistä huomiota ennakoimattomiin menoihin varattuun liikkumavaraan, joka on viimeinen keino ennalta arvaamattomiin olosuhteisiin reagoimista varten; korostaa, että komission mukaan se on ainoa erityisrahoitusväline, joka voidaan ottaa käyttöön vain maksumäärärahoissa ja siten vuoden 2014 kaltaisen maksukriisin estämiseksi unionin talousarviossa; pitää valitettavana, että rahoituskehysasetuksessa säädetään määrärahojen pakollisesta korvaamisesta, toisin kuin edellisellä kaudella; on vakaasti sitä mieltä, että tällainen vaatimus synnyttää kestävämmän tilanteen, joka itse asiassa laskee rahoituskehyskauden viimeisten vuosien enimmäismäärien vuotuisia määriä ja aiheuttaa täten lisäpainetta unionin talousarviolle; korostaa, että ennakoimattomiin menoihin varattu liikkumavara on joka tapauksessa väline, johon turvaudutaan viimeisenä keinona, ja että kaksi budjettivallan käyttäjää sopivat yhteisesti sen käyttöönotosta; vaatii sen vuoksi poistamaan välittömästi pakollista korvaamista koskevan säännön taannehtivasti ja tarkistamaan sen vuosittaista enimmäismäärää ylöspäin 0,05 prosenttiin unionin BKTL:stä;

Ympäristömuutoksia koskevien kansainvälisten sopimusten jatkotoimet

60. toteaa, että Pariisissa aikaansaatu COP21 -sopimus on yleispätevä, sitova, dynaaminen ja eriytetty sopimus, jolla pyritään vastaamaan ilmastonmuutoshasteeseen; korostaa, että tämän sopimuksen mukaisesti unionin rahoitusta on kohdennettava ilmastotoimien tukemiseen kehitysmaissa; painottaa, että kaiken COP21 -sopimuksesta mahdollisesti aiheutuville toimenpiteille annettavan rahoituksen olisi täydennettävä nykyisten ilmastotoimien rahoitusta, ja kehottaa komissiota esittämään täytäntöönpanostrategiansa ja alustavan arvionsa COP21-sopimuksen mahdollisesta vaikutuksesta unionin talousarvioon hyvissä ajoin ennen rahoituskehysten tarkistusta; korostaa lisäksi, että rahoituskehysten tarkistaminen tarjoaa erinomaisuuden tilaisuuden varmistaa, että saavutetaan tavoite käyttää 20 prosenttia menoista ilmastoon liittyviin toimiin, ja mahdollisesti säättää tämän tavoitteen nostamisesta unionin COP21-konferenssin aikana antamien kansainvälisten sitoumusten mukaisesti; kehottaa komissiota varmistamaan, että ilmastotoimien valtavirtaistamismekanismi on kaikilta osin toimiva ja että nykyistä ilmastomenojen seurantajärjestelmää parannetaan; muistuttaa, että unioni on myös sitoutunut panemaan täytäntöön Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimukseen kuuluvan luonnon monimuotoisuutta koskevan strategisen suunnitelman ja korostaa, että unionin olisi osoitettava riittävästi resursseja siihen liittyvien sitoumustensa noudattamiseksi;

Yksinkertaistaminen

61. katsoo, että väliarviointi/tarkistus on erinomainen tilaisuus arvioida ensimmäisen kerran asiaa koskevien unionin toimintapolitiikkojen ja ohjelmien toimintaa sekä rahoituskehysten joustavuussäännösten ja erityisrahoitusvälineiden toimivuutta, ja odottaa komission toimittavan analyysin, jossa esitetään nykyisen täytäntöönpanojärjestelmän puutteet; kiinnittää erityistä huomiota nykyisellä ohjelmakaudella käyttöön otettujen uusien tekijöiden, kuten koheesiopolitiikkaan liittyvien ennakkoehtojen, täytäntöönpanoprosessiin kohdistuvien vaikutusten arviointiin; katsoo, että monivuotisen rahoituskehysten väliarvioinnissa/tarkistuksessa olisi arvioitava myös myönnettyjen varojen käyttöä sen suhteen, onko tavoitteet saavutettu; kehottaa komissiota tekemään konkreettisia ehdotuksia mahdollisten puutteiden korjaamiseksi ja täytäntöönpanoympäristön parantamiseksi ja järjeistämiseksi nykyisen

rahoituskehityksen jäljellä olevina vuosina, jotta varmistetaan, että niukat taloudelliset resurssit voidaan käyttää mahdollisimman tehokkaasti, ja vähennetään tuensaajien hallinnollista rasitusta;

62. korostaa, että on tärkeää osoittaa unionin talousarvion toteuttamisen lisäarvo, ja kannattaa tulossuuntautuneen ajattelutavan ottamista unionin varainkäytön perustaksi; painottaa, että suorituskykyyn ja tuloksiin perustuvasta arvioinnista olisi tultava mahdollisuuksien mukaan keskeinen periaate ja että se soveltuu erityisen hyvin innovointiin suuntautuneisiin ohjelmiin; antaa tunnustusta komission toiminnalle ”tuloksiin keskittävää unionin talousarviota” koskevan aloitteen yhteydessä mutta katsoo, että sitä on vielä kehitettävä, ja odottaa tulosbudjetointia käsittelevän toimielinten välisen työryhmän työn tuloksia; katsoo, että tällainen lähestymistapa voi olla keino parantaa huonosti toimivien ohjelmien tuloksia; tähdentää kuitenkin, että tekniset ongelmat tai puutteellinen ohjelmasuunnittelu eivät saa johtaa unionin talousarvion leikkauksiin tai poliittisten painopisteiden hylkäämiseen ja että parempi varojen käyttö ei yksinään riitä ratkaisemaan ongelmaa pakottaviin ja kasvaviin tarpeisiin vaadittavan rahoituksen puutteesta; muistuttaa komissiota, että parlamentti on yhtenä budjettivallan käyttäjänä otettava mukaan kehittämään tätä koskevaa komission strategiaa;

Rahoitusvälineet

63. toteaa, että rahoitusvälineiden merkitys on kasvanut unionin talousarviossa täydentävänä rahoitusmuotona tukiin ja avustuksiin verrattuna; katsoo, että näiden välineiden avulla on mahdollista lisätä unionin talousarvion taloudellista ja siten myös poliittista vaikutusta; korostaa kuitenkin, että siirtyminen perinteisestä rahoituksesta innovatiivisempiin välineisiin ei ole suotavaa kaikissa toimintapolitiikoissa, sillä kaikki toimintapolitiikat eivät ole täysin markkinalähtöisiä; korostaa, että rahoitusvälineet tarjoavat vaihtoehdoisen ja täydentävän rahoitustavan ja että niitä ei pitäisi käyttää hankkeisiin, jotka voivat hyötyä ainoastaan erityisesti vähemmän kehittyneille alueille tärkeiden avustusten käytöstä;
64. kehottaa komissiota tekemään väliarvioinnin/tarkistuksen yhteydessä perusteellisen analyysin rahoitusvälineiden käytöstä nykyisen ohjelmakauden alusta alkaen; korostaa, että rahoitusvälineitä arvioitaessa vipuvaikutuksen ulottuvuus ei voi olla ainoa arviointiperuste; palauttaa tässä yhteydessä mieliin täydentävyyskriteerin merkityksen ja sen merkityksen, että arvioidaan panosta unionin poliittisten tavoitteiden saavuttamisessa;
65. kannustaa komissiota kartoittamaan kaikki unionin toimintapolitiikat, joissa avustukset voitaisiin yhdistää rahoitusvälineisiin, ja pohtimaan, mikä on oikea tasapaino niiden välillä; on vakaasti sitä mieltä, että mahdollisuus unionin eri resurssien yhdistelmään yhdenmukaistettujen hallintosääntöjen nojalla auttaisi optimoimaan synergioita unionin tasolla saatavilla olevien rahoituslähteiden välillä; tähdentää, ettei rahoitusvälineiden lisääntyvä käyttö saisi johtaa unionin talousarvion supistumiseen; toteaa vaatineensa toistuvasti avoimuuden ja demokraattisen valvonnan lisäämistä unionin talousarviosta tuettavien rahoitusvälineiden täytäntöönpanossa;

B. Parlamentin huomioita vuoden 2020 jälkeisestä rahoituskehityksestä

66. palauttaa mieliin, että rahoituskehitysasetuksen 25 artiklan mukaisesti komissio esittää ennen 1. tammikuuta 2018 ehdotuksen uudeksi monivuotiseksi rahoituskehitykseksi;

korostaa sen vuoksi, että tulevan arvioinnin/tarkistuksen yhteydessä olisi jo keskusteltava useista seuraavan rahoituskehityksen kannalta keskeisistä seikoista;

67. katsoo, että keskeisinä painopistealueina on käsiteltävä rahoituskehityksen keston tehtäviä mukautuksia, omien varojen järjestelmän perusteellista uudistusta, talousarvion yhtenäisyyden korostamista ja sen joustavuuden lisäämistä; on lisäksi vakuuttunut siitä, että päätöksentekoprosessin yksityiskohtaisia sääntöjä on arvioitava, jotta voidaan varmistaa demokraattinen legitimiys ja noudattaa perussopimusten määräyksiä;
68. palauttaa mieliin yhtenäisyyden, totuudenmukaisuuden, vuotuisuuden, tasapainon, yleiskatteisuuden, erittelyn, moitteettoman varainhoidon ja avoimuuden periaatteet, joita on noudatettava unionin talousarvion laatimisessa ja toteuttamisessa;
69. toteaa, että jäsenvaltioiden on vaikea päästä yhteisymmärrykseen monivuotisesta rahoituskehityksestä etenkin siksi, että ne painottavat ensisijaisesti nettotaseita; toistaa kantansa, että unionin talousarvio ei ole pelkkää nollasummapeliä vaan pikemminkin tärkeä kannustin lähentymiseen ja sellaisten yhteisten toimintapolitiikkojen ilmentymä, joista saadaan yhteistä lisäarvoa; kehottaa sen vuoksi jäsenvaltioita muuttamaan käsitystään unionin talousarviosta ja suhtautumistaan siihen ja määrittelemään unionin talousarvion koon unionin oikeudellisista velvoitteista ja sen ohjelmissa ja toimintapolitiikoissa sekä kansainvälisissä sitoumuksissa määritellyistä poliittisista tavoitteista aiheutuvien taloudellisten tarpeiden perusteellisen arvioinnin perusteella, jotta voidaan varmistaa, ettei lopputuloksena ole jälleen uusi pattitilanne, joka vain loitontaa unionia entistä kauemmaksi sen kansalaisista; kehottaa näin ollen komissiota tekemään tutkimuksen säästöistä, joita jäsenvaltiot saavat kansallisella tasolla sen johdosta, että poliittikkatoimia rahoitetaan unionin tasolla;
70. korostaa, että on poliittisesti välttämätöntä saada aikaan sellainen päätöksentekomenettely, jolla turvataan tarvittavien taloudellisten resurssien saatavuus joko unionin tai kansallisella tasolla, jotta varmistetaan Eurooppa-neuvoston tekemien poliittisten päätösten kattava täytäntöönpano;

Kesto

71. muistuttaa, että rahoituskehitysohjelman johdanto-osan 3 kappaleen mukaisesti kolme toimielintä ovat sopineet, että ne tarkastelevat yhdessä väliarvioinnin/tarkistuksen yhteydessä rahoituskehityksen asianmukaisinta kestoja koskevaa kysymystä; toistaa kantansa, että rahoituskehityksen kesto olisi sovittava sekä parlamentin että komission poliittiseen sykliin, jolloin Euroopan parlamentin vaaleista tehtäisiin foorumi tulevista menojen painopisteistä käytävälle keskustelulle;
72. tähdentää kuitenkin, että pidemmän aikavälin ennustettavuus on välttämätöntä erityisesti koheesiopolitiikkaan ja maaseudun kehittämiseen liittyvissä, yhteistyössä hallinnoitavissa ohjelmissa, kun otetaan huomioon, minkä verran aikaa tarvitaan alakohtaisesta lainsäädännöstä ja toimenpideohjelmista sopimiseen kansallisella ja alueellisella tasolla;
73. katsoo, että nopeasti muuttuvassa poliittisessa ympäristössä ja joustavuuden lisäämiseksi tietyistä rahoituskehityksen osatekijöistä olisi sovittava viiden vuoden ajaksi, kun taas toisista, varsinkin sellaisista osatekijöistä, jotka liittyvät pidemmän aikavälin

ohjelmasuunnittelua edellyttäviin ohjelmiin ja/tai toimintapolitiikkoihin, joissa menettelyt täytäntöönpanojärjestelmien perustamiseksi ovat monimutkaisia, kuten koheesiopolitiikkaan tai maaseudun kehittämiseen, olisi sovittava kaudeksi, jonka kesto on 5 + 5 vuotta ja jossa välitarkistuksen olisi oltava pakollinen;

Omien varojen järjestelmän uudistus

74. korostaa, että omien varojen järjestelmä on uudistettava täysin siten, että ohjaavina periaatteina ovat yksinkertaisuus, tasapuolisuus ja avoimuus; odottaa sen vuoksi omia varoja käsittelevältä korkean tason työryhmältä kunnianhimoista loppuraporttia vuoden 2016 loppuun mennessä sekä komissiolta vuoden 2017 loppuun mennessä aivan yhtä kunnianhimoista lainsäädäntöpakettia omista varoista vuoden 2021 jälkeen;
75. korostaa tarvetta pienentää unionin talousarvioon suoritettavien BKTL-maksuosuuksien osuutta, jotta voidaan päästä eroon jäsenvaltioiden ”oikeudenmukainen palautuma” -asenteesta; tähdentää, että näin voitaisiin pienentää kansallisiin talousarvioihin kohdistuvaa taakkaa ja saada siten kyseiset varat käyttöön jäsenvaltioiden omista talousarvioissa; toteaa, että nykyinen alv-perusteinen omien varojen järjestelmä on liian monimutkainen ja muodostaa käytännössä toisen BKTL-maksuosuuden; kehottaa sen vuoksi joko uudistamaan perusteellisesti tätä omien varojen lähdettä tai luopumaan siitä kokonaan; katsoo kuitenkin tarpeelliseksi säilyttää BKTL-maksuosuudet yhtenä talousarvion osatekijänä, sillä talousarvion on toimittava tasapainottavana tekijänä;
76. kehottaa ottamaan käyttöön yhden tai useamman uuden omien varojen lähteen, jolla olisi mieluiten oltava selkeä yhteys lisäarvoa tuoviin unionin toimintapolitiikkoihin; panee merkille, että korkean tason työryhmä on jo keskustellut useista mahdollisista uusista omien varojen lähteistä, joita olisivat muun muassa uudistettu arvonlisävero, finanssitransaktiovero, EKP:n rahanlyöntipalkkio, uudistettu unionin päästökauppajärjestelmä ja hiilivero, liikennevero, yritys-, sähkö tai digitaalivero; odottaa innokkaana korkean tason työryhmän suosituksia päästäkseen käsittelemään ja valmistelemaan parlamentin kantaa tähän asiaan; vaatii tässä yhteydessä luopumaan alennuksista kaikissa muodoissa;

Talousarvion yhtenäisyys

77. korostaa talousarvion yhtenäisyyden periaatteen merkitystä ja palauttaa mieliin, että SEUT-sopimuksen 310 artiklan 1 kohdan mukaisesti unionin talousarvioon otettujen tulojen ja menojen on oltava tasapainossa; on huolestunut siitä, että yhteisömenetelmästä on viime aikoina siirrytty hallitustenväliseen päätöksentekoon, kuten vuodesta 2014 lähtien on havaittu perustettaessa Bêkou-erityisrahasto Keski-Afrikan tasavallassa, alueellinen Madad-erityisrahasto vastauksena Syyrian kriisiin ja unionin Afrikka-hätärahasto samoin kuin Turkin-pakolaisavun koordinoituvana; painottaa, että tällainen rahoitus merkitsee nykyisiin monivuotisiin rahoitusohjelmiin kuuluvien varojen, joista on neuvoteltu ja sovittu kolmen toimielimen kesken, uudelleenkohdentamista; tähdentää, että tämä vaarantaa demokraattisen vastuuvollisuuden, sillä parlamenttia ei ole otettu mukaan kyseisten rahastojen perustamiseen;
78. korostaa, että perussopimusten nojalla parlamentti ja neuvosto vahvistavat unionin talousarvion tasavertaisina budjettivallan käyttäjinä; katsoo myös, että kaikkia menoja

koskeva täysimääräinen parlamentin valvonta on olennainen osa kaikkea unionin varainkäyttöä; pyytää komissiota säilyttämään talousarvion yhtenäisyyden periaatteen ja harkitsemaan sen ottamista ohjaavaksi periaatteeksi, kun se ehdottaa uusia toimintapoliittisia aloitteita;

79. toistaa pitkäaikaisen kantansa, että Euroopan kehitysrahasto (EKR) olisi sisällytettävä unionin talousarvioon vuodesta 2021 siten, että samalla varmistetaan Afrikan rauhanrahaston ja turvallisuuteen liittyvien operaatioiden rahoitus;
80. korostaa, että EKR:n kaltaisten tilapäisten välineiden mahdollinen sisällyttäminen tulevaisuudessa unionin talousarvioon merkitsee, että vastaavat määrärahat on lisättävä monivuotisen rahoituskehityksen enimmäismääriin, joita on tarkistettava vastaavasti, jotta ei vaaranneta unionin muiden toimintapoliittikkojen ja ohjelmien rahoitusta;

Joustavuuden lisääminen

81. korostaa, että unionin talousarvion jäykkä rakenne vie budjettivallan käyttäjältä mahdollisuuden reagoida tarkoituksenmukaisesti muuttuviin olosuhteisiin; kehottaa sen vuoksi lisäämään joustavuutta seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä, erityisesti lisäämällä otsakkeiden välistä joustoa käyttämättömien liikkumavarojen joustavuuden muodossa ja vuosien välistä joustoa, jotta rahoituskehityksen enimmäismäärät voidaan hyödyntää kokonaan;
82. korostaa, että unionin on kyettävä reagoimaan joustavasti muuttuviin olosuhteisiin sovittuja ohjelmia vaarantamatta, mutta sen on myös voitava reagoida nopeasti nykyisen muuttoliikekriisin kaltaisiin kehityksessä oleviin kriiseihin; kehottaa sen vuoksi perustamaan unionin talousarvioon jo olemassa olevien rahoituskehityksen erityisrahoitusvälineiden lisäksi pysyvän unionin kriisivarauksen, jotta voidaan välttää tilapäisratkaisut, kuten erityisrahastojen käyttöönotto; korostaa, että tällaisen mekanismin, jolla on tarkoitus reagoida kriiseihin ja ennakoimattomiin tilanteisiin, olisi aina toimittava monivuotisen rahoituskehityksen uutena erityisvälineenä ja se olisi jätettävä monivuotisen rahoituskehityksen enimmäismäärien ulkopuolelle;

Päätöksentekoprosessi

83. muistuttaa suhtautuneensa kriittisesti tapaan, jolla vuosien 2014–2020 rahoituskehystä koskevan asetuksen hyväksymiseen johtanut menettely eteni; toteaa jälleen, että asetuksen hyväksyminen edellyttää parlamentin hyväksyntää; korostaakin, että parlamentti on alusta alkaen otettava täysimääräisesti mukaan asiaa koskeviin neuvotteluihin; katsoo, että unionin toimielinten olisi virallistettava seuraavaa rahoituskehityksen menettelyä koskevat käytännön yksityiskohdat sopimuksessa, joka tehdään rahoituskehityksen väliarviointiin/tarkistukseen mennessä, ja että tällöin olisi otettava huomioon aiempien neuvottelujen puutteet ja turvattava täysin parlamentin rooli ja erioikeudet perussopimusten mukaisesti; katsoo, että vuotuisen talousarviomenettelyn tapaan nämä käytännön yksityiskohdat olisi sisällytettävä myöhemässä vaiheessa toimielinten väliseen sopimukseen;
84. katsoo, että yksimielisyysvaatimus monivuotista rahoituskehitystä koskevan asetuksen hyväksymisessä on prosessin todellinen este; kehottaa tässä yhteydessä Eurooppa-

neuvostoa soveltamaan SEUT-sopimuksen 312 artiklan 2 kohdan siirtymälauseketta, jotta monivuotista rahoituskehystä koskeva asetus voidaan hyväksyä määräenemmistöllä; muistuttaa lisäksi, että voidaan käyttää myös SEU-sopimuksen 48 artiklan 7 kohdan yleistä siirtymälauseketta tavallisen lainsäätämisyjärjestyksen soveltamiseksi; tähdentää, että siirtyminen käyttämään määräenemmistöä monivuotista rahoituskehystä koskevan asetuksen hyväksymistä koskevassa äänestyksessä vastaisi lähes kaikkien unionin monivuotisten ohjelmien hyväksymisessä käytettävää päätöksentekomenettelyä sekä unionin talousarvion hyväksymisessä käytettävää vuotuista menettelyä;

85. muistuttaa, että perussopimuksessa ei anneta Eurooppa-neuvostolle oikeutta toimia lainsäätäjänä; korostaa tässä yhteydessä paheksuvansa voimakkaasti sitä, että Eurooppa-neuvosto sekaantui lainsäädäntöön rahoituskehystä koskevien edellisten neuvottelujen aikana; pyytää Eurooppa-neuvostoa rajoittamaan toimensa tehtäviin, jotka sille on määritelty perussopimuksessa, ja pidättymään estämästä poliittisia muutoksia, joista on määrä päättää tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä, ja kunnioittamaan siten parlamentin lainsäädäntövaltaa yhteispäätösmenettelyssä;
86. korostaa, että lainsäädäntöprosessi seuraavan rahoituskehysten hyväksymiseksi olisi saatava valmiiksi vuoden 2018 loppuun mennessä Euroopan parlamentin ja neuvoston sisällöstä käymien neuvottelujen jälkeen; painottaa, että jos sopimus rahoituskehyksestä tehdään ajoissa, kaikki alakohtaiset asetukset voidaan hyväksyä ripeästi ja uudet ohjelmat voidaan aloittaa viipymättä 1. tammikuuta 2021; korostaa, että on tärkeää tiedottaa kansallisille parlamenteille ja unionin kansalaisille paremmin seuraavan rahoituskehysten haasteista järjestämällä tarvittaessa toimielinten ja parlamenttien välinen konferenssi;
  - o
  - o o
87. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, muille asianomaisille toimielimille ja elimille sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

25.5.2016

ULKOASIAINVALIOKUNNAN LAUSUNTO

budjettivaliokunnalle

monivuotisen rahoituskehityksen 2014–2020 vaalien jälkeisen tarkistamisen valmistelusta:
parlamentin huomautukset komission ehdotusta odotettaessa
(2015/2353(INI))

Valmistelija: Neena Gill

EHDOTUKSET

Ulkoasiainvaliokunta pyytää asiasta vastaavaa budjettivaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. korostaa, että EU:lla on lähialueillaan ja kauempanakin edessään ennennäkemättömän monta kriisiä, kuten pakolaiskriisi, turvallisuusuhat ja aseelliset konfliktit, jotka uhkaavat keskeisiä arvoja ja edellyttävät solidaarisuutta ja tehostettuja yhteisiä ulkoisia toimia; muistuttaa, että solidaarisuutta tarvitaan luonnonkatastrofien kasvavan määrän vuoksi; korostaa, että näistä kriiseistä ei tiedetty silloin, kun päätettiin monivuotisesta rahoituskehityksestä vuosiksi 2014–2020; palauttaa mieliin, että otsakkeen 4 kokonaissummaa vähennettiin noin 16 prosenttia komission alkuperäisestä ehdotuksesta, mikä heikensi huomattavasti EU:n kykyä reagoida kaikkiin näihin uusiin haasteisiin ja täyttää poliittiset sitoumuksensa; kehottaa komissiota esittämään tarkistusehdotuksen, jolla tämän otsakkeen maksusitoumusten enimmäismäärää nostetaan lisärahoituksen myöntämiseksi; kehottaa komissiota sisällyttämään ehdotukseensa tulosbudjetointia koskevan lähestymistavan ja pitämään mielessä ulkoisten toimien erityispiirteet;
2. painottaa, että muuttoliike- ja pakolaiskriisin käsitteleminen on keskeinen prioriteetti, mutta korostaa, että se ei saa tapahtua muiden politiikanalojen kustannuksella, ei myöskään niiden, jotka ovat keskeisiä pitkän aikavälin haasteiden ja nykyisen kriisin perussyiden käsittelemiselle; katsoo, että humanitaariseen hätään on vastattava edistään samalla kehitysprosessesja, saavuttaen kestävästä kehitystä koskevat tavoitteet, huolehtien vakaasta ja turvallisesta ympäristöstä, jossa kehitystä voidaan saada aikaan, sekä edistään ihmisoikeuksia ja kaikkia muita EU:n ulkopoliittikan painopisteitä;
3. katsoo, että nykyisten joustomekanismien volyyymi ja joustavuus eivät riitä vastaamaan

muuttuneeseen tilanteeseen asianmukaisesti; muistuttaa, että pääasiassa resurssien vähyyden takia komissio on ottanut käyttöön useita tilapäismekanismeja, kuten Syyriaa ja Afrikkaa ja Keski-Afrikan tasavaltaa koskevat erityisrahastot ja Turkin pakolaisavun koordinoituväline; ottaa huomioon niiden mahdollisuudet parantaa EU:n taloudellista reagointia, mutta korostaa, että näiden rahoitusvälineiden hallinnoinnissa on huolehdittava avoimuudesta, vastuuvollisuudesta ja demokraattisesta valvonnasta, ja on tyrmistynyt, että jäsenvaltiot eivät ole pitäneet kiinni rahoitusta koskevista lupauksistaan; kehottaa voimakkaasti Euroopan parlamenttia valvomaan erityisrahastojen hallintoa;

4. kehottaa komissiota ehdottamaan monivuotisen rahoituskehityksen joustomekanismien uudistamista ja myös perustamaan pysyvän EU:n kriisivarauksen, jonka avulla voidaan tarvittaessa mobilisoida lisäresursseja käyttämällä joustavia menettelyjä, jotka mahdollistavat nopean reagoinnin kiireellisiin ja vaihteleviin tilanteisiin; korostaa, että kaikki hätärahoitus, jonka tarkoituksena on reagoida kriiseihin ja ennakoimattomiin tilanteisiin, olisi aina katettava erityisvälineistä ja jätettävä monivuotisen rahoituskehityksen enimmäismäärien ulkopuolelle; katsoo, että mahdollisuus siirtää kohdentamattomia varoja otsakkeiden välillä lisääisi kykyä reagoida muuttuviin haasteisiin ja mahdollistaisi myös monivuotisen rahoituskehityksen enimmäismäärien maksimaalisen hyödyntämisen; huomauttaa, että nykyisiä varoja olisi käytettävä mahdollisimman tehokkaasti; korostaa hätäapuvarausten merkitystä ja riittävien varojen varaamista tähän tarkoitukseen;
5. painottaa, että tarkistetulla monivuotisella rahoituskehityksellä olisi voitava vastata ulkoisten rahoitusvälineiden tarpeisiin niiden vuonna 2017 tehtävän väliarvioinnin jälkeen; kehottaa lisäämään molempien arviointiprosessien yhdenmukaisuutta ja koordinoitua tulevaisuudessa;
6. kehottaa komissiota sovittamaan seuraavan monivuotisen rahoituskehityksen komission ja parlamentin poliittisiin sykleihin demokraattisen vastuuvollisuuden ja monivuotisen talousarvion avoimuuden lisäämiseksi.

**LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOSLAUSUNNON ANTAVASSA
VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	23.5.2016
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 36 -: 7 0: 2
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Lars Adaktusson, Michèle Alliot-Marie, Petras Auštrevičius, Amjad Bashir, Bas Belder, Goffredo Maria Bettini, Elmar Brok, Klaus Buchner, James Carver, Lorenzo Cesa, Javier Couso Permuy, Mark Demesmaeker, Georgios Epitideios, Knut Fleckenstein, Eugen Freund, Michael Gahler, Iveta Grigule, Afzal Khan, Janusz Korwin-Mikke, Eduard Kukan, Ilhan Kyuchyuk, Ryszard Antoni Legutko, Barbara Lochbihler, Sabine Lösing, Ramona Nicole Mănescu, David McAllister, Tamás Meszerics, Francisco José Millán Mon, Javier Nart, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Ioan Mircea Pașcu, Vincent Peillon, Alojz Peterle, Tonino Picula, Cristian Dan Preda, Jozo Radoš, Jaromír Štětina, Charles Tannock, Boris Zala
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Luis de Grandes Pascual, Marek Jurek, Bodil Valero
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Ricardo Serrão Santos, Renate Weber

30.5.2016

KEHITYSVALIOKUNNAN LAUSUNTO

budjettivaliokunnalle

monivuotisen rahoituskehityksen 2014–2020 vaalien jälkeisen tarkistamisen valmistelusta:
parlamentin huomautukset komission ehdotusta odotettaessa
(2015/2353(INI))

Valmistelija: Paul Rübige

EHDOTUKSET

Kehitysvaliokunta pyytää asiasta vastaavaa budjettivaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. muistuttaa, että uuden monivuotisen rahoituskehityksen ensimmäisille vuosille olivat tunnusomaisia vakavat maksuvajeet, jotka vaikuttivat kielteisesti ulkoisten toimien ohjelmien täytäntöönpanoon; edellyttää, että otsakkeessa 4 huolehditaan maksumäärärahojen asianmukaisesta tasosta, jotta ongelma ei toistuisi;
2. panee merkille laajan mittakaavan globaalit tarpeet, jotka koskevat humanitaarista apua, katastrofiriskien vähentämistä, katastrofi- ja epidemiavalmiutta sekä palautumiskyvyn kehittämistä kehitysmaissa; panee lisäksi merkille, että näihin tarpeisiin kohdistuvia paineita voimistavat konfliktien ja sotien seuraukset, ihmisoikeusloukkaukset, kehno hallinto ja korruptio, perussosiaalipalvelujen heikko tarjonta, muun muassa heikot terveydenhuoltojärjestelmät, yleisesti kattavan terveydenhuollon puuttuminen ja terveysalan innovointiin tehtävien investointien puute, kasvava taloudellinen ja sosiaalinen eriarvoisuus sekä ilmastonmuutos ja niukoista resursseista käytävä kilpailu; pitää tarpeellisenä voimistaa kehitysavun ja humanitaarisen avun resursseihin liittyvää avoimuutta, vastuuvollisuutta ja raportointia sekä kyseisen avun rahoittamistapoja, jotka budjettivallan käyttäjä hyväksyy tarvittaessa nopeasti, etenkin kun otetaan huomioon äskettäin hyväksytyt vuoteen 2030 ulottuva ohjelma ja pyritään soveltamaan kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuden periaatetta; on vakuuttunut siitä, että tämä palvelee myös unionin etuja, koska se hillitsee tulevia muuttoliikepaineita;
3. toteaa, että vaikka OECD:n kehitysapukomitea kattaa osittain menot, joilla maat auttavat pakolaisia omalla alueellaan, virallisen kehitysavun määritelmä ei edistä kehitysmaiden kestävästä kehityksestä eikä muuttoliikkeen perimmäisten syiden kitkemistä; toteaa olevan yhä yleisempää, että eräät jäsenvaltiot ilmoittavat viralliseksi kehitysavuksi myös menot, joilla

ne auttavat pakolaisia omalla alueellaan; toteaa jälleen kerran, että humanitaarisen avun toimilla ja kehitysohjelmilla olisi pyrittävä kitkemään kehitysmaiden muuttoliikkeen perimmäisiä syitä ja että tätä ei pitäisi toteuttaa unionin kehitysrahoituksen ja muiden alojen politiikkojen kustannuksella;

4. muistuttaa, että muuttoliike- ja pakolaiskriisi on vaikuttanut merkittävästi EU:n talousarvioon ja edellyttää dynaamisia vastatoimia myös lähivuosina; kannattaa unionin talousarvioissa 2014–2016 käytettävissä olevien otsakkeen 3 ja 4 varojen hyödyntämistä kokonaan; kehottaa tässä suhteessa korottamaan enimmäismääriä riittävästi, jotta muuttoliike- ja pakolaiskriisiin voidaan vastata asianmukaisesti;
5. toteaa, että rahoitusvaroja tarvitaan kestävän kehityksen tavoitteen 16 kaikkien näkökohtien saavuttamiseksi; katsoo, että rauhan, oikeusvaltioperiaatteen, ihmisoikeuksien, hyvän hallinnon ja koulutuksen edistämien kehitysmaissa on ratkaisevaa rauhan ja turvallisuuden aikaansaamisen, köyhyden ja epätasa-arvon vähentämisen ja pitkällä aikavälillä köyhyden poistamisen kannalta; torjuu kehitysavun käyttämisen muihin tarkoituksiin kuin kehitysavun tavoitteisiin, jotka on esitetty selkeästi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 208 artiklassa; korostaa, että tällainen rahoitus ei ole osa virallista kehitysapua ja että se on hankittava muista välineistä kuin kehitysyhteistyövälineestä (DCI) tai Euroopan kehitysrahastosta (EKR) tai muista näistä välineistä hyötyvistä mekanismeista, kuten EU:n Afrikka-hätärahastosta;
6. korostaa, että uusia epidemioita silmällä pitäen terveydenhuoltoon liittyvien menojen on oltava riittävät; muistuttaa, että kestävän kehityksen tavoitteen 3 saavuttamiseksi tarvitaan tehokkaita ja kattavia terveydenhuoltojärjestelmiä sekä kohtuuhintaisia lääkkeitä; kehottaa käyttämään nykyistä paremmin kaikkia monivuotisen rahoituskehityksen ohjelmia, kuten Horisontti 2020 -ohjelmaa, kehitysyhteistyövälinettä, Euroopan kehitysrahastoa (EKR) ja Kansanterveys kasvun tukena -ohjelmaa, jotta vastataan maailmanlaajuisiin terveyshaasteisiin, jotka voivat helposti vaikuttaa myös Eurooppaan;
7. toteaa, että erityisrahastot perustettiin, koska unionin talousarviossa ei ole tarpeeksi varoja ja joustavuutta, joita tarvitaan, jotta suuriin kriiseihin voidaan vastata nopeasti ja kattavasti; edellyttää toteuttamiskelpoista ratkaisua, joka mahdollistaa budjettivallan käyttäjän harjoittaman täysipainoisen valvonnan, jotta voidaan kohentaa talousarvion yhtenäisyyttä ja soveltaa demokraattisen omistajuuden periaatetta;
8. muistuttaa, että EU on tehnyt vahvoja avun tuloksellisuutta koskevia sitoumuksia ja että se on sitoutunut erityisesti avun vastaanottajia koskevaan kehitysohjelmien demokraattisen omistajuuden periaatteeseen ja siihen, että EU:n apu mukautetaan kehitysmaiden prioriteetteihin; toteaa, että tätä periaatetta on noudatettava EU:n toimenpiteissä muuttoliikkeeseen vastaamiseksi, kuten EU:n perustamassa Afrikka-hätärahastossa, joka luotiin nimenomaisesti avun tuloksellisuutta koskevia periaatteita noudattavien EKR:n pidempien menettelyjen kiertämiseksi; kehottaa komissiota tekemään ehdotuksen Afrikan rauhanrahaston rahoittamisesta muilla keinoin;
9. toteaa lisäksi, että kannustaminen vastaavaan kehitykseen kuin Myanmarissa/Burmassa ja Kolumbiassa edellyttää unionilta asianmukaista reagointia ja rahoitusta;

10. toteaa, että kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttamiseen tarvitaan riittävästi varoja ja että vuonna 2015 koko unionin yhteinen virallinen kehitysapu oli 0,47 prosenttia unionin BKTL:stä; pitää valitettavana, että EU ei pystynyt toteuttamaan sitoumusta nostaa virallisen kehitysavun osuus 0,7 prosenttiin BKTL:stä vuoteen 2015 mennessä; muistuttaa, että unioni sitoutui äskettäin kokonaisuutena uudelleen nostamaan virallisen kehitysavun osuuden 0,7 prosenttiin BKTL:stä; korostaa tämän edellyttävän tuntuva lisäystä ja tähdentää, että asia olisi otettava huomioon monivuotista rahoituskehystä tarkistettaessa; kehottaa jäsenvaltioita täyttämään sitoumuksensa, jonka mukaan ne antavat 0,7 prosenttia BKTL:stä viralliseen kehitysapuun;
11. muistuttaa, että humanitaarisen avun oikea-aikaista ja ennakoitavissa olevaa rahoittamista tuetaan parhaiten, kun maksujen ja sitoumusten välillä ei ole eroja, ja pyytää komissiota antamaan ehdotuksen, jolla huolehditaan siitä, että humanitaarisen avun toimia koskevat maksut vastaavat järjestelmällisesti tehtyjä sitoumuksia;
12. kehottaa unionia ja jäsenvaltioita lopettamaan avun paisuttamisen ja jättämään paisutetut apua koskevat kohdat (esimerkiksi pakolaiskustannukset, laskennalliset opiskelijoihin liittyvät kustannukset, sidottu apu, lainojen korot ja velkahelpotukset) pois virallisen kehitysavun raportoinnista;
13. kannattaa sitä, että unioni rahoittaa kehitysmaissa toteutettavia ilmastotoimia, ja edellyttää pitäytymistä kehitysmaiden antamassa lupauksessa, että tällainen apu ei heikennä muihin kuin ilmastoasioihin kohdennettavaa virallista kehitysapua; edellyttää, että lisätarpeita varten otetaan käyttöön lisävaroja.
14. kehottaa tekemään väliarvioinnin monivuotisen rahoituskehysten kehitysohjelmista sen perusteella, miten ne ovat saavuttaneet ilmoitetut tavoitteet ja päämäärät, miten rahoitus on kyetty hyödyntämään ja millaista EU:n lisäarvoa on saatu, ottaen huomioon nykyisen kehysten myöhästyneen täytäntöönpanon ja tällä välin tehdyt sitoumukset, kuten kestävän kehityksen tavoitteet; suosittaa, että sitoumuksiin, joita ei ole pantu riittävästi täytäntöön, myönnetään tarvittaessa riittävät määrärahat;
15. muistuttaa EU:n sitoumuksesta osoittaa vähintään 20 prosenttia virallisesta kehitysavustaan perussosiaalipalveluihin, erityisesti koulutukseen ja terveydenhuoltoon; katsoo, että mahdollisimman hyvä terveydentila on perustavanlaatuinen ihmisoikeus ja että yleismaailmallinen ja kattava terveydenhuolto, johon sisältyvät seksuaali- ja lisääntymisterveys ja -oikeudet, on tehokas kehitystä edistävä tekijä ja keskeisen tärkeä seikka sukupuolten tasa-arvon, ravitsemuksen parantamisen ja koulutustulosten edistämiseksi; korostaa näin ollen terveydenhuoltoon liittyvien menojen tarvetta nopeasti leviävien uusien epidemioiden yhteydessä ja ottaen huomioon tarve toteuttaa kattavia investointeja sopeutumiskykyisten terveydenhuoltojärjestelmien luomiseksi ja kohtuuhintaisten oleellisten lääkkeiden tarjoamiseksi monissa pieni- ja keskitulotason maissa, jotta vuoteen 2030 ulottuva kestävän kehityksen toimintaohjelma voidaan toteuttaa.

**LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS LAUSUNNON ANTAVASSA
VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	24.5.2016
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 19 -: 1 0: 1
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Beatriz Becerra Basterrechea, Nirj Deva, Doru-Claudian Frunzulică, Maria Heubuch, György Hölvényi, Linda McAvan, Norbert Neuser, Maurice Ponga, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, Davor Ivo Stier, Bogdan Brunon Wenta, Rainer Wieland
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Marina Albiol Guzmán, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Carolina Punset, Paul Rübig, Adam Szejnfeld, Patrizia Toia, Jan Zahradil
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	John Stuart Agnew

25.5.2016

KANSAINVÄLISEN KAUPAN VALIOKUNNAN LAUSUNTO

budjettivaliokunnalle

monivuotisen rahoituskehityksen 2014–2020 vaalien jälkeisen tarkistamisen valmistelusta:
parlamentin huomautukset komission ehdotusta odotettaessa
(2015/2353(INI))

Valmistelija: Reimer Böge

EHDOTUKSET

Kansainvälisen kaupan valiokunta pyytää asiasta vastaavaa budjettivaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. painottaa, että EU:n kauppapolitiikka, jossa edistetään avoimia markkinoita vastavuoroisuuden hengessä taloudellisen kasvun, työllisyyden ja kehityksen edistämiseksi, edistää osaltaan sekä EU:n että kolmansien maiden vakautta ja vaurautta; kehottaa myöntämään riittävästi rahoitusta, jotta komissio voi panna täytäntöön ”Kaikkien kauppa” -strategiassaan esitetyn kunnianhimoisen suunnitelman;
2. toteaa, että jokaisen uuden vapaakauppasopimuksen tekeminen merkitsee huomattavia tulojen menetyksiä unionin omissa varoissa; kehottaa komissiota laskemaan kustakin parhaillaan neuvottelujen kohteena olevasta vapaakauppasopimuksesta odotettavissa olevat tulojen menetykset ja ilmoittamaan selkeästi, millä talousarvioon tehtävillä muutoksilla tulojen menetykset on tarkoitus korvata; kehottaa komissiota tekemään konkreettisia ehdotuksia siitä, mikä merkitys kansainvälisellä kaupalla on vastaisuudessa tarkoitus olla unionin talousarvion ja omien varojen uudelleenjärjestelyssä;
3. toteaa, että muuttoliike- ja pakolaiskriisi on paljastanut merkittäviä puutteita EU:n toiminnan johdonmukaisuudessa itäisen ja eteläisen kumppanuuden alueella ja Saharan eteläpuolisessa Afrikassa; kehottaa komissiota hyödyntämään monivuotisen rahoituskehityksen tarkistamisen tarjoaman tilaisuuden ja aloittamaan EU:n kumppaneita koskevan toimintastrategian perinpohjaisen uudistamisen, jotta kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuutta voidaan lisätä ja muuttoliikkeen syitä torjua tehokkaasti; painottaa, että pakolaiskriisin lieventämistä koskevien ohjelmien rahoitusta ei pidä vähentää virallisen kehitysavun (ODA) määrärahoista;
4. painottaa, että pk-yritysten tärkeän aseman EU:n taloudessa on näyttävä kattavassa ja johdonmukaisessa strategiassa, jolla eurooppalaisille pk-yrityksille luodaan

yritysturvallinen ympäristö ja edistetään niiden kansainvälistä kauppaa ja investointimahdollisuuksia; kehottaa komissiota tässä yhteydessä kehittämään erityisiä selkeitä ohjekirjoja pk-yrityksille kunkin EU:n tekemän kauppasopimuksen tarjoamista mahdollisuuksista ja eduista; kehottaa jälleen komissiota arvioimaan pk-yritysten kansainvälistymistä tukevan kumppanuusvälineen mukaisten eri aloitteiden tehokkuutta ja vaikuttavuutta yksityisiin ja jäsenvaltioiden aloitteisiin sekä pk-yrityksiä tukeviin EU:n muihin rahoitusvälineisiin, kuten COSMEen, verrattuna sekä parantamaan niitä, jotta voidaan varmistaa täydentävyys ja eurooppalainen lisäarvo;

5. panee merkille, että EU:n talousarvion ulkopuolisia takuita ja rahoitusvälineitä käytetään talousarviorajoituksista huolimatta entistä useammin eri kriiseihin vastaamisessa; pitää valitettavana, että lukuisia leikkauksia on tehty otsakkeeseen 4, jotta vasta perustetuille Syyriaa ja Afrikkaa koskevalle unionin erityisrahastolle sekä Turkin-pakolaisavun koordinoituvälineelle voidaan myöntää rahoitusta; vaatii, että tällaisten rahoitusvälineiden on oltava kehitysavun tuloksellisuutta koskevien sitoutumisen ja osallisuuden kaltaisten vakiintuneiden vaatimusten mukaisia, niiden on oltava poikkeus ja ne on lopulta sisällytettävä talousarvioon, mikä varmistaa näin demokraattisen vastuuvollisuuden;
6. muistuttaa, että otsakkeen 4 maksamatta olevien määrien taso ylsi noustuaan tasaisesti vuodesta 2010 lähtien ennennäkemättömälle tasolle vuonna 2015; korostaa, että maksujen riittävä taso maksusitoumuksiin nähden on oltava käytettävissä otsakkeen 4 mukaisesti, jotta estetään maksamatta olevien määrien kestäättömän tason toistuminen tulevaisuudessa; kehottaa neuvostoa tarkistamaan maksumäärärahojen enimmäismäärää ylöspäin uuden maksukriisin estämiseksi nykyisen monivuotisen rahoituskehityksen päättyessä; painottaa, että saatavilla olevien maksusitoumusmäärärahojen mahdollista menetystä on ehkäistävä tehokkaasti ottaen huomioon monivuotisen rahoituskehityksen hyvin tiukat enimmäismäärät; pyytää tämän vuoksi, että käyttämättä jäämisen tai osittaisen käytön vuoksi peruutetut määrärahat asetetaan uudelleen saataville EU:n talousarviossa parlamentin ja neuvoston talousarviomenettelyn yhteydessä päättämiin tarkoituksiin;
7. katsoo, että unionin ulkosuhteisiin liittyvien hankkeiden takuurahasto on tehokas ja vaikuttava mekanismi, jonka avulla voidaan varautua EU:n antolainaukseen liittyviin riskeihin kolmansissa maissa; kehottaa myöntämään lisää lainoja pk-yritysten tukemiseen sekä sosiaalisen ja taloudellisen infrastruktuurin kehittämiseen muuttoliikkeestä ja pakolaiskriisistä eniten kärsineillä alueilla muuttoliikesyömyksen ratkaisemiseksi; kehottaa hyödyntämään tässä erityisesti reilusta kaupasta saatuja kokemuksia ja vahvistamaan jatkuvasti vastaavia rakenteita ja periaatteita;
8. korostaa, että vakavista talousongelmista kärsiville kumppanimaille EU:n makrotaloudellisesta rahoitusmekanismista myönnetyn arvokkaan tuen on näytävä EU:n talousarviossa;
9. kehottaa myöntämään otsakkeesta 5 riittävästi määrärahoja, jotta kauppasopimuksista voidaan tehdä ennako-, väli- ja jälkiarvioinnit, parantaa niiden laatua ja tehokkuutta tarkistamalla käytettyä menetelmää ja varmistaa, että EU:n ja sen kauppakumppaneiden velvoitteet pannaan täysimääräisesti täytäntöön ja niiden täytäntöönpanoa valvotaan.

**LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS LAUSUNNON ANTAVASSA
VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	24.5.2016
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 30 -: 1 0: 8
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Maria Arena, Tiziana Beghin, Daniel Caspary, Salvatore Cicu, Marielle de Sarnez, Santiago Fisas Ayxelà, Karoline Graswander-Hainz, Ska Keller, Jude Kirton-Darling, Alexander Graf Lambsdorff, Bernd Lange, David Martin, Emmanuel Maurel, Emma McClarkin, Anne-Marie Mineur, Sorin Moisă, Alessia Maria Mosca, Artis Pabriks, Franck Proust, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Viviane Reding, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Tokia Saïfi, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Joachim Schuster, Joachim Starbatty, Adam Szejnfeld, Hannu Takkula, Iuliu Winkler, Jan Zahradil
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Reimer Böge, Edouard Ferrand, Sander Loones, Georg Mayer, Lola Sánchez Caldentey, Judith Sargentini, Jarosław Wałęsa
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Dominique Bilde

31.5.2016

TYÖLLISYYDEN JA SOSIAALIASIOIDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO

budjettivaliokunnalle

monivuotisen rahoituskehysten 2014–2020 vaalien jälkeisen tarkistamisen valmistelusta:
parlamentin huomautukset komission ehdotusta odotettaessa
(2015/2353(INI))

Valmistelija Georgi Pirinski

EHDOTUKSET

Työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunta pyytää asiasta vastaavaa budjettivaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. korostaa, että monivuotisen rahoituskehysten vaalien jälkeinen tarkistaminen on välttämätöntä ja että sen on vastattava unionin ja jäsenvaltioiden kohtaamiin jatkuviin ja uusiin poliittisiin haasteisiin ja painopisteisiin, kuten korkeaan köyhyys- ja työttömyysasteeseen, sosiaaliseen syrjäytymiseen, eriarvoisuuteen sekä pakolaisten muodostamaan haasteeseen, jotta varmistetaan, että unioni saavuttaa Eurooppa 2020 -strategiassa asettamansa tavoitteet; painottaa, että varojen uudelleenkohdentaminen hätätilanteisiin ei ole kestävä ratkaisu; vaatii, että unionin strategisten tavoitteiden saavuttamiseen ja taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden parantamiseen osoitetut nykyiset sitoumukset säilytetään; pyytää, että monivuotisen rahoituskehysten työllisyys- ja sosiaalipoliittiseen alaan liittyviä enimmäismääriä tarkistettaisiin ylöspäin ja monivuotisen rahoituskehysten joustavuutta laajennettaisiin, jotta voidaan vastata ennalta arvaamattomiin sosiaalisiin olosuhteisiin;
2. toteaa, että nykyisen monivuotisen rahoituskehysten enimmäismäärät on ylitetty, mikä vaarantaa rahoituskehysten toteuttamisen sen syklin toisella puoliskolla; kehottaa siten komissiota tekemään todellisen välitarkistuksen monivuotisen rahoituskehysten enimmäismääristä ja monivuotista rahoituskehystä koskevan asetuksen säännöksistä, sekä ottamaan tarpeen mukaan huomioon väliarviointien tuloksen, jotta unionille annetaan kestävä rahoituskehys, jonka avulla se voi toteuttaa ensisijaiset tavoitteensa ja keskeiset hankkeensa;
3. painottaa, että unionin työllisyysaste on tällä hetkellä 69,2 prosenttia, mikä on huomattavasti alempi kuin Eurooppa 2020 -strategian tavoite, että työttömyys on erityisen

korkea naisten, nuorten, iäkkäiden työntekijöiden ja heikommassa asemassa olevien ryhmien keskuudessa ja että pitkäaikaistyöttömiä on unionissa yli 12 miljoonaa, eli viisi prosenttia EU:n työikäisestä väestöstä; muistuttaa tässä yhteydessä 15. helmikuuta 2016 annetusta äskettäin hyväksytystä pitkäaikaistyöttömien integroitumista työmarkkinoille koskevasta neuvoston suosituksesta,¹ jossa on jälleen osoitettu tarve vahvalle unionin politiikalle ja riittäville resursseille; kehottaa lisäämään unionin julkisia ja yksityisiä investointeja osaamiseen sekä laadukkaiden ja kestävien työpaikkojen luomiseen, mukaan lukien vihreät työpaikat sekä yhteisötalouden ja sosiaali-, terveys- ja hoitoalan työpaikat, turvaamalla Euroopan sosiaalirahasto (ESR) ja vahvistamalla sitä;

4. panee merkille, että nuorisotyöllisyysaloitteen kaikki määrärahat otettiin käyttöön etupainotteisesti vuosina 2014–2015 ja että käytettävissä olevien tietojen perusteella varat on tähän mennessä hyödynnetty kokonaan; vaatii jatkamaan nuorisotyöllisyysaloitetta, jonka tehokkuutta olisi analysoitava ja arvioitava, kuten vuoden 2016 talousarviosopimuksen yhteisessä lausumassa pyydetään, ottaen huomioon tilintarkastustuomioistuimen kertomuksen, jonka on määrä valmistua vuoden 2017 alussa; vaatii, että nuorisotyöllisyysaloitteeseen tehdään tarvittavat muutokset parempaa toteutusta varten ja taataan näin, että investoinnit ovat riittävän tehokkaita ja vaikuttavia ohjelman tavoitteiden saavuttamiseksi; kehottaa osoittamaan aloitteelle varoja ainakin vuoteen 2020 asti;
5. muistuttaa, että nuorisotyöttömyyden torjuminen on ehdoton painopiste, ja kehottaa jäsenvaltioita kannustamaan nuoria yrittäjyyteen ja laadukkaaseen oppisopimuskoulukseen, sillä näin edistetään työpaikkojen luomista ja välitöntä pääsyä työelämään samalla varmistuen, että erityisesti työsuhdeturvasta ja sosiaaliturvan asianmukaisesta kattavuudesta huolehditaan; korostaa tässä yhteydessä, että oppisopimusoppilaiden liikkuvuuteen on kohdistettava riittävästi varoja tarjoamalla heille Erasmus-apurahoja samoilla edellytyksillä kuin opiskelijoille;
6. toteaa, että EURES-verkoston ja pimeän työn vastaista EU-foorumia koskevat uudet säädökset on rahoitettava työllisyyttä ja sosiaalista innovointia koskevasta EU:n ohjelmasta (EaSI), ja toteaa, että kyseiseen ohjelmaan on myönnettävä riittävästi määrärahoja unionin talousarviosta ilman, että EaSI-ohjelman Progress-, Mikrorahoitus ja yhteiskunnallinen yrittäjyys -lohkojen toimenpiteitä vaarannetaan; kehottaa säilyttämään Progress-lohkon nykyiset määrärahat, joiden osuus on 61 prosenttia ja joita käytetään hankkeisiin sekä sosiaalista osallisuutta ja köyhyyden torjuntaa edistävien unionin tason verkkojen tukemiseen;
7. korostaa, että Euroopan sosiaalirahaston (ESR) ja vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahaston varat eivät riitä vastaamaan eriarvoisuuden ja köyhyyden lisääntymiseen ja talouskriisin työmarkkinoille aiheuttamiin pahimpiin seurauksiin nuorten ja pitkäaikaistyöttömien työmarkkinoilta syrjäytymisen osalta eivätkä ennennäkemättömän pakolaisvirran käsittelyyn; kehottaa komissiota lisäämään sosiaalipolitiikan määrärahoja ja siten vahvistamaan koheesiopolitiikkaa, jotta pakolaisten kotouttaminen ja heidän integroimisensa työmarkkinoille varmistetaan pyrkien samalla unionin työllisyyden ja sosiaalisen osallisuuden edistämisen tavoitteisiin; kehottaa näin

---

¹ EUVL C 67, 20.2.2016, s. 1.

ollen komissiota ehdottamaan, että ESR:n määrärahojen osuutta koheesiopolitiikan määrärahoista nostetaan tarpeen vaatiessa monivuotisen rahoituskehityksen tarkistamisen yhteydessä; vaatii myös, ettei jäsenvaltiokohtaisia ESR:n toimenpiteisiin suunnattuja määrärahoja leikata ja että unionin talousarviosta taataan vuosittain riittävä kassavirta maksuihin;

8. huomauttaa, että unioni on vielä kaukana Eurooppa 2020 -strategian köyhyden vähentämistä koskevan tavoitteen saavuttamisesta, mikä osoittaa, että alan toimintapolitiikoissa on epäonnistuttu varsinkin, kun kyse on haavoittuvassa asemassa olevista henkilöistä; kehottaa tekemään vaikutustenarviointeja ja kustannustehokkuusarviointeja epäonnistumisen syistä; kiinnittää huomiota siihen, että 24,4 prosenttia unionin kansalaisista on köyhyys- ja syrjäytymisvaarassa ja että heidän määränsä on lisääntynyt viidellä miljoonalla vuoden 2008 jälkeen; kehottaa näin ollen lisäämään rahoitusta sosiaalipoliittisiin toimiin, joilla edistetään sosiaalisia investointeja myös laadukkaisiin sosiaalipalveluihin ja sosiaalitalouteen; kehottaa komissiota harkitsemaan ESR:n 25 prosentin vähimmäisosuuden varaamista köyhyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseen ja valvomaan tarkasti, että osuus tosiasiallisesti käytetään tähän tarkoitukseen;
9. kiinnittää erityistä huomiota Euroopan valtavaan lapsiköyhyysongelmaan, jonka vuoksi yli 20 miljoonaa lasta (27,8 prosenttia 28 jäsenvaltion EU:ssa ja lähes 50 prosenttia joissakin jäsenvaltioissa) elää perheissä, joissa tulot ja peruspalvelut, kuten elintarvikkeet, asunto, koulutus ja terveydenhuolto, ovat jatkuvasti riittämättömät; kehottaa toistuvasti komissiota ja jäsenvaltioita luomaan lapsitakuun, jolla lapsi asetetaan nykyisten köyhyden torjuntaa koskevien toimintalinjojen ytimeen, ja varmistamaan varat näiden toimintalinjojen täysimääräiseen täytäntöönpanoon sekä auttamaan vanhempia selviytymään syrjäytymisestä ja työttömyydestä kohdennettujen toimien, kuten koulutuksen ja taitojen kehittämisen avulla;
10. katsoo, että Euroopan globalisaatorahastosta (EGR) käytettävissä olevan vuotuisen enimmäismäärän pitäisi olla edelleen vähintään 150 miljoonaa euroa (vuoden 2011 hintoina), koska tällä välineellä – vaikka sitä on toistaiseksi käytetty liian vähän – on valtava potentiaali tukea merkittävistä taloudellisista rakennemuutoksista kärsiviä työntekijöitä;
11. korostaa, että kaikkien viiden Euroopan rakenne- ja investointirahaston, erityisesti ESR:n ja Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR), sekä muiden unionin välineiden välisellä synergialla ja koordinoinnilla on mahdollista parantaa näiden välineiden tehokkuutta ja että niitä on kehitettävä edelleen;
12. muistuttaa, että unionin talousarvio on osittain investointitalousarvio, jolla on huomattava vipuvaikutus, ja joka voi olla erittäin vahva väline pyrittäessä lisäämään strategisia investointeja, jotka tuottavat eurooppalaista lisäarvoa ja ovat kestävä ja osallistavan kasvun ja laadukkaiden työpaikkojen luomiseen sekä ylöspäin tapahtuvan sosiaalisen lähentymisen edistämiseen tähtäävän lähestymistavan mukaisia; kehottaa ottamaan monivuotisen rahoituskehityksen tarkistamisessa huomioon Euroopan strategisten investointien rahaston (ESIR) vaikutuksen unionin olemassa oleviin ohjelmiin, koska nämä ohjelmat ovat tärkeitä taloudelliselle kehitykselle ja työpaikkojen luomiselle, ja

toteaa, ettei tämä saa heikentää ESIR-rahastoa, joka on ensiarvoisen tärkeä investointien elpymiselle Euroopassa;

13. korostaa, että investoinnit tutkimukseen ja kehitykseen ovat ratkaisevan tärkeitä Euroopan talouden kilpailukyvyyn ja työpaikkojen luomisen kannalta; toteaa kuitenkin, että uusimpien Eurostatin tietojen mukaan tutkimukseen ja kehitykseen sijoitettiin vain 2,03 prosenttia EU:n bruttokansantuotteesta, mikä on selvästi Eurooppa 2020 -strategiassa asetettua tavoitetta vähemmän; kehottaa siksi komissiota etsimään keinoja kompensoida Horisontti 2020 -ohjelmasta ESIR-rahaston hyväksi kohdistettuja määrärahoja;
14. korostaa, että yhteinen maatalouspolitiikka (YMP) edistää merkittävästi kasvua ja työllisyyttä etenkin maaseutualueilla, ja muistuttaa, että työpaikka maatalousalalla luo välillisesti seitsemän muuta työpaikkaa; kehottaa säilyttämään monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeeseen 2 otetut määrät ennallaan ja ottamaan huomioon YMP:n ratkaisevan merkityksen työllisyydelle; muistuttaa, että YMP auttaa vähentämään maanviljelijöiden tulojen epävakaisuutta kriisiaikoina ja että viljelijät, erityisesti nuoret, voivat sen ansiosta perustaa tilan ja kehittää sitä niin, että se on kannattava ja menestyvä ja luo työpaikkoja suoraan ja välillisesti;
15. muistuttaa, että 13,1 prosenttia EU-27:n BKT:stä on käytetty pankkien pelastamiseen, kun unionin talousarvioon käytetään edelleen alle yksi prosentti; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että kaikki tarpeelliset voimavarat ovat käytettävissä, jotta voidaan menestyksekkäästi suoriutua unionin nykyisistä suurista haasteista.

LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA Hyväksytty (pvä)

Hyväksytty (pvä)	30.5.2016
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 37 -: 10 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Laura Agea, Guillaume Balas, Brando Benifei, Mara Bizzotto, David Casa, Ole Christensen, Lampros Fountoulis, Arne Gericke, Czesław Hoc, Danuta Jazłowiecka, Rina Ronja Kari, Jan Keller, Ádám Kósa, Kostadinka Kuneva, Jean Lambert, Javi López, Thomas Mann, Dominique Martin, Elisabeth Morin-Chartier, João Pimenta Lopes, Georgi Pirinski, Terry Reintke, Sofia Ribeiro, Maria João Rodrigues, Claude Rolin, Anne Sander, Sven Schulze, Ulrike Trebesius, Marita Ulvskog
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Daniela Aiuto, Rosa D'Amato, Rosa Estaràs Ferragut, Tania González Peñas, Richard Howitt, Dieter-Lebrecht Koch, Edouard Martin, Tamás Meszerics, Evelyn Regner, Joachim Schuster, Michaela Šojdrová, Helga Stevens, Flavio Zanonato
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Xabier Benito Ziluaga, Jens Geier, Sylvie Goddyn, Andrej Plenković, Jasenko Selimovic

27.4.2016

YMPÄRISTÖN, KANSANTERVEYDEN JA ELINTARVIKKEIDEN TURVALLISUUDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO

budjettivaliokunnalle

monivuotisen rahoituskehysten 2014–2020 vaalien jälkeisen tarkistamisen valmistelusta:
parlamentin huomautukset komission ehdotusta odotettaessa
(2015/2353(INI))

Valmistelija: Francesc Gambús

EHDOTUKSET

Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta pyytää asiasta vastaavaa budjettivaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. kehottaa tarkistamaan monivuotista rahoituskehystä, jotta varmistetaan, että Euroopan unioni saavuttaa vuoteen 2020 ulottuvat ilmasto- ja energiapolitiikan tavoitteensa ja on oikealla tiellä saavuttaakseen mahdollisimman tehokkaasti Pariisin ilmastokokouksessa (COP21) asetetut tavoitteet sekä vuoteen 2030 ja 2050 ulottuvat EU:n ilmastotavoitteet; korostaa, että Euroopan talouden muuttaminen vähähiiliseksi taloudeksi on yksi tärkeimmistä haasteista, joihin Euroopan unionin on vastattava tulevina vuosina; toteaa lisäksi, että Pariisin sopimuksen mukaisesti EU-rahoitusta on kohdennettava kehitysmaissa toteutettavien ilmastotoimien tukemiseen; pyytää komissiota käsittelemään asiaa monivuotisen rahoituskehysten väliarvioinnin/tarkistuksen yhteydessä;
2. toteaa, että vähintään 20 prosenttia vuosien 2014–2020 monivuotisesta rahoituskehyksestä olisi käytettävä ilmastoon liittyviin toimiin ja että komission valtavirtaistamismenetyksessä on laskettu, että 12,7 prosenttia vuoden 2014 talousarviosta käytettiin ilmastonmuutokseen ja että vuoden 2015 talousarvioesityksessä siihen kohdennettiin 12,5 prosenttia; vaatii komissiota ilmoittamaan lopulliset luvut vuoden 2015 talousarvion toteuttamisesta ja myös menoista, jotka nykyisen monivuotisen rahoituskehysten jäljellä olevina vuosina tarvitaan ilmastotoimiin, jotta saavutetaan 20 prosentin tavoite, jolla voidaan taata Pariisin sopimuksen mukaisten tavoitteiden saavuttaminen; kehottaa komissiota takaamaan, että ilmastotoimien valtavirtaistamisen mekanismi pannaan kaikilta osin täytäntöön; korostaa, että nykyisen 20 prosentin osuuden korottamista voitaisiin pitää budjettivaikutuksiltaan neutraalina keinona auttaa muuttamaan Eurooppa kestäväksi vähähiiliseksi taloudeksi;

3. kehottaa komissiota varmistamaan, että unionin rahoitusvaroihin ei sisälly tukia, jotka ovat ilmaston kannalta haitallisia, suosivat fossiilisten polttoaineiden infrastruktuuria tai tukevat ekosysteemejä ja biologista monimuotoisuutta vahingoittavaa toimintaa, eikä fossiilisten polttoaineiden tukia; kehottaa komissiota myös ottamaan käyttöön tehokkaan menetelmän biologista monimuotoisuutta koskevien menojen seuraamiseksi unionin talousarviossa;
4. korostaa, että jäsenvaltiot eivät saisi käyttää monivuotisen rahoituskehityksen väliarviointia tilaisuutena siirtää unionin talousarvioon velvoitteitaan, jotka johtuvat Pariisissa sovitusta yhteisestä tavoitteesta tukea kehitysmaita 100 miljardilla dollarilla vuodessa;
5. toteaa, että Horisontti 2020 -ohjelman täytäntöönpanoasetuksessa on korkeampi ilmastotoimia koskeva tavoite kuin EU:n kokonaistalousarviossa; katsoo, että jotta ilmastoon liittyvät menot olisivat yli 35 prosenttia Horisontti 2020 -ohjelman kokonaismäärärahoista, ilmastotoimia on seurattava ohjelmassa tarkemmin ja kattavammin ja siinä on painotettava enemmän sellaisia Horisontti 2020 -ohjelman osia, joilla on mahdollisesti merkitystä ilmaston kannalta mutta jotka eivät toistaiseksi ole tuottaneet merkittäviä ilmastotoimia;
6. katsoo, että koska Euroopan ympäristön ekosysteemien ja biologisen monimuotoisuuden lisäarvo on varmistettava, monivuotisessa rahoituskehityksessä olisi otettava huomioon tämä arvo myöntämällä tulevissa talousarvioissa riittävästi varoja tällaisen biologisen monimuotoisuuden säilyttämiseksi erityisesti maaseutualueilla mutta myös muualla;
7. kiinnittää huomiota EU:n nykyisiin sitoumuksiin, jotka koskevat biologisen monimuotoisuuden katoamisen ja ekosysteemipalvelujen rappeutumisen pysäyttämistä Euroopassa vuoteen 2020 mennessä, ja korostaa, että näiden sitoumusten vuoksi on varmistettava, ettei EU:n kokonaismenoilla ole kielteisiä vaikutuksia biologiseen monimuotoisuuteen, vaan niillä tuetaan biologista monimuotoisuutta koskevien tavoitteiden saavuttamista;
8. katsoo, että monivuotisessa rahoituskehityksessä olisi varattava riittävästi määrärahoja ja rahoitusta Natura 2000 -verkostolle erityisesti Life-ohjelmasta, jolla pyritään edistämään ympäristö-, energia- ja ilmastotavoitteiden täytäntöönpanoa ja niiden sisällyttämistä muihin politiikkatoimiin ja jäsenvaltioiden käytäntöihin; panee huolestuneena merkille, että LIFE-ohjelman maksumäärärahat vähenivät vuoden 2015 talousarviossa lähinnä siksi, että tiettyjä hankkeita on lykätty taloustilanteen ja luonnonpääoman rahoitusjärjestelyä varten maksettavia maksuja koskeneiden viivästysten vuoksi;
9. kehottaa komissiota aloittamaan YMP:n toimivuustarkastuksen mahdollisimman pian ja perustamaan tarkastuksen viiteen toimivuutta kuvaavaan seikkaan: EU:n tuoma lisäarvo, merkittävyys, vaikuttavuus, tehokkuus ja politiikan johdonmukaisuus;
10. katsoo, että YMP:n rahoitusta on suunnattava siten, että sillä edistetään unionin ympäristöpolitiikan tavoitteita, muun muassa ilmanlaatua, vettä, biologista monimuotoisuutta ja ilmastopolitiikkaa koskevia tavoitteita;

11. katsoo, että Kansanterveys kasvun tukena -ohjelma vuosiksi 2014–2020 on keskeinen väline, ja korostaa tämän vuoksi tarvetta varmistaa, että sen määrärahat säilytetään;
12. kehottaa komissiota arvioimaan, ollaanko Horisontti 2020 -ohjelman tavoitteet saavuttamassa sen jälkeen, kun varoja siirrettiin Euroopan strategisten investointien rahastolle, ja kehottaa vähintäänkin palauttamaan ohjelman kokonaisuusmäärärahat;
13. toteaa, että siirtyminen toimivampaan kiertotalouteen parantaa energia- ja resurssitehokkuutta ja auttaa osaltaan vähentämään kasvihuonekaasupäästöjä, ja pyytää tämän vuoksi riittävää rahoitustukea kiertotalouspaketin täytäntöönpanoa varten;
14. katsoo, että monivuotisen rahoituskehysten tarkistuksen yhteydessä olisi varauduttava siihen, että elintarviketurvallisuus ja ruokaturva ovat tulevina vuosina haasteita resursseihin kohdistuvan paineen lisääntymisen vuoksi ja sen vuoksi, että kasvitaudit yleistyvät jatkuvasti EU:ssa; toteaa, että tässä yhteydessä voitaisiin pyrkiä torjumaan virheravitsemusta edistäviä suuntauksia jäsenvaltioissa sekä kohentamaan elintarvikkeiden laatua ja turvallisuutta parantamalla virallisen valvonnan vaikuttavuutta, tehokkuutta ja luotettavuutta ratkaisevana keinona pitää yllä ihmisten, eläinten ja kasvien korkealuokkaista turvallisuutta ravintoketjussa samalla kun varmistetaan ympäristönsuojelun korkea taso;
15. katsoo, että monivuotisen rahoituskehysten tarkistamisessa olisi otettava huomioon luonnonkatastrofien ja ihmisen aiheuttamien katastrofien määrän ja vakavuuden kasvu myöntämällä pelastuspalvelun rahoitusvälineelle lisää resursseja ja sallimalla niiden joustavampi käyttö.

**LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS LAUSUNNON ANTAVASSA
VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	26.4.2016
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 56 -: 10 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Marco Affronte, Margrete Auken, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Ivo Belet, Simona Bonafè, Biljana Borzan, Lynn Boylan, Soledad Cabezón Ruiz, Nessa Childers, Alberto Cirio, Birgit Collin-Langen, Mireille D'Ornano, Seb Dance, Angélique Delahaye, Jørn Dohrmann, Ian Duncan, Stefan Eck, Bas Eickhout, Eleonora Evi, José Inácio Faria, Francisc Gambús, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Jens Gieseke, Julie Girling, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, György Hölvényi, Anneli Jäätteenmäki, Jean-François Jalkh, Benedek Jávor, Karin Kadenbach, Kateřina Konečná, Giovanni La Via, Peter Liese, Norbert Lins, Susanne Melior, Miroslav Mikolášik, Massimo Paolucci, Gilles Pargneaux, Piernicola Pedicini, Bolesław G. Piecha, Pavel Poc, Renate Sommer, Daciana Octavia Sârbu, Davor Škrlec, Estefanía Torres Martínez, Nils Torvalds, Jadwiga Wiśniewska, Damiano Zoffoli
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Clara Eugenia Aguilera García, Nicola Caputo, Fredrick Federley, Giorgos Grammatikakis, Merja Kyllönen, Gesine Meissner, Marijana Petir, Gabriele Preuß, Jasenko Selimovic, Kay Swinburne, Keith Taylor, Mihai Țurcanu, Tom Vandenkendelaere
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Marie-Christine Boutonnet

24.5.2016

TEOLLISUUS-, TUTKIMUS- JA ENERGIAVALIOKUNNAN LAUSUNTO

budjettivaliokunnalle

monivuotisen rahoituskehityksen 2014–2020 vaalien jälkeisen tarkistamisen valmistelusta:
parlamentin huomautukset komission ehdotusta odotettaessa
(2015/2353(INI))

Valmistelija: Janusz Lewandowski

EHDOTUKSET

Teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunta pyytää asiasta vastaavaa budjettivaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. katsoo, että komission olisi toteutettava kattava arviointi nykyisen monivuotisen rahoituskehityksen toiminnasta ja tarkistettava sen jälkeen lainsäädäntöä;
2. korostaa, että perussopimusten nojalla parlamentti ja neuvosto ovat kaksi budjettivallan käyttäjää; vaatii näin ollen parlamentin täysimääräistä osallistumista rahoituskehystä koskevan asetuksen väliarviointiin ja tarkistukseen;
3. huomauttaa, että vaikka monivuotista rahoituskehystä koskeva asetus on hyväksymisensä jälkeen pysynyt suurelta osin muuttumattomana, sen täytäntöönpanoa koskevat kehusehdot ovat muuttuneet; korostaa, että todellisen arvioinnin jälkeen olisi tehtävä säädösehdotus näihin haasteisiin vastaamiseksi; huomauttaa, että tässä suhteessa ESIR-rahaston kaltaiset uudet välineet, jotka on perustettu monivuotista rahoituskehystä koskevan asetuksen hyväksymisen jälkeen, olisi asianmukaisesti sisällytettävä unionin talousarvioon ilman kielteisiä rahoitusvaikutuksia sovittuihin ohjelmiin;
4. toteaa, että ESIR-rahastolla on huomattavia pitkän aikavälin vaikutuksia unionin talousarvioon; katsoo, että ESIR-rahastosta investoidaan hankkeisiin, jotka eivät ole samoja, joita tavoitellaan Horisontti 2020 -puiteohjelmalla ja Verkkojen Eurooppa -välineellä, eivätkä siten korvaa täysin Horisontti 2020:een liittyviä budjettikohtia ja Verkkojen Eurooppa -välinettä; korostaa siksi, että jos EU haluaa saavuttaa tutkimusta ja innovointia koskevat tavoitteensa, näiden ohjelmien yksimielisesti sovitut rahoitustasot on palautettava täysimääräisesti monivuotisen rahoituskehityksen tarkistamisen aikana ja avustusten ja rahoitusvälineiden oikea tasapaino on säilytettävä; muistuttaa tässä yhteydessä, että Verkkojen Eurooppa -väline on energian ja televiestinnän alalla

välttämätön energiaunionin ja digitaaliunionin toteuttamisen kannalta; korostaa tässä yhteydessä Verkkojen Eurooppa -välineestä myönnettävän rahoituksen varmistamisen merkitystä sähköverkkojen kymmenen prosentin tai sitä suuremman prosenttiosuuden yhteenliitännätavoitteen saavuttamiselle;

5. korostaa, että Horisontti 2020 -puiteohjelman ja COSME-ohjelman täytäntöönpano on johtanut hyvin korkeisiin hyödyntämistasoihin ja tämä puolestaan on aiheuttanut Horisontti 2020 -puiteohjelman hyvin alhaisen onnistumisasteen, mikä estää potentiaalisia hakijoita esittämästä hankkeitaan;
6. palauttaa mieliin rahoituksen varmistamisen tärkeyden ITER-hanketta varten, jotta voidaan suunnitella ydinfuusion käyttöä uskottavana kestäväenä energialähteenä ja tulevana energiapaletin osana ja houkuttaa edelleen teollisuutta ja pk-yrityksiä sekä tutkimuskeskuksia;
7. katsoo, että nykyisessä monivuotisessa rahoituskehityksessä sovittujen ohjelmien (kuten Horisontti 2020, Verkkojen Eurooppa, COSME, Galileo ja Copernicus) ja ennalta myönnettyjen kansallisten määrärahojen kustannuksella ei pidä ehdottaa uusia poliittisia painopisteitä; korostaa, että monivuotisen rahoituskehityksen jäljellä olevana aikana uusia painopisteitä olisi tuettava uudella rahoituksella;
8. kehottaa komissiota turvaamaan monivuotisesta rahoituskehityksestä 2014–2020 tähän tarkoitukseen jo kohdennetut varat, jotta Galileo-, EGNOS- ja Copernicus-infrastruktuuri saadaan nopeasti ja kokonaisuudessaan valmiiksi ja käyttöön ja jotta voidaan tukea tuotantoketjun loppu- ja alkupään sovelluksia GNSS-ohjelmassa ja maanhavainnointitoimissa; muistuttaa, että Horisontti 2020 -puiteohjelmalla voi olla merkittävä rooli pyrkimyksissä vähentää unionin riippuvuutta kriittisen avaruusteknologian suhteen; muistuttaa tässä yhteydessä, että Horisontti 2020 -puiteohjelman avaruusosio sisältyy ensisijaiseen alaan ”Teollinen johtoasema” ja tarkemmin sanottuna sen erityistavoitteeseen ”Johtoasema mahdollistavissa ja teollisuusteknologioissa”;
9. kehottaa vahvistamaan entisestään ESIR-rahaston, ERI-rahastojen, Horisontti 2020 -puiteohjelman, COSME-ohjelman ja Verkkojen Eurooppa -välineen koordinoitua sekä lisäämään niiden välistä synergiaa mahdollisimman pitkälle;
10. kehottaa budjettivallan käyttäjiä varmistamaan mahdollisimman suuren joustavuuden, jotta käyttämättömät vuosittaiset määrärahat voidaan kanavoida otsakkeen 1a alaisiin ohjelmiin, kuten Horisontti 2020 -puiteohjelmaan, COSME-ohjelmaan sekä Verkkojen Eurooppa -välineeseen;
11. toteaa unionin ohjelmien vaikuttaneen siihen, että pk-yritykset EU:ssa ja erityisesti ne, jotka toimivat vakavan ja hellittämättömän rahoituskriisin koettelemassa maissa, ovat voineet saada rahoitusta; kehottaa varaamaan lisää varoja kohdennettavaksi ohjelmaan, joka koskee entistä useampaa pk-yritystä ja vastaa paremmin pk-yritysten erilaisiin tarpeisiin; kehottaa erityisesti laajentamaan merkittävästi Horisontti 2020 -puiteohjelman alaista pk-yrityksille tarkoitettua välinettä vähintään siten, että Horisontti 2020 -asetuksen mukainen oikeudellisesti sitova määrä saavutetaan; korostaa, että rahoituksen ja erityisesti riskirahoituksen saanti on haaste monille pk-yrityksille; kehottaa komissiota huolehtimaan

pk-yritysten rahoituksen avoimuuden lisäämisestä myös talousarvion selkeämmän tarkastelun ja valvonnan suhteen sekä varmistamaan sen toteutuksen aidosti alhaalta ylöspäin;

12. muistuttaa unionin ainutlaatuisesta kyvystä panna alulle kansainvälistä yhteistyötä ja saada liikkeelle julkista rahoitusta rajat ylittäviin hankkeisiin; korostaa, että unionin rahoitus voi aidosti käynnistää ja kiihdyttää toimia, joita jäsenvaltiot yksin eivät kykene toteuttamaan, ja se voi luoda synergioita jäsenvaltioiden toimien kanssa ja täydentää niitä;
13. uskoo, että kunnianhimoinen pyrkimys kestäväan energiapolitiikkaan, energiatehokkuuteen ja luonnonvarojen tehokkaaseen käyttöön voi tarjota koko Euroopan teollisuudelle ja Euroopan taloudelle kustannustehokkuuteen liittyviä etuja; kehottaa unionia ja jäsenvaltioita osoittamaan näiden ensisijaisten alojen investointeihin sekä julkisia että yksityisiä varoja; katsoo, että Horisontti 2020 -puiteohjelman ja älykkääseen erikoistumiseen tähtäävien aloitteiden (RIS3) välistä lisäsynergiaa olisi edistettävä, jotta voidaan varmistaa entistä paremmin tutkimuksen ja kehittämisen hyödyntäminen sekä tukea alueellista talouden lähentymistä;
14. kehottaa tekemään väliarvioinnin monivuotisen rahoituskehityksen ohjelmista sen perusteella, miten niillä on saavutettu ilmoitetut tavoitteet ja päämäärät, miten rahoitus on kyetty hyödyntämään ja millaista EU:n lisäarvoa on saatu sekä miten hiljattain esiin nousseet poliittiset painopisteet toimivat keskeisenä tekijänä EU:n varainkäytön hallinnassa, kun otetaan huomioon edelleen olemassa olevat maksamattomat maksut ja nykyisen kehityksen myöhäinen täytäntöönpano; painottaa myös, että vaalien jälkeinen tarkistaminen on tilaisuus parantaa monivuotista rahoituskehystä sisällyttämällä siihen varojen soveltamiseen, hallintaan, raportointiin ja valvontaan liittyviä uudistuksia; vaatii, että varat ohjataan uudelleen moitteettoman varainhoidon näkökulmasta tehdyn tehokkuusarvioinnin perusteella ohjelmista, joiden täytäntöönpano on riittämätöntä, hyvin toimiviin ohjelmiin;
15. katsoo, että kaikki investointia ja innovointia tukevat unionin rahoitusvälineet on säilytettävä ja niitä on kehitettävä ja ettei mitään näistä välineistä voi suosia toisen tai useamman välineen kustannuksella; muistuttaa, että unionin talousarviolla on merkittävä tehtävä tulevien menojen kannustimena sekä koheesiota ja politiikan tehokasta täytäntöönpanoa unionin sisällä edistävänä tekijänä.

**LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	24.5.2016
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 45 -: 5 0: 10
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Zigmantas Balčytis, Nicolas Bay, Bendt Bendtsen, Xabier Benito Ziluaga, José Blanco López, David Borrelli, Jerzy Buzek, Pilar del Castillo Vera, Christian Ehler, Fredrick Federley, Ashley Fox, Adam Gierek, Theresa Griffin, Hans-Olaf Henkel, Eva Kaili, Barbara Kappel, Krišjānis Kariņš, Seán Kelly, Jeppe Kofod, Jaromír Kohlíček, Janusz Lewandowski, Paloma López Bermejo, Ernest Maragall, Edouard Martin, Angelika Mlinar, Csaba Molnár, Dan Nica, Morten Helveg Petersen, Miroslav Poche, Carolina Punset, Michel Reimon, Herbert Reul, Paul Rübig, Algirdas Saudargas, Neoklis Sylikiotis, Dario Tamburrano, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Claude Turmes, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean, Henna Virkkunen, Martina Werner, Lieve Wierinck, Hermann Winkler, Anna Záborská, Flavio Zanonato
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Amjad Bashir, Jens Geier, Constanze Krehl, Olle Ludvigsson, Vladimír Maňka, Marian-Jean Marinescu, Markus Pieper, Massimiliano Salini, Anne Sander, Maria Spyrali, Indrek Tarand, Pavel Telička, Anneleen Van Bossuyt

27.5.2016

LIIKENNE- JA MATKAILUVALIOKUNNAN LAUSUNTO

budjettivaliokunnalle

monivuotisen rahoituskehityksen 2014–2020 vaalien jälkeisen tarkistamisen valmistelusta:
parlamentin huomautukset komission ehdotusta odotettaessa
(2015/2353(INI))

Valmistelija: Marian-Jean Marinescu

EHDOTUKSET

Liikenne- ja matkailuvaliokunta pyytää asiasta vastaavaa budjettivaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. tähdentää, että monivuotisen rahoituskehityksen 2014–2020 puolivälin tarkistamisen yhtenä painopisteenä olisi oltava se, että Verkkojen Eurooppa -välineestä Euroopan strategisten investointien rahastoon (ESIR) siirretyt varat peritään kokonaisuudessaan takaisin; pitää tärkeänä, että valittuja painopisteitä ja kohdennettua rahoitusta ei jatkossa muuteta eikä liikennealan hankkeita koskevia Verkkojen Eurooppa -välineen tai muiden välineiden määrärahoja vähennetä ennen vuotta 2020;
2. pyytää komissiota esittämään parlamentille mahdollisimman pian arvioinnin ESIR-rahastosta rahoitetuista hankkeista liikenteen ja matkailun alalla;
3. katsoo, että komission olisi annettava mahdollisimman pian kertomus rakenne- ja koheesiorahastojen täytäntöönpanosta ja käytöstä matkailu- ja liikennealan hankkeissa ja infrastruktuurihankkeissa ja erityisesti niistä, jotka edistävät sekä ydinverkon että liikennekäytävien ja kattavan verkon, kehittämistä, jotta monivuotisen rahoituskehityksen väliarvioinnista voidaan tehdä mahdollisimman hyvä päätös;
4. painottaa tässä yhteydessä pitävänsä erittäin tärkeänä, että unioni myöntää riittävästi rahoitusta hankkeisiin, jotka on sisällytetty ydinverkkokäytäviä Euroopan laajuisessa liikenneverkossa koskeviin suunnitelmiin; korostaa tämän edellyttävän myös kattavuuden parantamista liikennepolitiikkaan liittyvillä aloilla, joita ovat esimerkiksi multimodaalisuus ja tehokas logistiikka, liikenteen nykyisen infrastruktuurin ajan tasalle saattaminen ja ylläpitäminen, yhteentoimivuus, tieturvallisuus ja esteettömyys, älykkäät liikennejärjestelmät, synergiavaikutukset muiden alojen kanssa, päästövähennykset, kaupunkiliikenne sekä ympäristöystävällisestä polttoaineesta huolehtiminen kestävää

kehitystä kaupunkisolmukohtien parempaa integrointia varten;

5. toteaa, että aiemmissa, vuosina 2014 ja 2015 julkaistuissa Verkkojen Eurooppa -välinettä koskevissa tarjouspyynnöissä on saatu rahoitukseen nähden kolminkertainen määrä ehdotuksia, mikä osoittaa selvästi, että kyseessä on erittäin merkittävä ja kosolti unionin lisäarvoa tuottava hankejatkumo, joka voisi (uudelleen kohdennettujen varojen takaisinperinnän lisäksi) ottaa vastaan lisävaroja; on huolissaan siitä, ettei monivuotisen rahoituskehyksen jäljellä olevien neljän vuoden aikana ole enää juurikaan varoja käytettävissä uusiin hankkeisiin; muistuttaa alkuperäisestä varojen kohdentamisesta Verkkojen Eurooppa -välineeseen ennen lopullista päätöstä monivuotisesta rahoituskehystä; kehottaa komissiota arvioimaan mahdollisuutta lisätä Verkkojen Eurooppa -välineen kokonaismäärärahoja, mukaan luettuna Verkkojen Eurooppa -välineen koheesiomäärärahojen lisäys;
6. korostaa, että ESIR:llä edistetään huomattavasti Euroopan laajuisen liikenneverkon hankkeiden rahoittamista, mutta sillä ei voida korvata avustuksia, jotka muodostavat edelleen olennaisen ja tarvittavan rahoituslähteen; painottaa erityisesti, että avustukset voitaisiin yhdistää innovatiivisiin rahoitusvälineisiin ja ESIR:iin, jotta voitaisiin helpottaa lisähankkeiden toteuttamista, etenkin sellaisten laajojen infrastruktuurihankkeiden toteuttamista, joilla voidaan auttaa vähentämään alueiden välisiä talouseroja ja nopeuttaa yksityisen rahoituksen hankkimista (rahoituslähteiden yhdistäminen); pyytää komissiota pitämään luetteloja onnistuneista hankkeista, jotta kansalliset, alueelliset ja paikalliset viranomaiset voivat ottaa niistä oppia;
7. toteaa, että liikenteen infrastruktuurit muodostavat sisämarkkinoiden selkärangan ja ovat välttämättömiä henkilöiden, tavaroiden ja palvelujen vapaalle liikkuvuudelle; korostaa koheesiorahaston ja Euroopan aluekehitysrahaston paremman yhteensovittamisen merkitystä, jotta digitaalisia sisämarkkinoita koskevia säännöksiä voidaan soveltaa paremmin liikenteen alalla; tähdentää, että Euroopan laajuista liikenneverkkoa koskevat määrärahat olisi pidettävä asianmukaisella tasolla myös vuoden 2020 jälkeen voimassa olevassa monivuotisessa rahoituskehyksessä, jotta voidaan saavuttaa tavoitteet ydinverkon valmistumisesta vuoteen 2030 mennessä ja kattavan verkon valmistumisesta vuoteen 2050 mennessä;
8. muistuttaa, että Euroopassa on merkittävä ja pysyvä investointivaje etenkin suurten liikenneinfrastruktuurien alalla ja että nämä riskit vaarantavat koko unionin kilpailukyvyn; toteaa, että investointeja tarvitaan paitsi infrastruktuurien luomiseen myös niiden ylläpitoon ja nykyaikaistamiseen;
9. korostaa myös, että alueellinen, taloudellinen ja sosiaalinen yhteenkuuluvuus edellyttää, että unioni rahoittaa riittävästi liikenteen infrastruktuuria; toteaa koheesiorahaston merkityksen parannettaessa Euroopan infrastruktuuria ja liikenneyhteyksiä, jotta alueiden väliset infrastruktuurierot voidaan kuroa umpeen; kehottaa siksi antamaan tälle rahastolle riittävät määrärahat kuluvalle ohjelmakaudella ja myös vuoden 2020 jälkeen;
10. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita parantamaan kansallisten liikennestrategioiden yhteen sovittamista, jotta komission olisi helpompi hyväksyä mittavia infrastruktuurihankkeita; pyytää myös koordinoimaan paremmin kaikkia EU:n välineitä liikenteen alalla sen varmistamiseksi, että mahdollisimman monet Euroopan laajuisen

liikenneverkon keskeiset hankkeet saatetaan päätökseen ajoissa ja että mahdolliset säästöt käytetään asianmukaisesti vuoroaan odottavien toteutusvalmiiden hankkeiden rahoittamiseen; pyytää komissiota sitoutumaan vahvasti rahoitusohjelmia koskevan avoimuuden parantamiseen kustannusarvioiden täsmällisyyden, ympäristön kestävyyttä koskevien vaatimusten noudattamisen, kansalaisyhteiskunnan päätöksentekoon osallistumisen ja EU:n yhteisrahoitusjärjestelmien asianmukaisen ja jatkuvan valvonnan alalla;

11. kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita investoimaan enemmän hankkeisiin, joihin tarvitaan vähemmän rahoitusta ja joilla saavutetaan merkittäviä etuja lyhyellä aikavälillä, kuten hylättyjen ja purettujen rajojen yli kulkevien alueellisten junayhteyksien palauttamiseen sekä olemassa olevan liikenneinfrastruktuurin kehittämiseen ja ylläpitoon;
12. katsoo, että on sallittava ylijäämän ja käyttämättömien maksusitoumusmäärärahojen siirto varainhoitovuodelta toiselle, ja kehottaa komissiota antamaan ehdotuksia asiasta, jotta varat voidaan kohdentaa uudelleen sopivimpiin, toteutusvalmiimpiin sekä taloudellisesti ja ympäristön kannalta kestävimpiin hankkeisiin; korostaa, että olisi pyrittävä mahdollisimman suureen joustavuuteen, jotta monivuotisen rahoituskehysten maksusitoumusmäärärahat hyödynnettäisiin mahdollisimman tehokkaasti;
13. kehottaa komissiota ottamaan unionin varoja liikenteen infrastruktuuriin kohdennettaessa huomioon äskettäin hyväksytyyn neljännen rautatiepaketin ja tekemään kaiken voitavansa paketin ripeän täytäntöönpanon helpottamiseksi yhteenkuuluvuuden, turvallisuuden, sosiaalisten olojen parantamisen ja vapaan liikkuvuuden kaltaisilla aloilla; kehottaa komissiota ottamaan myös huomioon käynnissä olevat keskustelut ilmailupaketista, satamista sekä tulevasta maantieliikenteen paketista;
14. toteaa, että EU:n rahoitus, joka koostuu erilaisista tukimuodoista (avustukset, rahoitusvälineet), on osoittautunut ratkaisevaksi monien liikennealan hankkeiden käynnistämisen tai uudelleen käynnistämisen kannalta; katsoo, että tästä lähtien liikenteen ala on asetettava ensisijaiseen asemaan monivuotista rahoituskehystä tarkistettaessa;
15. pitää yhtenäistä eurooppalaista ilmatilaa strategisesti tärkeänä, koska se on keskeinen väline pyrittäessä varmistamaan turvallisuus, ympäristönsuojelu, kilpailukyky ja kansalaisten oikeuksien suojelu; kehottaa komissiota varmistamaan, että määrärahoja kohdennetaan kaavaillusti ja tarvittavassa määrin eurooppalaisen ilmaliikenteen hallinnan nykyaikaistamishankkeen (SESAR) käynnistämiseen;
16. kannattaa myös sitä, että Horisontti 2020 -ohjelmasta ESIR:iin siirretyt varat peritään kokonaisuudessaan takaisin; kehottaa komissiota tarkastelemaan mahdollisuutta lisätä SESAR- ja Clean Sky -yhteisyrityksiin kohdennettuja varoja, kun otetaan huomioon yhteisyritysten saavuttamat hyvät tulokset ja niiden myötävaikutus EU:n liikenne- ja ilmastonmuutospolitiikkaan;
17. korostaa, että Euroopan satelliittinavigointia koskevien lippulaivaohjelmien Galileo ja EGNOS avulla saatavilla erittäin tarkoilla ja luotettavilla paikannus- ja ajanmääritystiedoilla on ratkaiseva merkitys lento-, maantie-, rautatie- ja meriliikenteen turvallisuuden lisäämiselle ja käytön tehostamiselle, erityisesti älykkäissä liikennejärjestelmissä ja liikenteenohjausjärjestelmissä, kuten ilmaliikenteen

hallintajärjestelmä (ATM), Euroopan rautatieliikenteen hallintajärjestelmä (ERTMS), eCall-järjestelmä sekä verkkoon liitetyissä tai autonomisissa ajoneuvoissa ja älykkäissä kaluston- ja rahdinhallintajärjestelmissä; pyytää komissiota turvaamaan monivuotisesta rahoituskehiksestä 2014–2020 tähän tarkoitukseen jo kohdennetut varat, jotta Galileo- ja EGNOS-infrastruktuuri saadaan nopeasti ja kokonaisuudessaan valmiiksi ja käyttöön ja jotta tuetaan tuotantoketjun loppu- ja alkupään sovelluksia Euroopan GNSS-ohjelmista ja Horisontti 2020 -ohjelmasta saatavalla rahoituksella; muistuttaa, että tämän osalta komissio on sitoutunut tarjoamaan keskeytymättömiä GNSS-palveluja, vahvistamaan Euroopan talouden kestävyttä ja maksimoimaan sosioekonomiset hyödyt edistämällä sovellusten kehittämistä;

18. muistuttaa komissiota ja jäsenvaltioita laaja-alaisten hankkeiden vahvasta potentiaalista sekä Euroopan laajuisten liikenne-, energia- ja tietoliikenneverkkojen välisistä synergiavaikutuksista;
19. toteaa, että on kehitettävä ja edistettävä ympäristöystävällisempiä liikennemuotoja, kuten rautatieliikennettä; kehottaa sen vuoksi tukemaan tehokkaammin muun muassa Shift2Rail-kumppanuuden kaltaisia hankkeita;
20. kehottaa komissiota varmistamaan asianmukaisen (rajatylittävän) koordinoinnin ja lujittamaan unionin makroaluestrategioiden (Tonava, Itämeri, Mustameri, Adrianmeri ja Joonianmeri) hallinnointia, jotta voidaan tehostaa alueellista, taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta sekä auttaa ja tukea jäsenvaltioita niiden nimetessä ensisijaisia infrastruktuurihankkeita, jotka tuottavat alueellista ja eurooppalaista lisäarvoa;
21. muistuttaa, että kaikki koheesiojäsenvaltiot voisivat tammikuusta 2017 lähtien käyttää koheesio politiikasta Verkkojen Eurooppa -välineeseen siirrettyjen varojen käyttämättä jääneitä määriä, ja kehottaa komissiota antamaan soveltuvia ehdotuksia, jotta koheesiojäsenvaltiot voisivat pidentää kyseisten varojen käyttöä 31. joulukuuta 2017 saakka; kehottaa komissiota kohdentamaan vuoden 2017 loppuun mennessä käyttämättä jääneet määrät hankkeisiin, jotka koskevat kehittymässä olevien alueiden välisiä yhteyksiä tai yhteyksiä tällaisille alueille; kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään paremmin komission tarjoamaa teknistä tukea;
22. korostaa tarvetta hyväksyä laajempi ja kattavampi lähestymistapa EU:n rahoitusta hakevien tukikelpoisten hankkeiden valintaperusteisiin ja tarjoamaan helpommin rahoitusta hankkeille, joissa otetaan käyttöön uusia liikennepalveluja ja parannetaan tietojen käyttöä; korostaa erityisesti tarvetta kanavoida EU:n varoja sellaisten digitaalisten liikennepalvelujen ja älykkäiden liikennejärjestelmien käyttöönottoon, joilla edistetään siirtymistä kestävämpään liikennejärjestelmään ja optimoidaan olemassa olevan kapasiteetin käyttö;
23. muistuttaa, että on varmistettava, että unionin liikenteen alan turvallisuus, varmuus ja yhteentoimivuus ovat mahdollisimman tasokkaita; korostaa, että unionin erillisvirastojen rahoitusosuudet eivät koostu pelkästään hallintomenoista, vaan niillä edistetään myös unionin tavoitteiden saavuttamista, samalla kun on pyrittävä saamaan aikaan säästöjä kansallisella tasolla; korostaa, että erillisvirastoilla olisi oltava riittävästi varoja tehtäviensä hoitamiseen;

24. korostaa, että kestävä matkailu on yksi Euroopan talouden kehittymisen potentiaalisista kasvualoista ja että se edistää työllisyyttä merkittävästi, erityisesti nuorten työllisyyttä; katsoo, että olisi kohdennettava asianmukaisesti lisävaroja aidon eurooppalaisen matkailupolitiikan kehittämiseen keskittymällä pk-yritysten tukemiseen ja kunnioittamalla luonnon-, kulttuuri-, teollisuusperintöä ja historiallista perintöä; korostaa, että matkailualan hankkeet ja infrastruktuurihankkeet on sovittava paremmin yhteen; pyytää komissiota arvioimaan mahdollisuutta luoda erityinen budjettikohta tulevassa puiteohjelmassa;
25. toteaa inhimillisen pääoman merkityksen matkailupalvelujen kehittämiseksi ja korostaa Euroopan sosiaalirahaston mahdollista roolia tällä alalla; korostaa, että matkailuun tehdyt investoinnit maksavat itsensä erittäin hyvin takaisin ja parantavat lisäksi sosiaalista yhteenkuuluvuutta erityisesti maaseutualueilla;
26. korostaa yhdenmetyt meripolitiikan merkitystä EU:n lippulaiva-aloitteena monialaisen ja ylikansallisen hallinnon alalla, ja toteaa, että sillä olisi oltava riittävät määrärahat;
27. katsoo, että kaikki investointeja ja innovointia tukevat unionin rahoitusvälineet on säilytettävä ja niitä on kehitettävä ja ettei mitään näistä välineistä voi suosia toisen kustannuksella; muistuttaa, että unionin talousarviolla on merkittävä tehtävä tulevien menojen kannustimena sekä koheesiota ja politiikan tehokasta täytäntöönpanoa unionin sisällä edistävänä tekijänä.

**LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS
LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	24.5.2016
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 41 -: 4 0: 2
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Marie-Christine Arnautu, Georges Bach, Izaskun Bilbao Barandica, Deirdre Clune, Michael Cramer, Luis de Grandes Pascual, Andor Deli, Isabella De Monte, Ismail Ertug, Jacqueline Foster, Tania González Peñas, Dieter-Lebrecht Koch, Merja Kyllönen, Miltiadis Kyrkos, Peter Lundgren, Marian-Jean Marinescu, Georg Mayer, Cláudia Monteiro de Aguiar, Renaud Muselier, Jens Nilsson, Markus Pieper, Salvatore Domenico Pogliese, Gabriele Preuß, Dominique Riquet, Massimiliano Salini, David-Maria Sassoli, Claudia Schmidt, Jill Seymour, Claudia Țapardel, Keith Taylor, Pavel Telička, István Ujhelyi, Wim van de Camp, Janusz Zemke, Roberts Ziļe, Kosma Złotowski, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Knut Fleckenstein, Maria Grapini, Karoline Graswander-Hainz, Werner Kuhn, Curzio Maltese, Jozo Radoš, Ulrike Rodust, Davor Škrlec, Evžen Tošenovský
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Beatrix von Storch

25.5.2016

ALUEKEHITYSVALIOKUNNAN LAUSUNTO

budjettivaliokunnalle

monivuotisen rahoituskehityksen 2014–2020 vaalien jälkeisen tarkistamisen valmistelusta:
parlamentin huomautukset komission ehdotusta odotettaessa
(2015/2353(INI))

Valmistelija: Constanze Krehl

EHDOTUKSET

Aluekehitysvaliokunta pyytää asiasta vastaavaa budjettivaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. palauttaa mieliin, että Euroopan unionin yhtenä keskeisenä tavoitteena on edistää taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta sekä jäsenvaltioiden välistä yhteisvastuuta; tähdentää, että pitkän aikavälin koheesiopolitiikka on unionin keskeinen investointipolitiikka ja väline, jolla vähennetään eriarvoisuutta unionin alueiden välillä ja parannetaan unionin kansalaisten elämänlaatua, ja että sillä on keskeinen rooli pyrittäessä saavuttamaan älykkääseen, kestävään ja osallistavaan kasvuun pyrkivän Eurooppa 2020 -strategian tavoitteet; katsoo, että kaikkien unionin välineiden on edistettävä todistettavasti unionin tavoitteita ja painopisteitä; kehottaa kiinnittämään erityistä huomiota seurausten, tulosten, suoritusten, synergian ja lisäarvon arviointiin;
2. toteaa, että unionin uudet poliittiset haasteet on otettava huomioon vaalien jälkeisessä monivuotisen rahoituskehityksen väliarvioinnissa/tarkistamisessa; korostaa, että koheesiopolitiikan on oltava vaikuttavaa ja tulossuuntautunutta, ja toteaa, että joitakin kannustavia mekanismeja, kuten tulosbudjetointi, on otettu käyttöön jo nykyisessä rahoituskehityksessä; huomauttaa, että sopimus monivuotisesta rahoituskehityksestä tehtiin varsin myöhäisessä vaiheessa, jolloin myös koheesiopolitiikkaa koskeva lainsäädäntöpaketti (2014–2020) ja toimenpideohjelmien hyväksyminen viivästyivät, ja toteaa, että tämän vuoksi Euroopan rakenne- ja investointirahastojen (ERI-rahastot) toteutus on vuonna 2016 alkuvaiheessa ja että monivuotisen rahoituskehityksen väliarvioinnin/tarkistamisen ajankohtana tuloksista on saatavilla vain vähän näyttöä; palauttaa tässä yhteydessä mieliin yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen (EU) N:o 1303/2013 liitteessä I olevan yhteisen strategiakehityksen tarjoamat mahdollisuudet; kehottaa komissiota arvioimaan ERI-rahastojen täytäntöönpanon tilannetta ja tiedottamaan

siitä parlamentille sekä edistämään tehokkaammin koheesiopolitiikan perusteella käytettävissä olevaa rahoitusta; katsoo, että monivuotisesta rahoituskehyksestä rahoitettavien unionin politiikkojen valmistelutoimet on toteutettava varhaisessa vaiheessa, jotta täytäntöönpano pystyttäisiin aloittamaan heti seuraavan monivuotisen rahoituskehysten alussa;

3. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edelleen maksimoimaan yhteisvaikutuksia ja täydentävyyksiä sekä varmistamaan, että viiden ERI-rahaston ja muiden unionin välineiden ja politiikkojen (kuten nuorisotyöllisyysaloite, Horisontti 2020 ja Euroopan strategisten investointien rahasto ESIR) koordinoitua parannetaan ja toimintoja yhtenäistetään ja kehitetään, koska se on tärkeää unionin talousarvion vaikuttavuuden varmistamisen kannalta; kehottaa näin ollen komissiota sekä kansallisia, alueellisia ja paikallisia viranomaisia ottamaan asianmukaisesti huomioon mahdollisuudet lisätä ERI- ja ESIR-rahoituksen yhteisvaikutuksia ja lisäämään näin investointien vipuvaikutusta sekä myönteisiä vaikutuksia talouskasvuun, työllisyyteen ja kestäväan kehitykseen; korostaa tarvetta vahvistaa koheesiopolitiikkaa ja tehdä kohdennettu arvio siihen liittyvien välineiden, kuten ESIR-rahaston ja Horisontti 2020 -ohjelman, alueellisista vaikutuksista;
4. palauttaa mieliin, että vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehysten vahvistamisesta annetun neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 2 artiklassa tarkoitettuja ennalta jaettuun jäsenvaltiokohtaisia määrärahoja ei voida vähentää monivuotisen rahoituskehysten väliarvioinnin/tarkistamisen avulla; kannustaa saattamaan monivuotisen rahoituskehysten väliarvioinnin/tarkistamisen päätökseen ajoissa (viimeistään vuonna 2018), korottamaan kehysten enimmäismääriä ja tarkistamaan rahoituskehysten sääntöksiä, rajoittamatta kuitenkaan koheesiopolitiikan määrärahojen mukauttamista neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 7 artiklan mukaisesti;
5. muistuttaa, että erittäin tärkeä kysymys monivuotisen rahoituskehysten väliarvioinnissa/tarkistamisessa on yksinkertaistaminen hallinnollisen rasituksen laaja-alaisen ulottuvuuden vuoksi; toteaa näin ollen jälleen pitävänsä erittäin tärkeänä, että ERI-rahoituksen saantia yksinkertaistetaan; tukee tässä mielessä yksinkertaistamista edunsaajien kannalta seuraavan komission korkean tason työryhmän työtä ja kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota ottamaan korkean tason työryhmän asiaankuuluvat yksinkertaistamishdotukset käyttöön jo nykyisen ohjelmakauden aikana; kehottaa tässä yhteydessä komissiota ottamaan parlamentin täysin mukaan tämän korkean tason työryhmän toimintaan ja tuo esiin päätöslauselmansa ”Kohti koheesiopolitiikan yksinkertaistamista ja tulosperustaista suuntaamista kaudella 2014–2020”; pitää lisäksi tarpeellisena säilyttää tasapaino yksinkertaistamisen ja valvonnan välillä;
6. korostaa, että avustukset ovat vaikuttava ja ensisijainen tukimuoto monilla julkisten toimien aloilla sekä mikro- ja pk-yrityksissä; huomauttaa, että rahoitusvälineitä olisi käytettävä täydentävästi asianmukaisen ennakoarvioinnin jälkeen, jos ne ovat tehokkaampia unionin politiikkatavoitteiden saavuttamisen kannalta; panee merkille rahoitusvälineitä voidaan käyttää joustovälineinä avustusten rinnalla, jotta vältetään koheesiopolitiikan ja unionin talousarvion sirpaloituminen, ja katsoo, että näin voidaan tehostaa vaikutuksia ja vipuvaikutusta, koska huonosti suunniteltujen ja sen vuoksi vähän käytettyjen ja huonosti vaikuttavien rahoitusvälineiden vuoksi voidaan menettää mahdollisuuksia; korostaa, että tarvitaan vankempaa näyttöä, jotta voidaan ymmärtää,

miten tällaisia rahoitusvälineitä voidaan käyttää tehokkaasti koheesiopolitiikassa; kehottaa lisäämään entisestään rahoitusvälineiden vastuullisuutta ja avoimuutta ja yksinkertaistamaan avustusten ja rahoitusvälineiden käyttöä tulevaisuudessa ja painottaa, että rahoitusvälineitä koskevat selkeät säännöt auttavat tekemään valmistelu- ja täytäntöönpanomenettelyistä yksinkertaisemmat rahastojen hoitajille ja lopullisille tuensaajille ja ovat avainasemassa niiden käytön lisäämiseksi;

7. kehottaa komissiota ottamaan huomioon jäsenvaltioiden ja alueiden huomattavat ponnistelut niiden tarjotessa turvapaikanhakijoille ja muille muuttajille asianmukaiset vastaanotto-olosuhteet ja kotouttaessa heitä; kehottaa komissiota tutkimaan mahdollisuutta tarjota jäsenvaltioille ja alueille, myös niille, jotka sijaitsevat unionin ulkorajoilla, lisätukea ja joustavuutta ERI-rahastojen suhteen monivuotisessa rahoituskehyksessä asetettujen menojen enimmäismäärien puitteissa, kun monivuotisen rahoituskehyksen toimintaa tarkistetaan, otsakkeen 1 b maksusitoumus- tai maksumäärärahoja supistamatta, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 7 artiklassa tarkoitettua koheesiopolitiikan määrärahojen mukauttamista;
8. huomauttaa, että vuosien 2014–2020 monivuotiseen rahoituskehykseen syntyi poikkeava maksusuma, joka oli kehittynyt vuodesta 2011 alkaen, ja että koheesiopolitiikan käynnistäminen viivästyy; pitää ehdottoman tärkeänä, että tulevaisuudessa maksusumaa ei synny, jotta unionin koheesiopolitiikka voidaan panna onnistuneesti täytäntöön ja ehkäistä edunsaajille koituvat kielteiset vaikutukset, sillä nykyiset maksuviiveet rapauttavat unionin mainetta; toteaa, että unionin talousarvioon otettavat uudet omat varat auttavat ratkaisemaan maksuviivästyksiin liittyvän kysymyksen; kehottaa keskustelemaan perusteellisesti uusien omien varojen käyttöön otosta monivuotisen rahoituskehyksen väliarvioinnin/tarkistamisen ohella;
9. kiinnittää huomiota siihen, että monivuotisen rahoituskehyksen seitsemänvuotinen kausi on aiemmin osoittautunut toimivaksi ja että se voi olla hyödyllinen, sillä se tarjoaa vakaan rahoituslähteen erityisesti paikallis- ja alueviranomaisille; korostaa, että kolmen toimielimen olisi tarkasteltava yhdessä väliarvioinnin/tarkistamisen yhteydessä seuraavan rahoituskehyksen soveltuvinta kestoaa, etenkin yhteistyössä hallinnoitavien ohjelmien tapauksessa; pitää kuitenkin tarpeellisena arvioida perusteellisesti ohjelmakauden kestoaa ottaen myös huomioon sen mukauttamisen parlamentin ja komission poliittiseen toimikauteen; vaatii sen vuoksi, että koheesiopolitiikkaa varten olisi otettava käyttöön joko vähintään seitsemänvuotinen ohjelmakausi tai kahteen viiden vuoden jaksoon jakautuva ohjelmakausi, jonka aikana olisi toteutettava selkeä politiikkaa koskeva väliarviointi;
10. korostaa, että valmisteltaessa vuosien 2014–2020 monivuotisen rahoituskehyksen vaalien jälkeistä tarkistamista kehyksen täytäntöönpano on jo osoittautunut haasteelliseksi ja että budjettivallan käyttäjä on jo joutunut turvautumaan lähes kaikkiin mahdollisiin joustovälineisiin; kehottaa tämän vuoksi komissiota tekemään konkreettisia johtopäätöksiä siitä, millä tavoin unionin talousarviovarat on käytettävä; korostaa, että hyvin rahoitettua koheesiopolitiikkaa, jolla tuetaan unionin alueellista kehitystä ja yhteenkuuluvuutta, tarvitaan yhä; korostaa tässä yhteydessä, että koheesiopolitiikan merkitys unionin tärkeimpänä investointipolitiikkana on säilytettävä vuoden 2020 jälkeen takaamalla sille riittävä rahoitus;

11. kehottaa komissiota tekemään johtopäätöksiä rajoituksista, jotka liittyvät koheesiopolitiikan tuen määrittämisessä nykyisin käytettävään, ainoastaan asukaskohtaiseen BKT:hen perustuvaan jakoperusteeseen;
12. katsoo, että monivuotisen rahoituskehysten väliarviointi/tarkistaminen on hyvä tilaisuus käsitellä koheesiopolitiikan ja COP 21 -konferenssin tulosten ja sopimusten täytäntöönpanon seuraavan vaiheen välistä perustavaa laatua olevaa yhteyttä; pitää tärkeänä nopeuttaa ilmastonmenojen toteuttamista ja parantaa niiden tehokkuutta; korostaa samalla koheesiopolitiikan tarjoamia merkittäviä mahdollisuuksia unionin ilmastotoimien edistämässä;
13. painottaa, että on tarpeen kannustaa varainhoidon ja hyvän hallintotavan parantamista; korostaa tässä mielessä, että hallinnolliset valmiudet sekä kansallisella että alueellisella ja paikallisella tasolla ovat tärkeä ennakoedellytys koheesiopolitiikan oikea-aikaiselle ja menestyksekkäälle toteutukselle; palauttaa myös mieliin suoritusvarauksen, joka on kiinteästi sidoksissa tulossuuntautuneeseen koheesiopolitiikkaan; kehottaa komissiota jouduttamaan suoritusvarauksen jakamista nykyisen kauden aikana ohjelmille, jotka ovat saavuttaneet vuodelle 2018 asetetut tavoitteet.

**LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOSLAUSUNNON ANTAVASSA
VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	24.5.2016
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 37 -: 4 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Pascal Arimont, Franc Bogovič, Victor Boștinaru, Mercedes Bresso, Steeve Briois, Rosa D'Amato, Iratxe García Pérez, Michela Giuffrida, Krzysztof Hetman, Ivan Jakovčić, Constanze Krehl, Sławomir Kłosowski, Andrew Lewer, Louis-Joseph Manscour, Martina Michels, Iskra Mihaylova, Jens Nilsson, Andrey Novakov, Younous Omarjee, Stanislav Polčák, Julia Reid, Liliana Rodrigues, Fernando Ruas, Monika Smolková, Ruža Tomašić, Monika Vana, Matthijs van Miltenburg, Lambert van Nistelrooij, Derek Vaughan, Joachim Zeller
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Ivana Maletić, Miroslav Mikošič, Sophie Montel, Dimitrios Papadimoulis, Tonino Picula, Maurice Ponga, Branislav Škripek, Davor Škrlec, Hannu Takkula, Damiano Zoffoli, Milan Zver

8.6.2016

MAATALOUDEN JA MAASEUDUN KEHITTÄMISEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO

budjettivaliokunnalle

monivuotisen rahoituskehityksen 2014–2020 vaalien jälkeisen tarkistamisen valmistelusta:
parlamentin huomautukset komission ehdotusta odotettaessa
(2015/2353(INI))

Valmistelija: Peter Jahr

EHDOTUKSET

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta pyytää asiasta vastaavaa budjettivaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. huomauttaa, että yhteinen maatalouspolitiikka (YMP) on vuosikymmeniä ollut EU:n yhteinen politiikka, minkä vuoksi maatalousmenojen osuus EU:n koko talousarviosta on huomattava; korostaa, että maatalousmenojen suhteellinen osuus on pienentynyt merkittävästi viimeisten kolmen vuosikymmenen aikana 75 prosentista nykyiseen 38 prosenttiin, mikä vastaa YMP:hen tehtyjä lukuisia muutoksia sen suuntaamiseksi markkinoille; korostaa siksi, että jokaisen unionin kansalaisen osuus YMP:n rahoituksesta on vain 32 senttiä päivässä ja että tämän politiikan alan menojen yhteydessä tapahtuneiden sääntöjenvastaisuuksien määrä on pieni; korostaa, että elintarvikkeet, samoin kuin vesi, ovat tulevaisuudessa strategisia hyödykkeitä ja että siksi EU tarvitsee yhteistä maatalouspolitiikkaa ja vahvaa maatalousbudjettia enemmän kuin koskaan aikaisemmin;
2. painottaa, että YMP tarjoaa viljelijöille vakaata tulotukea ensimmäisen pilarin kautta sekä tukea maataloustuotannolle, ympäristöohjelmille ja maaseutualueilla harjoitetulle taloudelliselle toiminnalle toisen pilarin kautta, ja toteaa, että toisella pilarilla ehkäistään myös maaseudun väestökatoa; toteaa tässä yhteydessä, että on keskeisen tärkeää pitää määrärahat vähintään nykyisellä tasolla YMP:n kahden pilarin rakenteen säilyttämiseksi, jotta viljelijöille voidaan maksaa korvauksia ja heitä voidaan tukea kaikilla maatalouden aloilla ja tärkeä innovointia koskeva tavoite voidaan saavuttaa ja jotta työpaikkoja voidaan suojella ja luoda ja viljelijöiden tulotasoa voidaan nostaa; painottaa, että yhdenmukainen ja tehokas maaseudun kehittämistä koskeva politiikka edellyttää, että maaseudun kehittäminen säilyy osana YMP:tä ja että sille varataan

- riittävästi varoja, jotta voidaan turvata maaseutualueiden kestävyys pitkällä aikavälillä;
3. huomauttaa, että mikäli kaikki unionissa kansallisella tai unionin tasolla toteutetut politiikat rahoitettaisiin kokonaan unionin talousarviosta, YMP:n osuus olisi tuolloin vain yksi prosentti, mikä tuntuu hyvin kohtuulliselta hinnalta politiikalle, jolla tarjotaan ruokaa yli 500 miljoonalle kansalaiselle ja tuetaan ympäristön kannalta kestävää toimintaa ja luodaan työpaikkoja; katsoo, että YMP on unionin paras ja huokein turvallisuuspolitiikka, sillä sen avulla taataan riittävä elintarvikehuolto, lisätään alueellista yhteenkuuluvuutta ja ehkäistään maaseutualueiden väestökatoa;
  4. painottaa, että YMP, jonka osuus EU:n kaikista julkisista menoista on alle 1 prosentti, olisi säilytettävä nykyisellä tasolla vähintään vuoteen 2020 asti, jotta voidaan turvata taloudellisesti kestävä maatalousala, joka vastaa yhä kasvavaan elintarvikekysyntään ja edistää kasvua ja työllisyyttä EU:n maaseutualueilla;
  5. toteaa, että unionin talousarviosta maataloudelle osoitettu suurelta vaikuttava osuus voi johtaa kansalaisten keskuudessa väärään käsitykseen asiaan liittyvästä politiikasta, vaikka todellisuudessa maataloustukien määrä on liki olematon verrattuna jäsenvaltioiden yhteenlaskettuun bruttokansantuotteeseen; toteaa, että tuilla on kuitenkin merkittävä vaikutus sikäli, että niillä taataan maatalouden jatkuvuus ja viljelijöiden toimeentuloturva sekä hyödytetään maaseudun laajempaa elinkeinoelämää; vaatii YMP:n täytäntöönpanoon liittyvien sääntöjen yksinkertaistamista, jotta maatalousalalle ja maaseudun kehittämiseen suunnattu rahoitustuki pystyttäisiin hyödyntämään paremmin;
  6. toteaa painokkaasti, että lukuisten uudistusten avulla YMP:n menoja on karsittu ja määrärahojen käytöstä on tullut kohdistetumpaa, markkinalähtöisempää ja aiempaa enemmän unionin maatalouden kilpailukyvyyn lisäämistä tähtäävää, ja että samalla määrärahoilla puututaan jatkuvasti laajenevaan haasteiden kirjoon kuten ympäristökysymyksiin, ilmastonmuutokseen, viherryttämistoimien käyttöönottoon ja maaseutualueiden taloudellisen kestävyuden turvaamiseen; huomauttaa kuitenkin, että on aiheellista analysoida perusteellisesti sitä, miten tuloturva vaikuttaa maatalousalan taloudelliseen kestävyyteen, ja torjua hintojen vaihtelua ehdottamalla uusia välineitä;
  7. vaatii, että voimassa olevan monivuotisen rahoituskehysten mukaisesti otsakkeeseen 2 otetut määrät on pidettävä vähintään samalla tasolla; viittaa tässä yhteydessä monivuotista rahoituskehystä koskevan asetuksen 2 artiklaan, jossa säädetään selvästi, että ennalta jaettuja jäsenvaltiokohtaisia määrärahoja ei vähennetä rahoituskehysten välivaiheen tarkistamisen yhteydessä; katsoo myös, että muilla unionin politiikoilla on oltava riittävästi taloudellisia varoja, jotta unioni voi täyttää oikeudelliset velvoitteensa asiaan liittyvän alakohtaisen lainsäädännön mukaisesti; ei voi hyväksyä sitä, että maatalouspolitiikalle varattuja varoja kohdennetaan uudelleen korvaamaan muiden politiikanalojen tai ohjelmien varojen puutetta; kehottaa komissiota tutkimaan muuttoliikekriisin yhteydessä mahdollisuutta vahvistaa yhteisvaikutusta maataloustuotteiden markkinoilta poistamisen ja sen välillä, että elintarvikeapua annetaan kaikkein vähävaraisimmille kansalaisille ja pakolaisille vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahaston (FEAD) välityksellä;
  8. vaatii myös olemaan muuttamatta suorita tukia koskevia otsakkeeseen 2 otettuja määriä;

huomauttaa, että tämä on keskeisen tärkeää monien viljelijöiden tulotilanteen kannalta erityisesti monia maatalouden aloja koettelevan kriisin aikana ja että kyseisten määrärahojen vuotuinen käyttöaste on liki 100 prosenttia;

9. huomauttaa, että maitoalan vapauttaminen vaarantaa maidontuotannon kalliilla vuoristoalueilla; kehottaa siksi komissiota kehittämään ohjelmia, joilla tuetaan erityisesti jalostuslaitoksia vuoristoalueilla, jotta kyseisestä maidosta voidaan jalostaa korkealaatuisia lopputuotteita ja siten luoda maidontuottajille välttämätöntä lisäarvoa;
10. panee merkille, että markkinaolosuhteiden heikentymisestä monilla maatalouden aloilla johtuva hintavaihtelu on lisääntynyt merkittävästi viime vuosina, mikä aiheuttaa huomattavaa tulojen vaihtelua, ja toteaa, että tämä edellyttää vaihtelun tehokasta ja jäsennellyä hallintaa erityisesti tuotantokustannusten noustessa; huomauttaa, että nykyisessä YMP:ssä ei ole riittävästi keinoja todellisia torjua markkinoiden ja maataloustulojen epävakautta; korostaa siksi, että nykytilanne on luonut tarpeen toteuttaa nopeasti markkinatoimia ja poikkeuksellisia kriisitoimia yhden yhteisen markkinajärjestelyn mukaisesti ja varmistaa, että erityisesti maito-, sianliha-, hedelmä-, vihannes- ja kananliha-aloja koettelevien markkinakriisien torjumista varten on saatavilla riittävästi talousarviovaroja; korostaa, että yksi kriisin pääsystä, Venäjän vientikielto, oli seuraus alan ulkopuolella tehdyistä päätöksistä; toteaa tässä yhteydessä lisäksi, että edellisissä monivuotista rahoituskehystä koskevissa neuvotteluissa sovitujen YMP:n määrärahaileikkausten johdosta YMP:n ensimmäisen pilarin mukaisesti maksetut suorat tuet eivät tällä hetkellä riitä lievittämään viljelijöiden kokemaa tulojen vaihtelua; pitää perustavan tärkeänä liikkumavaran lisäämistä vuoden 2016 talousarviossa ja katsoo, että viranomaisten ja maatalousalan ammattilaisten olisi harkittava 14. maaliskuuta 2016 pidetyssä maatalousneuvostossa hyväksytyjen markkinatoimien nopeaa ja tehokasta käyttöönottoa; huomauttaa, että komission olisi nykyisen kriisin johdosta tarkistettava eräitä markkinoiden ja kriisien hallintavälineitä ja taattava riittävien talousarviomäärärahojen saatavuus; vaatii myös, että monivuotisen rahoituskehysten väliarvioinnin yhteydessä osoitetaan riittävästi varoja kriisiaikoina ilmeneviin elintarvikkeiden turvallisuuteen ja eläinterveyteen liittyviin huolenaiheisiin puuttumista varten;
11. huomauttaa, että maanviljelijät tuottavat meidän kaikkien elämiselle välttämätöntä ravintoa ja että suurimmassa osassa jäsenvaltioista maanviljelijöiden tulot ovat keskitulotason alapuolella, mikä heikentää maanviljelijöiden ja heidän perheidensä elintasoja sekä ammatin houkuttelevuutta nuorten keskuudessa; toteaa, että viljelijät ovat joutuneet ahtaalle yhtäältä tuotantopanosten kustannuksien nousun¹ ja toisaalta heidän tuotteistaan maksettujen, tuotantokustannusten alle jäävien hintojen² vuoksi; katsoo siksi, että tuotantopanoksia ja -kustannuksia olisi tarkasteltava YMP:ssä kannustaan riippumattomuuden lisäämistä;

---

¹ Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. tammikuuta 2012 maatalojen tuotantopanosten toimitusketjusta: rakenne ja vaikutukset, EUVL C 227E, 6.8.2013, s. 3.

² Euroopan parlamentin päätöslauselma 7. syyskuuta 2010 oikeudenmukaisista tuloista maanviljelijöille: toimivampi elintarvikeketju Eurooppaan, EUVL C 308E, 20.10.2011, s. 22.

12. korostaa, että YMP:lle vuoteen 2020 asti vahvistetut enimmäismäärät jättävät huomattavasti vähemmän liikkumavaraa kuin edellisessä monivuotisessa rahoituskehityksessä, vaikka alan kohtaamien haasteiden määrä on lisääntynyt; painottaakin, että liikkumavaraa saa käyttää ainoastaan maatalousalan tarpeisiin vastaamiseksi, sillä pitkän aikavälin suunnittelu ja investointivarmuus ovat olennaisen tärkeitä näkökohtia EU:n viljelijöille; huomauttaa, että Venäjään kohdistetun vientikiellon seuraukset tuntuivat voimakkaimmin maatalousalalla ja että vientikiellon epäsuorat vaikutukset ovat iskeneet ankarasti markkinoihin, ja katsoo, että maatalouden ei pitäisi olla ainoa ala, joka kantaa suurimman osan poliittisten päätösten seurauksista, kuten tässä tapauksessa; vaatii arvioimaan Venäjään kohdistetun vientikiellon vaikutuksia EU:n maatalousalaan ja käynnistämään arvion perusteella neuvottelut Venäjän kanssa vientikiellon poistamiseksi;
13. varoittaa, että maatalousbudjetin nykyinen liikkumavara voi osoittautua riittämättömäksi, sillä markkinoiden heilahtelujen, eläinten ja kasvien terveyteen liittyvien riskien ja muiden ennakoimattomien tapahtumien vuoksi määrärahoihin kohdistetut vaatimukset lisääntyvät siinä määrin, että liikkumavaran odotetaan loppuvan kokonaan tämän ohjelmakauden päättyessä; pitää valitettavana, että kasvinsuojelutoimenpiteitä koskevat varat on otettu nykyisen monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeeseen 3; korostaa, että tähän budjettikohtaan mahdollisesti tehtävillä leikkauksilla tai uudelleenkohdentamistoimilla vaarannetaan kenties elintarviketurvallisuutta tai terveyttä EU:ssa;
14. korostaa, että maatalousmarkkinoiden nykyinen epävakaisuus ja suuret hintaheilahtelut osoittavat maataloustukien säilyttämisen välttämättömyyden, sillä niiden ansiosta markkinoiden häiriöihin voidaan puuttua ja niitä voidaan hallita tehokkaammin; toteaa tässä yhteydessä, että elintarvikehintojen nousun ja maataloustuotteiden myynnin kasvun vaikutukset eivät ole viime vuosina näkyneet viljelijöiden tuloissa; on vakuuttunut, että tarvitaan konkreettisia tukitoimia viljelijöiden luotonsaanti-ongelmien ratkaisemiseksi ja maataloustulojen kääntämiseksi jälleen nousuun; muistuttaa myös, että unionin kuluttajat eivät ole valmiita maksamaan elintarvikkeistaan hintaa, joka olisi kiistatta korkeampi, jos maatalousala ei saisi julkista tukea; toteaa kuitenkin, että maataloustuotannosta irrotetut suorat tuet ja tarjonnan hallintaa koskevien toimien vaiheittainen poistaminen ovat osoittautuneet rajallisiksi;
15. toteaa, että maatalousalalla nykyisen rahoituskehityksen voimassaolon aikana mahdollisesti asetettavat uudet ensisijaiset tavoitteet voidaan rahoittaa ainoastaan uusilla varoilla; painottaa siksi, että on entistäkin tärkeämpää varmistaa riittävä liikkumavara otsakkeessa 2, jotta parlamentin asettamille ensisijaisille tavoitteille jää tilaa;
16. huomauttaa, että yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteet, eli maatalouden tuottavuuden lisääminen, maatalousväestön kohtuullisen elintason takaaminen, markkinoiden vakauttaminen, tarvikkeiden saatavuuden varmistaminen ja sen takaaminen, että kuluttajille tarjotaan kohtuuhintaisia tarvikkeita, pysyvät muuttumattomina Lissabonin sopimuksessa; panee kuitenkin merkille, että YMP:n lukuisissa uudistuksissa maataloudelle on asetettu uusia tehtäviä, jotka liittyvät tuotteiden laatuun, ympäristönsuojeluun, ilmastonmuutokseen, kuluttajien terveyteen, maankäyttökysymyksiin sekä tuotantotapoihin ja tuottavuuteen, ja toteaa, että nämä

ovat aiheuttaneet huomattavan kustannusten nousun maanviljelijöille ja kauppapuutarhureille; katsoo siksi, että YMP:n vaikutusta EU:n yleisiin strategioihin (Eurooppa 2020 sekä EU:n ilmasto- ja energiatavoitteet) on analysoitava, jotta voidaan tehdä päätelmät vuoden 2020 jälkeistä kautta varten; korostaa, että EU:n maatalouspolitiikassa on otettava huomioon myös osana EU:n kestävyysstrategiaa vahvistetut tavoitteet;

17. on vakuuttunut, että niin sisällöllisesti kuin rahoituksellisesti vahva EU:ta palveleva YMP on keskeisessä asemassa näiden tavoitteiden saavuttamiseksi ja että se takaa samalla yhdenvertaiset toimintaedellytykset ja avoimet elintarvikeketjut sisämarkkinoilla sekä maaseutualueiden elinkelpoisuuden; katsoo myös, että maaseudun väestökadon torjumiseksi olisi ensisijaisesti lisättävä maaseutualueiden muuntautumiskykyä ja työllisyyttä sekä parannettava maaseudulla asuvien ihmisten elämänlaatua ja elinympäristöä; katsoo, että toista pilaria varten tullaan vuoden 2020 jälkeen yhä tarvitsemaan välineitä tukemaan nykyaikaistamista, sijoituksia ja innovaatioita, jotta voidaan parantaa maatalous- ja elintarvikealan kilpailukykyä ja kaventaa jäsenvaltioiden ja alueiden maaseutu- ja maatalousalueiden välisiä eroja;
18. korostaa, että maataloustuotantoon sisältyy paljon lisäarvoa, joka perustuu laadukkaaseen elintarviketuotantoon sekä myös muiden kuin elintarvikkeisiin liittyvien hyödykkeiden ja palvelujen tuottamiseen tarjoamalla raaka-aineita myös jalostusalalle, mikä on tärkeää EU:n maatalousalan kilpailukyvyn säilyttämisen kannalta, ja toteaa, että maatalousala myötävaikuttaa siten alueiden taloudelliseen ja sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteen ja tasapainoiseen aluekehitykseen EU:ssa; huomauttaa, että näin ollen on välttämätöntä säilyttää maataloudelle ja maaseutualueille myönnetty tuki ja tarvittaessa lisätä sitä, jotta kannustetaan kehittämään maataloustuotantoa ja vastaamaan yhteiskunnan elintarvikekysyntään, jotta torjutaan hintojen vaihtelua ja lisätään alan työpaikkoja ja jotta muuhun kuin maatalouteen liittyvät EU:n tavoitteet voidaan saavuttaa; korostaa, että YMP:llä edistetään – tehokkaammin kuin muilla EU:n politiikoilla – merkittävästi kasvua ja maaseudun työllisyyttä ja että luomalla työpaikkoja ja parantamalla elämänlaatua vahvistetaan maaseudun houkuttavuutta kaupunkialueisiin nähden; muistuttaa, että tilastollisesti yksi viljelijä luo seitsemän muuta työpaikkaa maatalouteen liittyvillä aloilla ja maaseutualueilla; kiinnittää huomiota siihen, että on tärkeää pitää YMP:n pääpaino pien- ja perhetilojen tukemisessa, sillä ne muodostavat EU:n maataloustuotannon ja maaseutuelämän sekä politiikan tavoitteen saavuttamiseen liittyvän todellisen edistymisen kulmakiven; korostaa, että on keskeisen tärkeää ylläpitää YMP:n kehyksessä erityistoimia vakavien ja pysyvien luonnonolojen ja muiden erityisolojen vuoksi epäedullisessa asemassa olevilla alueilla, kuten erityisesti vuoristoalueilla ja syrjäisimmillä alueilla;
19. korostaa, että YMP:n onnistuminen ja hyväksyntä riippuvat myös tarpeettoman byrokratian vähentämisestä entisestään ja hallinnollisten kustannusten rajoittamisesta kohtuulliselle ja hallinnoitavissa olevalle tasolle; kehottaa panemaan YMP:n täytäntöön käytännöllisellä tavalla ja vauhdittamaan YMP:n yksinkertaistamista, joka olisi siksi asetettava etusijalle myös nimitettyjen kansallisten viranomaisten suorittamien maksujen oikea-aikaisuuden osalta, pitäen samalla huolta yhteiskunnan YMP:lle asettamien tavoitteiden saavuttamisesta;
20. katsoo, että myös vuoden 2020 jälkeisellä koheesiopolitiikalla tulee olla merkittävä

rooli maaseudun kehittämisessä teknisen infrastruktuurin, työmarkkinoiden, yrittäjyyden ja peruspalveluiden kehittämisen avulla, maaseudun elvyttämisessä sekä vesi- ja viemärijärjestelmän investoinneissa;

21. suhtautuu hyvin kielteisesti maatalouspolitiikan mahdolliseen uudelleenkansallistamiseen; panee merkille, että YMP:n epäyhtenäinen täytäntöönpano sekä jäsenvaltioiden väliset erot maksettujen tukien tasossa ovat johtaneet kilpailun vääristymiseen sisämarkkinoilla; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan yhtäläisen täytäntöönpanon kaikkialla unionissa, jotta saavutetaan yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteet samalla kun säästetään eurooppalaisten veronmaksajien varoja; on huolestunut maatalouskriisien johdosta toteutettujen julkisten toimien uudelleenkansallistamista koskevasta suuntauksesta, erityisesti kohdennettujen maksujen käyttöön otosta todellisten unionin toimien sijaan; toteaa, että hyvin toimiva ja asianmukaisesti rahoitettu toinen pilari on YMP:n menestyksen sekä unionin maaseutualueiden taloudellisen hyvinvoinnin ehdoton edellytys; panee merkille jäsenvaltioiden väliset erot, jotka liittyvät sekä maaseudun kehittämistarpeeseen että sen rahoitukseen;
22. huomauttaa, että jatkuvasti lisääntyvät YMP:n haasteet, kuten elintarviketurva ja hintojen vaihtelun torjunta, edellyttävät sille osoitettujen taloudellisten varojen aiempaa suurempaa mukautettavuutta; kehottaa siksi asettamaan viljelijöiden saataville keskeisiä joustavia välineitä, jotta näihin haasteisiin voidaan vastata, jos ne toteutuvat; kehottaa myös ottamaan käyttöön asianmukaisia korvaavia toimenpiteitä ennakoimattomiin tapahtumiin ja poliittisten päätösten aiheuttamiin markkinoiden toimintapuutteisiin vastaamiseksi; kiinnittää huomiota maatalousmarkkinoiden hankalaan tilanteeseen ja eurooppalaisen maatalouden kasvaviin uusiin haasteisiin; varoittaa maatalousmarkkinoilla tällä hetkellä vallitsevan kriisin seurauksista sekä maanviljelijöiden heikentyneestä asemasta elintarvikeketjussa sekä parhaillaan käytävissä tai tulevissa neuvotteluissa; katsoo lisäksi, että liian kunnianhimoisten energia- ja ilmastopakettiin sekä sen dynaamisiin hiilidioksidia ja uusiutuvia energialähteitä koskeviin toimenpiteisiin liittyvien vähennystavoitteiden hyväksyminen aiheuttaa maataloustuotannon hintojen nousua;
23. korostaa vuoden 2020 jälkeisen ajan osalta, että kehitettäessä YMP:tä edelleen on ensin määritettävä siihen liittyvät toimintapoliittiset toimet ja sille asetettavat konkreettiset tavoitteet ennen kuin sille voidaan osoittaa tarpeelliset talousarviovarat; korostaa, että on harkittava mahdollisuutta perustaa EU:n maatalousvakuutusrahasto, joka voidaan ottaa käyttöön kriisitilanteissa esimerkiksi tuotantomäärien supistamiseksi, jotta voidaan varmistaa, että viljelijöille Euroopassa tuotetuista raaka-aineista maksetut hinnat pysyvät vakaina.

**LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS LAUSUNNON ANTAVASSA
VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	6.6.2016
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 31 -: 6 0: 5
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Clara Eugenia Aguilera García, Paul Brannen, Daniel Buda, Nicola Caputo, Matt Carthy, Viorica Dăncilă, Albert Deß, Diane Dodds, Herbert Dorfmann, Norbert Erdős, Edouard Ferrand, Luke Ming Flanagan, Beata Gosiewska, Martin Häusling, Anja Hazekamp, Esther Herranz García, Jan Huitema, Peter Jahr, Jarosław Kalinowski, Zbigniew Kuźmiuk, Philippe Loiseau, Giulia Moi, Ulrike Müller, James Nicholson, Maria Noichl, Marijana Petir, Laurențiu Rebega, Jordi Sebastià, Jasenko Selimovic, Maria Lidia Senra Rodríguez, Czesław Adam Siekierski, Marc Tarabella, Marco Zullo
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Jean Arthuis, Bas Belder, Franc Bogovič, Angélique Delahaye, Jean-Paul Denanot, Michela Giuffrida, Manolis Kefalogiannis, Norbert Lins, Annie Schreijer-Pierik, Tibor Szanyi, Hannu Takkula
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Stanisław Ożóg

2.5.2016

KULTTUURI- JA KOULUTUSVALIOKUNNAN LAUSUNTO

budjettivaliokunnalle

monivuotisen rahoituskehityksen 2014–2020 vaalien jälkeisen tarkistamisen valmistelusta:
parlamentin huomautukset komission ehdotusta odotettaessa
(2015/2353(INI))

Valmistelija: Bogdan Andrzej Zdrojewski

EHDOTUKSET

Kulttuuri- ja koulutusvaliokunta pyytää asiasta vastaavaa budjettivaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. toteaa, että maksattamatta olevat määrät ovat monivuotisen ohjelmasuunnittelun ja jaksotettujen määrärahojen väistämätön sivutuote ja johtuvat monivuotisen rahoituskehityksen liiallisesta joustamattomuudesta, sillä se ei salli rahoituksen uudelleenkohdentamista otsakkeiden välillä ja sen liikkumavarat ovat rajalliset; panee merkille, että maksattamatta olevat määrät olivat huomattavasti ennakoitua suuremmat vuosia 2007–2013 koskevan monivuotisen rahoituskehityksen lopussa, ja korostaa, että nykyiset erot sitoumusten ja maksujen välillä johtavat väistämättä uusiin ongelmiin meneillään olevissa ohjelmissa, mikä on ratkaistava jokavuotisten lisätalousarvioesitysten sijaan siten, että muutetaan rakenteita;
2. toteaa, että monivuotisen rahoituskehityksen tarkistaminen on ratkaisevaa unionin menojen hallinnoinnin kannalta, koska sillä varmistetaan, että unionin investointiohjelmat pysyvät tehokkaina; vaatii yksinkertaistamaan perusteellisesti hakulomakkeita ja -kriteereitä sekä raportointia ja korvausten maksamista niin Erasmus+ -ohjelmassa kuin Luova Eurooppa- ja Kansalaisten Eurooppa -ohjelmissa, etenkin pienimuotoisten hankkeiden kohdalla;
3. toteaa, että monivuotisen rahoituskehityksen väliarviointi ja unionin ohjelmien täytäntöönpanokertomukset on katsottava yhden ja saman prosessin toisiinsa kytköksissä oleviksi osatekijöiksi; kehottaa tämän vuoksi toimielimiä tarkastelemaan prosessin toimintaa, kun säännöt estävät unionin poliittisten ja strategisten tavoitteiden saavuttamisen, erityisesti mitä tulee rahoituksen maksamisen hajauttamiseen Erasmus+ -ohjelman nuorisosa koskevassa osiossa;
4. kehottaa jatkamaan nuorisotyöllisyysaloitetta, jota Eurooppa-neuvosto 7.–8. helmikuuta 2013 pitämässään kokouksessa ehdotti, vastauksena jatkuvaan korkeaan

nuorisotyöttömyyteen ja arvioimaan sitä ennen täysimääräisesti aloitteen tulokset arvioinnissa, jonka komissio on luvannut toteuttaa vuoden 2016 alkupuoliskolla, ja esittämään mukautuksia täytäntöönpanon nykyisten esteiden poistamiseksi nykyisen rahoituskehysten loppuun mennessä;

5. toistaa tukensa Euroopan strategisten investointien rahaston (ESIR) perustamiselle; korostaa, että ESIR-rahastossa on keskityttävä enemmän koulutukseen sekä kulttuurialaan sekä luoviin aloihin tehtäviin investointeihin; painottaa lisäksi, että on tarpeen minimoida Horisontti 2020 -ohjelmasta ja Verkkojen Eurooppa -välineestä tehtävien leikkausten vaikutukset, jotta tämä ohjelma ja väline voivat saavuttaa tavoitteensa, sekä hyödyntää täysimääräisesti näiden kolmen välineen väliset täydentävyyttä ja synergiaa koskevat mahdollisuudet, jotta Euroopassa päästään uudelleen innovointiin ja laadukkaisiin työpaikkoihin perustuvan kestävä kasvun tielle;
6. ilmaisee olevansa huolestunut vuosia 2014–2020 koskevan monivuotisen rahoituskehysten uusien ohjelmien suunniteltua hitaammasta käynnistymisestä ja toteaa sen johtuvan oikeusperustojen ja toimenpideohjelmien hyväksymisestä myöhäisessä vaiheessa sekä maksumäärärahavajeesta vuonna 2014; toteaa, että vaikka menettelyt nopeutuivat vuonna 2014, hyväksymättä olevien sopimusten ja maksamattomien laskujen ongelma jatkuu ja on muuttumassa rakenteelliseksi; korostaa tässä yhteydessä jäsenvaltioiden vastuuta, sillä niiden on toimittava yhdessä Euroopan parlamentin kanssa budjettivallan käyttäjänä tekemiensä päätösten mukaisesti erityisesti maksuviivästysten yhteydessä; ilmaisee olevansa huolestunut siitä, miten tärkeät ohjelmat, joista pyritään tekemään investointeja koulutukseen, taitoihin ja unionin kulttuurialaan ja luoviin aloihin ja joista investoidaan inhimilliseen pääomaan, kuten Erasmus+, Luova Eurooppa ja Kansalaisten Eurooppa, kyetään saamaan täyteen vauhtiin; panee tyytyväisenä merkille Luova Eurooppa -ohjelman takuujärjestelmän käynnistämisen, vaikka tämä tapahtuikin aikataulusta jäljessä, ja toteaa, että ohjelma on merkittävä rahoitusväline kulttuurialalla ja luovilla aloilla toimiville pk-yrityksille ja järjestöille; korostaa, että näistä ohjelmista saatua kokemusta olisi tarkasteltava tulevassa monivuotisessa rahoituskehyksessä;
7. katsoo, että Erasmus+ saadaan täyteen vauhtiin vain, jos siihen otetaan yhä enemmän pienempiä hankkeita, jotka mahdollistavat ohjelman laajemman levittämisen kouluissa tai nuorille, liikkuvuuden lisääntymisen ammatillisessa koulutuksessa ja tätä kautta ohjelman koulutuksellisten, yhteiskunnallisten ja humanitaaristen tavoitteiden tehokkaamman toteuttamisen; panee tämän vuoksi tyytyväisenä merkille kaikki koulutuksen, audiovisuaalialan ja kulttuurin toimeenpanoviraston (EACEA) sekä kansallisten virastojen toteuttamat toimet, joilla paitsi parannetaan niiden rahoituksen avoimuutta myös menettelyjen yksinkertaistamista hankkeiden vetäjien kannalta;
8. ilmaisee huolestumisensa siitä, että nykyisen monivuotisen rahoituskehysten otsakkeessa 3 (”Turvallisuus ja kansalaisuus”) käytettävissä olevat määrärahat ovat käytännössä olemattomat, ja pyytää, että seuraavassa kokouksessa kyseiselle otsakkeelle annetaan tarvittavat resurssit ja riittävästi liikkumavaraa, jotta voidaan vastata unionin tällä alalla kohtaamiin merkittäviin haasteisiin;
9. suosittaa, että komissio kiinnittäisi erityistä huomiota Luova Eurooppa -ohjelman rahoitustakuuvälineen täytäntöönpanoon, sillä se on viivästynyt usealla kuukaudella; pitää huolestuttavana, että kulttuurialan kansalaisjärjestöt ja pienet yhdistykset eivät voi saada

rahoitustakuuta tästä välineestä vaan siihen voivat osallistua ainoastaan kulttuurialan ja luovien alojen pk-yritykset; suosittaa tekemään perusteellisen analyysin koko prosessin aikana saadusta kokemuksesta, jotta voidaan varmistua välineen merkityksellisyydestä ja kestävydestä yritysten kilpailukykyä ja pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevan ohjelman (COSME) lisänä;

10. vaatii komissiota ja neuvostoa tarkistamaan kantaansa Kansalaisten Eurooppa -ohjelmaan, joka on ainoa suoraan kaikille kansalaisille kuuluva ohjelma, sekä myöntämään ohjelmalle merkittävästi lisää määrärahoja, jotta voidaan toteuttaa paremmin sen tavoitteet ja välttää osallistujien turhautuminen tarjouskilpailuihin; pitää valitettavana, että ohjelman määrärahoja on leikattu kohtuuttomasti, joten siihen voidaan hyväksyä vain erittäin pieni osa hankkeista, ja katsoo, että tilanne ei ole kestävä eikä puolusteltavissa unionin kansalaisille etenkin siinä yhteiskunnallisessa ja humanitaarisessa tilanteessa, joka Euroopan unionissa nykyisin vallitsee;
11. korostaa EU:n nykyisen muuttoliikekriisin yhteydessä, että 28 jäsenvaltion opetusministereiden 17. maaliskuuta 2015 antamassa Pariisin julistuksessa¹ painotetaan kulttuurien välisen vuoropuhelun merkitystä ja jäsenvaltioiden yhteisiä toimia, joilla estetään marginalisoitumista, suvaitsemattomuutta, rasismia ja radikalisoitumista ja puututaan niihin ja säilytetään samalla kaikkien yhtäläisiä mahdollisuuksia koskeva kehys; toteaa, että nykyiset unionin kulttuuri-, koulutus-, nuoriso- ja urheiluohjelmat voivat täydentää maahanmuuttajien ja pakolaisten kotouttamistoimia ja tuoda niihin synergioita, ja kiinnittää tämän vuoksi toimielinten huomiota siihen, että muuttoliikekriisiin vastaamiseksi on myönnettävä lisämäärärahoja suoraan hallinnoitavien ohjelmien, rakennerahastojen tai erityisten budjettikohtien kautta;
12. tähdentää, että pakolaiskriisi on tullut Euroopan unioniin pidemmäksi aikaa ja edellyttää sen vuoksi erityisiä varoja, joiden on oltava tarkoitukseensa soveltuvia ja kestäviä, jotta voidaan auttaa jäsenvaltioita vastaamaan pakolaisten tarpeisiin, erityisesti koulutusta ja kulttuurista kotoutumista koskeviin tarpeisiin;
13. huomauttaa, että epäsuhta seitsemäksi vuodeksi laaditun monivuotisen rahoituskehysten ja kymmeneksi vuodeksi laadittujen EU:n poliittisten ja strategisten tavoitteiden välillä saattaa haitata unionin ohjelmien tulosten johdonmukaista arviointia; kehottaa tämän vuoksi toimielimiä harkitsemaan monivuotisen rahoituskehysten ohjelmakauden muuttamista siten, että ohjelmakausi olisi yhteneväinen vaalikauden kanssa, mikä mahdollistaisi ohjelmasuunnittelun pitkällä aikavälillä;
14. korostaa, että monivuotisen rahoituskehysten ”väliarvioinnissa” ja ”tarkistamisessa” ei ole kyse samasta asiasta, sillä tarkistamisen yhteydessä on voitava tehdä merkittäviä muutoksia otsakkeisiin, jotta voidaan taata unionin monivuotisen rahoitussuunnittelun demokraattinen oikeutus; tukee sen vuoksi voimakkaasti omia varoja käsittelevän toimielinten välisen korkean tason työryhmän työtä, sillä tämä on rakenteellinen ratkaisu joihinkin unionin talousarvion monivuotiseen suunnitteluun liittyviin ongelmiin.

---

¹ Unionin opetusministereiden 17. maaliskuuta 2015 pidetyssä epävirallisessa kokouksessa annettu julistus kansalaisuuden sekä vapauden, suvaitsevaisuuden ja syrjimättömyyden yhteisten arvojen edistämisestä koulutuksen avulla (Pariisin julistus).

**LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS LAUSUNNON ANTAVASSA
VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	26.4.2016
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 22 -: 2 0: 3
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Isabella Adinolfi, Dominique Bilde, Andrea Bocskor, Nikolaos Chountis, Silvia Costa, Jill Evans, María Teresa Giménez Barbat, Giorgos Grammatikakis, Petra Kammerevert, Andrew Lewer, Svetoslav Hristov Malinov, Stefano Maullu, Luigi Morgano, Momchil Nekov, Michaela Šojdrová, Yana Toom, Helga Trüpel, Sabine Verheyen, Julie Ward, Bogdan Brunon Wenta, Bogdan Andrzej Zdrojewski, Milan Zver, Krystyna Łybacka
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Therese Comodini Cachia, Mary Honeyball, Ilhan Kyuchyuk, Martina Michels

3.6.2016

KANSALAISVAPAUKSIEN SEKÄ OIKEUS- JA SISÄASIOIDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO

budjettivaliokunnalle

monivuotisen rahoituskehyn 2014–2020 vaalien jälkeisen tarkistamisen valmistelusta:
parlamentin huomautukset komission ehdotusta odotettaessa
(2015/2353(INI))

Valmistelija: Laura Agea

EHDOTUKSET

Kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta pyytää asiasta vastaavaa budjettivaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. korostaa, että muuttoliikkeeseen liittyvän ennennäkemättömän hätätilanteen vuoksi vuosien 2014–2020 monivuotisen rahoituskehyn nykyiset enimmäismäärät ovat osoittautuneet riittämättömiksi varsinkin otsakkeessa 3 eivätkä vastaa asianmukaisesti sitä, miten vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta on vahvistettu Lissabonin sopimuksella, eivätkä sen jatkuvasti lisääntyviä tehtäviä ja haasteita, joista voidaan mainita muuttoliikettä koskevaan rakenteelliseen ilmiöön puuttuminen ja turvallisuusvaatimukset; palauttaa mieliin, että turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahaston (AMIF) varat on jo käytännössä käytetty loppuun; muistuttaa, että käytettävissä olevat monivuotisen rahoituskehyn joustomekanismit on jo pitkälti käytetty, mikä vähentää merkittävästi seuraavina varainhoitovuosina määrärahoissa olevaa joustovaraa;
2. pyytää, että jäsenvaltiot, joissa tilanne on kaikkein pahin, voisivat hyödyntää joustomekanismeja täysimääräisesti, erityisesti vakaus- ja kasvusopimukseen sisältyvää poikkeusoloja koskevaa lauseketta, vaikka käytettävissä olevat monivuotisen rahoituskehyn joustomekanismit on jo pitkälti käytetty;
3. pitää rahoitusvarojen huomattavaa lisäystä unionin tasolla tarpeellisena kaikkien niiden haasteiden käsittelemiseksi, jotka liittyvät muuttoliikkeeseen (pelastustoimintaan, pysäyttämiseen, vastaanottoon, rekisteröintiin, valvontaan, majoitukseen, kuljetukseen, sisäiseen siirtoon, palauttamiseen, kotouttamiseen), ja humanitaarisiin haasteisiin

vastaamiseksi unionissa ja sen ulkopuolella, uuden todellisen Euroopan yhteisen turvapaikkajärjestelmän kehittämiseksi, sisäisen siirron ja uudelleensijoittamisen tukemiseksi, yhteisten ulkorajojen valvomiseksi ja Schengen-alueen sisäisen turvallisuuden varmistamiseksi ja kotouttamisen edistämiseksi sekä (erityisesti naisiin kohdistuvan) syrjinnän, rasismien ja muukalaisvihan torjumiseksi;

4. katsoo, että unionin talousarviosta olisi tuettava pikemminkin kotouttamiseen kuin turvallisuuteen keskittyviä politiikkatoimia; pyytää hyödyntämään täysimääräisesti nykyisiä turvallisuutta koskevia välineitä ja mahdollisuuksia ennen kuin päätetään uusista määrärahoista, erityisesti kun on kyse turvallisuudesta ja lainvalvonnasta vastaavien jäsenvaltioiden virastojen välisestä tietojenvaihdosta;
5. panee tyytyväisenä merkille unionin sisällä annettavan hätätilanteen tuen välineen, jolla on tarkoitus vastata erityisesti voimakkaisiin muuttaja- ja pakolaisvirtoihin; kyseenalaistaa kuitenkin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 122 artiklan 1 kohdan soveltamisen tämän uuden välineen perustamiseen, sillä parlamenttia ei otettu asianmukaisella tavalla mukaan; ilmaisee huolestumisensa komission aikomuksesta rahoittaa kyseinen väline unionin talousarvion otsakkeesta 3 ja erityisesti turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahastosta, jota käytetään jo nyt laajasti ja joka on jo nyt alirahoitettu; pyytää komissiota selvittämään vaihtoehtoisia rahoituslähteitä kyseiselle välineelle unionin talousarviosta, jotta ei vaikutettaisi kielteisesti turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahastosta rahoitettaviin toimiin ja ohjelmiin;
6. suhtautuu myönteisesti siihen, että otsakkeeseen 3 on luotu uusi budjettikohta unionin sisällä annettavaa hätätilanteen tukea varten; puolustaa ajatusta, että monivuotista rahoituskehystä tarkistettaessa on huolehdittava siitä, että tämän ”tuen” rahoitus tulevaisuudessa taataan enimmäismääristä riippumatta ja sen yhteydessä taataan riittävä joustavuus, jotta varoja voidaan kohdentaa uudelleen paikalla tapahtuvan kehityksen ja poliittisissa painopisteissä tapahtuvien muutosten mukaan;
7. pyytää tarkistamaan turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahastoa ja osoittamaan siihen enemmän varoja; korostaa, että muuttoliikepainetta käsittelevien unionin virastojen, erityisesti Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston (EASO) ja Frontexin määrärahoja ja henkilöstöä on lisättävä edelleen, jotta ne voivat antaa jäsenvaltioille konkreettista tukea ja taata tavoitteidensa saavuttamisen; katsoo, että etsintä- ja pelastustoimiin olisi annettava riittävät varat, ja huomauttaa, että nykyään etsintä- ja pelastustoimiin osoitetut varat on virheellisesti otettu sisäisen turvallisuuden rahastoon (ISF);
8. panee merkille, että komissio teki äskettäin Turkin kanssa sopimuksen Turkin-pakolaisavun koordinoituvälineestä, jonka varojen määrä on kuusi miljardia euroa; on huolestunut rahoitusvälineiden perustamisesta unionin talousarvion ulkopuolelle, koska ne uhkaavat sen yhtenäisyyttä ja kiertävät tavanomaisen talousarviomenettelyn, joka edellyttää parlamentin osallistumista ja kuuluu parlamentaarisen valvonnan piiriin; korostaa, että parlamenttia ei kuultu sopimuksen tekemisen missään vaiheessa; on huolissaan sopimuksen mahdollisesti vaikutuksesta vuoden 2017 talousarvioon; korostaa, että tämän välineen varoilla sen enempää kuin muilla vastaavilla varoilla ei saisi tukea tukahduttamistoimenpiteitä tai muita mahdollisia toimia, jotka saattavat rikkoa perusoikeuksia; pyytää komissiota seuraamaan tiiviisti näiden varojen käyttöä ja raportoimaan parlamentille säännöllisesti; korostaa, että unionin ja jäsenvaltioiden olisi

annettava pakolaisille tukea tavanomaisen kehitysavun lisäksi eikä sen sijaan;

9. katsoo, että muuttoliikkeen ja terrorismin välillä ei ole suoraa yhteyttä Euroopassa; pyytää uutta rahoitusta nuorten radikalisoitumisen torjuntaan unionissa; katsoo, että nuorten radikalisoitumista voidaan torjua edistämällä kotouttamista ja torjumalla syrjintää, rasismia ja muukalaisvastaisuutta; pyytää pidättäytymään vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen luomiseen tähtäävien hankkeiden rahoituksen vähentämisestä;
10. katsoo, että sisäisen turvallisuuden rahastolla olisi oltava riittävät määrärahat, jotta se voisi saavuttaa tavoitteensa erityisesti lainvalvonnasta vastaavien jäsenvaltioiden virastojen tehokkaan yhteistyön ja tietojenvaihdon saralla, ja korostaa, että kaikkien sen toimien olisi oltava kaikilta osin Euroopan unionin perusoikeuskirjan mukaisia;
11. pyytää lisää määrärahoja perusoikeus-, tasa-arvo- ja kansalaisuusohjelmalle, jolla pyritään edistämään ja suojelemaan perusoikeuksia sekä torjumaan rasismia, muukalaisvihaa ja kaikkia syrjinnän muotoja, erityisesti siksi, että suvaitsemattomuus on lisääntynyt Euroopassa;
12. odottaa muuttovirtojen jatkuvan, koska monilla alueilla on edelleen poliittista epävakautta ja konflikteja eikä turvapaikanhakijoilla ja maahanmuuttajilla ole laillisia keinoja unioniin pääsemiseksi; vaatii päivitettyä arviota määrärahoista, jotka tarvitaan monivuotisen rahoituskehityksen loppuun mennessä odotettavissa oleviin haasteisiin vastaamiseksi; kehottaa monivuotisen rahoituskehityksen arvioinnin yhteydessä vuonna 2017 lisäämään mahdollisimman paljon sen joustavuutta, jotta voidaan lisätä monivuotisen rahoituskehityksen valmiuksia reagoida tilanteisiin, jotka eivät olleet ennakoitavissa rahoituskehystä hyväksyttäessä; kehottaa korottamaan riittävästi otsakkeiden 3 ja 4 määrärahoja sekä ottamaan parlamentin mukaan talousarvio- ja lainsäädäntötoimenpiteitä koskevan päätöksenteon kaikille tasoille.

LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA Hyväksytty (pvä)

Hyväksytty (pvä)	30.5.2016
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 41 -: 4 0: 6
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Jan Philipp Albrecht, Martina Anderson, Malin Björk, Michał Boni, Caterina Chinnici, Rachida Dati, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Frank Engel, Tanja Fajon, Laura Ferrara, Monika Flašíková Beňová, Ana Gomes, Nathalie Griesbeck, Jussi Halla-aho, Monika Hohlmeier, Sophia in 't Veld, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Timothy Kirkhope, Cécile Kashetu Kyenge, Marju Lauristin, Juan Fernando López Aguilar, Claude Moraes, Péter Niedermüller, Soraya Post, Birgit Sippel, Branislav Škripek, Csaba Sógor, Bodil Valero, Marie-Christine Vergiat, Beatrix von Storch, Josef Weidenholzer, Kristina Winberg
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Laura Agea, Marina Albiol Guzmán, Hugues Bayet, Carlos Coelho, Pál Csáky, Ska Keller, Miltiadis Kyrkos, Artis Pabriks, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Salvatore Domenico Pogliese, Jaromír Štětina, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein, Axel Voss
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Edouard Ferrand, Peter Jahr, Othmar Karas, Ilhan Kyuchyuk, Keith Taylor, Lieve Wierinck

31.5.2016

PERUSSOPIMUS-, TYÖJÄRJESTYS- JA TOIMIELINASIOIDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO

budjettivaliokunnalle

monivuotisen rahoituskehysten 2014–2020 vaalien jälkeisen tarkistamisen valmistelusta:
parlamentin huomautukset komission ehdotusta odotettaessa
(2015/2353(INI))

Valmistelija: Pedro Silva Pereira

EHDOTUKSET

Perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunta pyytää asiasta vastaavaa budjettivaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. vaatii Euroopan parlamentin täysimääräistä ja konkreettista mukaan ottamista toimielinten väliseen keskusteluun monivuotisen rahoituskehysten roolista, rakenteesta, tavoitteista, prioriteeteista ja tuloksista sen täysistunnossa hyväksymän toimivallan mukaisesti;
2. vaatii monivuotisen rahoituskehysten toiminnasta kattavaa, laajamittaista ja todellista arviointia, joka johtaa monivuotista rahoituskehystä koskevan asetuksen pakolliseen tarkistukseen neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 1311/2013 2 artiklan mukaisesti ja siihen liittyvän, nykyisen kehysten aikana käytettävissä olleet rahoitusvarat kattavan toimielinten välisen sopimuksen mukaisesti;
3. panee merkille erityis- ja joustovälineiden käyttöönoton, jolla vastataan unionin kohtaamiin poikkeuksellisiin ja ennakoimattomiin olosuhteisiin; kiinnittää erityistä huomiota maahanmuuttoa koskevaan hätätilaan ja talouskriisin Euroopan kansalaisille aiheuttamiin vaikeuksiin; korostaa siksi, että on monivuotisen rahoituskehysten tarkistamisen yhteydessä on kohdennettava lisää resursseja asiaa koskeviin budjettikohtiin, jotta EU voi antaa jäsenllymmän vastauksen meneillään oleviin

humanitaarisiin ja taloudellisiin kriiseihin; kehottaa vieläkin suurempaan joustavuuteen, jotta kyseisiin olosuhteisiin voidaan vastata riittävällä tavalla; painottaa kuitenkin, että pyrkiessään selviytymään uusista haasteista EU ei saa vaarantaa varojen myöntämistä koheesiotarkoituksiin; korostaa, että joustavuuden lisäämisen olisi tapahduttava samanaikaisesti lisääntyvän parlamentaarisen valvonnan kanssa;

4. muistuttaa, että SEUT-sopimuksen 311 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti unioni huolehtii siitä, että sillä on tavoitteidensa saavuttamiseksi ja politiikkansa toteuttamiseksi tarvittavat varat; katsoo tässä yhteydessä, että aiempien Euroopan unionin talousarvioiden yhteydessä kertyneet maksamattomat laskut ja nykyiset tai tulevat kriisit ja haasteet, joihin ei ole osoittanut resursseja, kuten pakolaisten sijoittaminen, maahanmuuttovirrat, terrorismin torjunnan koordinointi, EU:n kansalaisten turvallisuuden vahvistaminen, energia- ja liikennealan tuki ja koordinointi sekä ilmastonmuutoksen torjuntatoimien tuki osoittavat, että tarvitaan pikaisesti lisää unionin tason toimia ja rahoitusta;
5. pitää tarpeellisena monivuotisen rahoituskehityksen rahoitusjärjestelmän uudistamista erityisesti luomalla EU:n talousarvioon uusia ja todellisia omia varoja, kuten finanssitransaktiovero ja muut eurooppalaiset verotusmuodot, jotta voidaan siirtyä kohti SEUT-sopimuksen 311 artiklan mukaista omilla varoilla rahoitettua talousarviota; pyytää siksi neuvostoa sitoutumaan tämän kysymyksen tarkasteluun, sen kuitenkin vaikuttamatta omia varoja käsittelevän korkean tason työryhmän loppuraporttiin; pyytää neuvostoa myös tarkastelemaan euroalueen yhteistä rahoitus- ja budjetoitinkapasiteettia; korostaa, että kaikki uudet välineet olisi otettava osaksi unionin talousarviota mutta jätettävä monivuotisen rahoituskehityksen enimmäismäärien ulkopuolelle ja rahoitettava todellisista omista varoista;
6. korostaa, että EU:n talousarvion on oltava yhtenäinen demokraattisen vastuuvollisuuden ja avoimuuden vuoksi;
7. vaatii, että neuvoston ja komission kanssa järjestetään yhteinen avoin, tietoihin perustuva ja lopullinen keskustelu vuoden 2020 jälkeisen ajan rahoituskehysten kaikkein sopivimmasta kestoajasta, jolloin ne voitaisiin sovittaa yhteen Euroopan parlamentin vaalikausien ja komission toimikausien kanssa SEUT-sopimuksen 312 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti ottaen erityisesti huomioon seuraukset ohjelmasykliin ja yksittäisten politiikkojen täytäntöönpanon kannalta ja toisaalta tietyn joustotarpeen ja tarpeen ottaa käyttöön uudelleentarkastelumekanismeja, jotta vakautta, ennakoitavuutta ja joustavuutta koskeva paras mahdollinen tasapaino saavutetaan;
8. kehottaa aktivoimaan käytettävissä olevat siirtymälausekkeet monivuotista rahoituskehystä koskevasta SEUT-sopimuksen 312 artiklan 2 kohdan mukaisesta asetuksesta sekä SEU-sopimuksen 48 artiklan 7 kohdan omia varoja koskevasta päätöksentekomenettelystä, myös mahdollisuuden siirtyä yksimielisyydestä määräenemmistö päätökseen;
9. katsoo, että monivuotista rahoituskehystä ja vastaavia varoja koskevia täytäntöönpanoasetuksia voitaisiin virtaviivaistaa ja yksinkertaistaa paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen tavoitteiden mukaisesti.

LAUSUNNON ANTAVASSA VALIOKUNNASSA Hyväksytty (pvä)

Hyväksytty (pvä)	30.5.2016
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 14 -: 4 0: 2
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Mercedes Bresso, Richard Corbett, Pascal Durand, Danuta Maria Hübner, Ramón Jáuregui Atondo, Constance Le Grip, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, György Schöpflin, Pedro Silva Pereira, Barbara Spinelli, Kazimierz Michał Ujazdowski, Rainer Wieland
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Max Andersson, Gerolf Annemans, Helmut Scholz
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Rosa D'Amato, Rosa Estaràs Ferragut, Arne Lietz, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Jarosław Wałęsa

25.5.2016

NAISTEN OIKEUKSIEN JA SUKUPUOLTEN TASA-ARVON VALIOKUNNAN LAUSUNTO

budjettivaliokunnalle

monivuotisen rahoituskehysten 2014–2020 vaalien jälkeisen tarkistamisen valmistelusta:
parlamentin huomautukset komission ehdotusta odotettaessa
(2015/2353(INI))

Valmistelija: Clare Moody

EHDOTUKSET

Naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunta pyytää asiasta vastaavaa budjettivaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

- A. ottaa huomioon, että komission budjettipääosasto tilasi vuonna 2008 tutkimuksen, jossa arvioitiin, olisiko sukupuolitietoisesta budjetoinnin elementtien sisällyttäminen EU:n talousarviomenettelyyn toteutettavissa ja mitä vaihtoehtoja sille olisi, ja jossa todettiin, että ainutlaatuisista ominaisuuksistaan huolimatta EU:n talousarvio soveltuu sukupuolitietoiseen budjetointiin ja että sukupuolitietoista budjetointia voidaan soveltaa kaikissa talousarviomenettelyn vaiheissa alkaen EU:n talousarvion suunnittelusta ja valmistelusta aina talousarvion tarkastamiseen ja arviointiin;
1. toteaa, että sukupuolten tasa-arvo on EU:n perusarvo, joka vahvistetaan perussopimuksissa, ja se pitäisi sisällyttää kaikkiin EU:n politiikkoihin, jotta tasa-arvo toteutuisi käytännössä; korostaa, että sukupuolten tasa-arvosta on tehtävä toimintapoliittinen tavoite kaikissa talousarvion otsakkeissa ja samalla tavoin myös sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistaminen on tunnustettava talousarvion otsakkeiden täytäntöönpanomenetelmäksi; toteaa, että sukupuolitietoista budjetoinnista on näin ollen tullava erottamaton osa talousarviomenettelyä sen kaikissa vaiheissa; toteaa kuitenkin, että kaikilla politiikan aloilla tässä asiassa on edistytty erittäin vähän; katsoo, että komission olisi siksi suunniteltava sukupuolitietoista budjetointia koskeva menetelmä ja sovellettava sitä EU:n talousarvioon; korostaa, että ohjelmoidut ja asianmukaiset talousarvioresurssit ovat tarpeen sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamistoimissa ja tasa-arvon edistämiseksi; panee tyytyväisenä merkille monivuotisen rahoituskehysten väliarvioinnin, koska se tarjoaa tilaisuuden merkittävään edistymiseen tuloksiin keskittyvää talousarviota koskevan

toimintasuunnitelman valossa ja uusiin mitattavissa oleviin ja realistisiin tavoitteisiin, jotta sukupuolinäkökulma voidaan todella juurruttaa EU:n talousarvioon loppuohjelmakaudeksi;

2. suhtautuu myönteisesti tuloksiin keskittävää talousarviota koskevaan toimintasuunnitelmaan, joka mahdollistaa sen, että jokaisella talousarviomenoista käytettävällä eurolla voidaan tuottaa sukupuolten tasa-arvoon liittyviä integroituja etuja; toteaa myös, ettei tuloksiin keskittävää talousarviota koskevaan toimintasuunnitelmaan sisältyviä yksinkertaistamistoimenpiteitä pidä toteuttaa sellaisten investointien kustannuksella, joilla voidaan saada aikaan myönteistä muutosta sukupuolten tasa-arvon saavuttamiseksi;
3. kiinnittää huomiota Eurooppa 2020 -strategian sukupuolta käsitteleviin tavoitteisiin, kuten naisten työllisyysasteen nostaminen 75 prosenttiin, miesten ja naisten samapalkkaisuuden saavuttaminen sekä tasa-arvoisen sukupuolijakauman saavuttaminen kansallisissa parlamenteissa ja suurten yritysten johtokunnissa; toteaa, että näiden kaikkien tavoitteiden saavuttaminen on vielä kaukana; kiinnittää huomiota myös alaa koskeviin Euroopan parlamentin painopisteisiin Horisontti 2020 -ohjelmassa, kuten sukupuolten tasa-arvon edistämiseen etenkin tutkimuksessa ja innovoinnissa; korostaa, että monivuotisen rahoituskehysten väliarvioinnissa on arvioitava näiden tavoitteiden saavuttamista ja olisi tarpeen mukaan muutettava toimenpiteitä, joilla näitä tavoitteita pyritään saavuttamaan;
4. korostaa, että vaikka monivuotiseen rahoituskehukseen on liitetty sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistamista koskeva yhteinen lausuma, mitään erityistoimenpiteitä ei tähän mennessä ole toteutettu; kehottaa seuraamaan vuotuisissa talousarviomenettelyissä tehokkaasti tämän lausuman täytäntöönpanoa ja sisällyttämään sen tehokkaammin monivuotisen rahoituskehysten tarkistamiseen;
5. palauttaa mieliin, että UNHCR:n tietojen mukaan tammikuusta 2016 alkaen 55 prosenttia EU:hun saapuvista pakolaisista ja turvapaikanhakijoista on ollut naisia ja lapsia; katsoo, että naiset ja tytöt joutuvat kriisi- ja konfliktitilanteissa suhteettoman epäedulliseen ja vaaralliseen asemaan, ja kehottaa siksi tarkastelemaan monivuotisen rahoituskehysten tarkistamisen yhteydessä rahoitusvälineitä, joilla pyritään vastaamaan naisten ja lasten erityistarpeisiin, mukaan lukien tarjoamalla seksuaali- ja lisääntymisterveyspalveluja ja torjumalla seksuaalista ja sukupuoleen kohdistuvaa väkivaltaa, otsakkeissa 3 (Turvallisuus ja kansalaisuus) ja 4 (Globaali Eurooppa), toimia nimenomaan nais- ja lapsipakolaisten ja -turvapaikanhakijoiden kotouttamiseksi isäntämaahan esimerkiksi joustavan kieltenopetuksen, koulutuksen ja lastenhoidon avulla sekä toimia, joilla puututaan siirtymään joutumisen perimmäisiin syihin;
6. korostaa, että julkisten varojen investoiminen hoitoalaan, esimerkiksi laadukkaisiin ja kohtuuhintaisiin lastenhoito-, sosiaali-, pitkäaikaishoito- ja vanhustenhoitopalveluihin, luo työpaikkoja, edistää talouskasvua ja tasa-arvoa, antaa useammalle naiselle mahdollisuuden palata täysiaikaiseen työhön tai ryhtyä tekemään täysiaikaista työtä, kun otetaan huomioon, että naiset käyttävät kahdesta kymmeneen kertaa enemmän aikaa palkattomaan hoitotyöhön kuin miehet; kehottaa käyttämään monivuotisen rahoituskehysten tarkistamista tilaisuutena investoida Euroopan sosiaaliseen infrastruktuuriin osana kasvu- ja työllisyysstrategiaa ja Eurooppa 2020 -strategiaa; kehottaa erityisesti suunnittelemaan investointeja naisille suunnattavaan

yrittäjäkoulutukseen; panee merkille, että tällaisia menoja harvoin pidetään sopivana investoinnin muotona, kun päätöksentekijät taloudellisen taantuman aikoina etsivät tehokkaita keinoja luoda työpaikkoja, ja itse asiassa usein tapahtuukin juuri päinvastoin, kun monet maat leikkaavat julkisia menoja koulutuksesta, terveydenhoidosta, lastenhoidosta ja sosiaalipalveluista osana alijäämään vähentämisstrategiaansa; pitää valitettavana, että tämä sosiaalisen infrastruktuurin laiminlyönti heijastaa taloudelliseen ajatteluun liittyviä sukupuoleen perustuvia ennakkoluuloja ja saattaa johtua sukupuolten välisestä työnjaosta ja sukupuoleen perustuvasta työvoiman erottelusta, joka puolestaan syventää miesten ja naisten välistä palkkakuilua Euroopassa; pitää monivuotisen rahoituskehyksen väliarviointia mahdollisuutena toteuttaa toimenpiteitä tämän tilanteen korjaamiseksi;

7. muistuttaa, että Daphne-ohjelmilla oli keskeinen rooli lapsiin, nuoriin ja naisiin kohdistuvan väkivallan torjunnassa EU:ssa, mutta pitää valitettavana, että Daphne-ohjelmalla ei ole omaa menolukua; korostaa, että on tarpeen antaa riittävästi rahoitustukea ja selkeyttää sitä, miten tämä tavoite pyritään saavuttamaan perusoikeus-, tasa-arvo- ja kansalaisuusohjelmassa; korostaa, että tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi on tärkeää huolehtia siitä, että varat saavuttavat kentällä toimivat ruohonjuuritason organisaatiot.

**LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS LAUSUNNON ANTAVASSA
VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	24.5.2016
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 18 -: 4 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Daniela Aiuto, Beatriz Becerra Basterrechea, Malin Björk, Vilija Blinkevičiūtė, Viorica Dăncilă, Iratxe García Pérez, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Elisabeth Köstinger, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Barbara Matera, Marijana Petir, Pina Picierno, Terry Reintke, Liliana Rodrigues, Michaela Šojdrová, Ernest Urteaga, Beatrix von Storch
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Arne Gericke, Clare Moody
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	David Coburn, Ulrike Rodust, Siôn Simon

**LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS
ASIESTA VASTAAVASSA VALIOKUNNASSA**

Hyväksytty (pvä)	29.6.2016
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 29 -: 5 0: 1
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Nedzhmi Ali, Jean Arthuis, Reimer Böge, Jean-Paul Denanot, Gérard Deprez, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazabal Rubial, Jens Geier, Ingeborg Gräßle, Bernd Kölmel, Zbigniew Kuźmiuk, Vladimír Maňka, Ernest Maragall, Clare Moody, Siegfried Mureşan, Jan Olbrycht, Younous Omarjee, Urmas Paet, Paul Rübig, Patricija Šulin, Eleftherios Synadinos, Paul Tang, Indrek Tarand, Isabelle Thomas, Monika Vana, Daniele Viotti, Marco Zanni, Auke Zijlstra
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Xabier Benito Ziluaga, Mercedes Bresso, Ivan Štefanec, Tomáš Zdechovský
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet sijaiset (200 art. 2 kohta)	Sylvia-Yvonne Kaufmann, Fernando Ruas, Bogdan Brunon Wenta